KIYAMET GÜNÜ

İnsan, önündeki (sonsuz geleceği)ni de fücurla sürdürmek ister. "Kıyamet günü ne zamanmış" diye sorar. Ama göz 'kamaşıp da kaydığı,' Ay karardığı, Güneş ve Ay birleştirildiği zaman; İnsan o gün: "Kaçış nereye?" der. Hayır, sığınacak herhangi bir yer yok. O gün, 'sonunda varılıp karar kılınacak yer' yalnızca Rabbinin Katıdır. (Kıyamet Suresi, 5-12)

ADNAN OKTAR (HARUN YAHYA)

Okuyucuya

• Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

• Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

• Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

• Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

• Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

• Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

• Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

Yazar ve Eserleri Hakkında

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 45.000 resmin yer aldığı toplam 65.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 73 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurtdışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları

yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

1. baskı: Eylül 1998 / 2. baskı: Kasım 2000 / 3. baskı: Mayıs 2002
4. baskı: Şubat 2004 / 5. baskı: Aralık 2004 / 6. baskı: Aralık 2005
7. baskı: Mart 2009 / 8. baskı: Haziran 2016 / 9. baskı: Kasım 2017

ARAŞTIRMA YAYINCILIK
Kayışdağı Mah. Değirmen sokak No: 3
Ataşehir - İstanbul Tel: (0 216) 660 00 59

Baskı: Orient Basım Yayın San. Tic. A.Ş.
İkitelli OSB Mah. Giyim Sanatkarlar 5A-6A Blok No: 315
Başakşehir / İstanbul
Tel: (0 212) 549 65 85

www.harunyahya.org - www.harunyahya.com
www.harunyahya.tv - www.a9.com.tr

İçindekiler

Giriş 33

Kıyamet günü yaklaşarak gelmektedir 37

Kıyamet günü gerçekleşecek olaylar 45

Evreni Allah yarattı 82

Evrenin ölümünün ardından 115

Ölüm ile başlayan asıl hayat 150

Sonuç 174

Ek Bölüm: Evrim Aldatmacası 177

YARATILIŞ GERÇEĞİ

Filin alnında, 20 hertzin altında frekanslarda boğuk ses çıkartabilen bir organ bulunur. İşte bu organ sayesinde filler kendi aralarında, diğer canlıların anlayamayacağı gizli ve şifreli bir dil kullanarak konuşmaktadırlar. Tüm yarattıklarını koruyan Allah bu sistem ile birbirinden çok uzak mesafelerde yaşayan bu canlılar için bir kolaylık yaratmıştır.

www.Allahvar.com

Bakmıyorlar mı o deveye; nasıl yaratıldı? Göğe, nasıl yükseltildi? Dağlara; nasıl oturtulup-kuruldu? Yere; nasıl yayılıp-döşendi? (Gaşiye Suresi, 17-20)

https://adnanoktardiyorki.org

Kurt sürüsünde bütün yetişkinler yavruları savunmada yardımcı olurlar. Bazen sürüdeki dişilerden biri "bebek-bakıcılığı" için gece boyunca yuvada kalır. Böylelikle yavruların annesine, sürünün geri kalanı ile beraber ava gitmesi için fırsat tanır. Kurtların sahip olduğu bu özellikler üstün bir Yaratıcı'nın varlığını açıkça göstermektedir. İşte o Yaratıcı, üstün şefkat ve merhamet sahibi olan Yüce Allah'tır.

www.belgeseller.net

Pandaların kemiksi baş parmakları hareketi kolaylaştırır ve tendonların yırtılmasını engeller. 1999 yılında Nature dergisinde yayınlanan bir inceleme, pandanın baş parmağının hayvanın doğal ortamı açısından son derece verimli olduğunu göstermektedir. Dört Japon araştırmacının ortak sürdürdükleri çalışma ile, pandanın baş parmağının "memeliler arasında bulunan en olağanüstü yönlendirme tekniklerinden biri" olduğu sonucuna varılmıştır.

Bitkilerle ilgili bu itiraf evrimcilerin teorilerini çürütmektedir:

"Bitki hücreleri birbiriyle kimi zaman proteinleri ve hormonları; kimi zaman nükleik asit, karbonhidrat ve şekerleri; kimi zaman da kimyasal ve elektriksel sinyalleri kullanarak haberleşirler. Bireysel bitki hücrelerinin çok miktardaki bu bilgiyi nasıl barındırdıkları anlaşılamamaktadır..."

(Anthony Trewavas, Nature dergisi, 21 Şubat 2002, "Bitkilerdeki Bilinç: Akıldan Yoksun Beceriler")

www.imanhakikatleri.com

Darwinistler içgüdü olarak adlandırdıkları canlılardaki akılcı davranışların ve fedakarlık özelliklerinin tesadüfen ortaya çıktığını iddia ederlerken, bu içgüdü kavramının canlılarda ilk olarak nasıl meydana geldiği, nasıl yönlendirildiği ve nesiller boyunca nasıl devam ettiği konularında açıklamasız kaldıklarını düşünmezler.

www.dogalseleksiyon.com

Papağanlar ve balıkçıl kuşları kanatlarını temizlemek için bir çeşit "toz" üretirler. Bu toz tüylerinin yıpranmış uçlarından gelir ve bazı türlerde, güvercinler ve papağanlarda olduğu gibi kuşun tüyleri arasına dağılmıştır. Tozun ne işe yaradığı henüz tam olarak anlaşılamamıştır, fakat kanatların su geçirmezliğine yardımcı olduğu tahmin edilmektedir.

http://www.harikabilgiler.com

Sizin için, yeryüzüne boyun eğdiren O'dur. Şu halde onun omuzlarında yürüyün ve O'nun rızkından yiyin. Sonunda gidiş O'nadır. (Mülk Suresi, 15)

http://kuranmucizeleri.com

Fosiller, kaplanların herhangi bir canlıdan türemediklerini, hep kaplan olarak var olduklarını ispatlamıştır. 80 milyon yıl önce yaşamış olan kaplanların, günümüzdekilerle aynı olduğunu gösteren resimdeki fosil, tüm evrimci iddiaları susturmaktadır. Canlılar, mutasyonların ve kör tesadüflerin neticesinde meydana gelmemiştir, hepsini Yüce Allah yaratmıştır.

Kaplan Kafatası

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 80 milyon yıl

Bölge: Çin

Kafatası tüm detaylarıyla korunmuş olan bu And ayısı fosili, söz konusu canlıların tarihin her döneminde aynı olduklarını ortaya koymaktadır. 85 milyon yıl önce yaşamış bu canlının diş yapısı, göz çukurları, çene yapısı vs. And ayılarının on milyonlarca yıldır değişmediklerini, yani evrim geçirmediklerini söylemektedir.

And Ayısı Kafatası

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 85 milyon yıl

Bölge: Çin

Ilıman iklimlerde yetişen ve Celtis cinsi olan bu ağaç, antep fıstığı ağacının aşılanmamış hali olarak da bilinir. Resimde görülen ve yaklaşık 50 milyon yaşında olan melengiç tohumları, evrimin hiç yaşanmadığının delillerindendir. Hep melengiç olarak var olan bu bitki, diğer tüm bitkiler gibi, hiçbir ara aşamadan geçmemiştir, onları da diğer tüm canlılar gibi Allah bir anda yaratmıştır.

Melengiç Tohumu

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 54 - 37 milyon yıl

Bölge: Wyoming, ABD

Bugüne kadar bulunan milyonlarca fosil arasında bir tane bile ara geçiş formunun bulunmamış olmasını hiç düşünmeyen evrimciler, aynı masalları anlatmaya devam ederler. Eskiden bu masallarla teselli bulan ve kendilerini avutan evrimciler, bugün artık çok detaylı bilgilenmiş olan kitleler karşısında daha fazla yalanlarını devam ettiremez hale gelmişlerdir.

Allophyllum Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 54 - 37 milyon yıl

Bölge: Green River Oluşumu, Colorado, ABD

Sayısız masalla ve hayali senaryoyla dolu olan evrimci yayınlarda, bir tane bile ara canlı fosili sergilenmemektedir. Çünkü böyle bir fosil yoktur. Çünkü böyle bir canlı tarihin hiçbir döneminde yaşamamıştır. Tüm canlılar, resimde örneği görülen 83 milyon yıllık antilop gibi, var oldukları ilk halleriyle günümüze kadar gelmişlerdir. Canlıların tarihi, evrim iddialarını yalanlamaktadır.

www.yaratilismuzesi.com

Antilop Kafatası

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 83 milyon yıl

Bölge: Çin

Evrimcilerden beklenen, eğer kendi iddialarına destek olacak 3-5 tane ara fosil varsa bunları halka sunmalarıdır. Eğer bunu yapamıyorlarsa, ki hiçbir zaman yapamayacaklardır, o zaman "Neden yıllardır insanlara hayalleri gerçek gibi tanıttıklarını" açıklamaları gerekir. Yaratılış'ın ispatı olan milyonlarca fosil karşısında, Darwinistlerin artık hayal kurmayı bırakıp, gerçekleri görmelerinin vakti gelmiştir.

www.darwinizminsonu.com

Kar Leoparı Kafatası

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 80 milyon yıl

Bölge: Çin

Özellikle Monte Bolca Oluşumu'nda bulunan Mene Maculata türü fosiller, bu balıkların milyonlarca yıldır değişmediğini gösteren önemli birer örnektir. Mene balıklarının hep aynı kaldıklarını gösteren bunun gibi pek çok fosil bulunmasına rağmen, balıkların evrimcilerin iddia ettiği gibi diğer canlılardan türediğini gösteren hiç fosil yoktur.

http://evrimaldatmacasi.com

Mene Maculata (Mene Balığı)

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 54 - 37 milyon yıl

Bölge: Monte Bolca, İtalya

Yaklaşık yarım milyar yıldır hiç değişmeden soylarını devam ettiren deniz yıldızları karşısında evrimciler çaresizlik içindedir. Çünkü söz konusu canlılar on milyon değil, yüz milyon değil, iki yüz milyon değil, yaklaşık beş yüz milyon yıldır aynıdırlar. Resimdeki 500 milyon yıllık deniz yıldızının da ispatladığı gibi, deniz yıldızları hep deniz yıldızı olarak var olmuşlardır.

www.evrimbelgeseli.com

Deniz Yıldızı

Dönem: Ordovisyen dönemi

Yaş: 500 - 440 milyon yıl

Bölge: Fas

Uçan balıklar, kuyruk yüzgecinin çok hızlı hareketiyle sudan dışarıya fırlayan ve belirli bir mesafe süzüldükten sonra yeniden yavaş yavaş suya düşen balıklardır. 100 milyon yıldır en küçük bir değişikliğe dahi uğramayan bu balıklar, evrimcilerin canlıların kökeni ve tarihi hakkındaki tüm iddialarını yerle bir etmektedirler.

Uçan Balık

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 95 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Mersin balıkları, on milyonlarca hatta yüz milyonlarca yıldır değişmeyen yapılarıyla, Darwinistlerin canlılığın ilkelden gelişmişe doğru evrimleştiği iddiasını yalanlayan canlılardan biridir. Fosil kayıtları, çok eski jeolojik dönemlerde dahi, modern örneklerinden hiçbir farkı olmayan, göz, solungaç, kan dolaşımı gibi kompleks sistemlere, ileri fizyolojik yapılara sahip canlıların yaşadığını ortaya koymuştur.

www.netcevap.org

Mersin Balığı

Dönem: Jura dönemi

Yaş: 208 - 146 milyon yıl

Bölge: Çin

Kavakların bir başka bitkiden türemediklerini, herhangi bir evrimsel ataya sahip olmadıklarını, hep kavak olarak var olduklarını gösteren bu fosil, bir Yaratılış delilidir. Günümüzdeki kavakların her yönüyle aynısı olan, yaklaşık 50 milyon yıl önce yaşamış kavaklar, evrimin hayal ürünü bir senaryodan ibaret olduğunu gözler önüne sermektedir.

Kavak Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 54 - 37 milyon yıl

Bölge: Green River Oluşumu, Utah, ABD

İğne yapraklı bitkilerden olan yalancı servi ağacının 50 milyon yıldır değişmediğini gösteren resimdeki fosil, evrimcilerin iddialarının doğru olmadığını söylemektedir. Doğa tarihi, birbirine çok benzeyen ve yakın türlere değil, birbirlerinden çok farklı ve aralarında büyük yapısal farklılıklar bulunan gruplara ayrılmıştır. Bu da canlıların evrimleşmediğinin bir anda var olduklarının bir kanıtıdır.

www.yasayanfosiller.com

Yalancı Servi Yaprağı

Dönem: Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Cache Creek Oluşumu, Kanada

GİRİŞ

Ay karardığı. Güneş ve Ay birleştiği zaman. İnsan o gün: "Kaçış nereye?" der. Hayır, sığınacak herhangi bir yer yok. O gün, 'sonunda varılıp karar kılınacak yer yalnızca Rabbinin Katıdır. (Kıyamet Suresi, 8-12)

Yaşamınızı yönlendiren kişilere, olaylara şöyle bir göz atın. Bir yerlere ulaşmak için uğraşıyor, hayatın içinde bir yer almaya çalışıyorsunuz. Hayatınızdaki pek çok şeye yoğun bir dikkat veriyor, bu konular üzerinde derin derin düşünüyorsunuz. Ama yaşamınız boyunca tereddüt etmeden düşünmekten kaçındığınız konular da var. Üstelik, çevrenizdeki pek çok kişi de sizinle aynı fikirdedir. Konuşulmaması ve üzerinde düşünülmemesi gereken konuları çok iyi biliyorlar. Ölüm bunlardan bir tanesi, belki de en önemlisi. Ölüm çözüm getiremedikleri bir "son"dur onlara göre. Tıpkı ölüm gibi, kainatın ölümünü getirecek olan kıyamet de insanlar tarafından çok uzak bir kavram olarak değerlendirilir. Kıyamet gününde gerçekleşecek olan olaylar, insanlar tarafından az çok bilinmekte, ama bunları düşünmek onları korkutmaktadır. Korku duymaktansa, böyle bir konuyu unutmak daha makuldur ve bu şekilde yaşamakta bir sakınca görmezler.

İnsanlar en çok, kıyamet gününün canlı, cansız her varlık için "son gün" olmasından etkilenirler. Kıyamet günü, dünya hayatının hatta tüm kainatın son günüdür, ama aynı zamanda da ahiretteki sonsuz yaşamın başlangıcıdır. O gün, insanların tümü yeni bir diriliş ile dirilecekler ve dünyadaki yaşamlarında Allah'a ve karşılaşacakları bu güne inanmış olanlar cennette ağırlanırken, inkar edenler cehenneme sevk edileceklerdir. Dolayısıyla böyle bir günün beklentisi içinde olan bilinçli bir insan için, dünyadayken ölüm, kıyamet ve ahiret gerçeklerinden kaçmanın bir anlamı yoktur. Aksine, kıyamette meydana gelecek olan olaylar ve ölüm gerçeği, kendisini daha fazla harekete geçirecek, Allah yolunda güzel amellerde bulunmaya sevk edecek, ahiret inancına yöneltecek ve Allah'a yakınlaşmasına bir yol olacaktır. Benzersiz olayların gerçekleşeceği kıyamet günü, o büyük korkuyu yaşamayacak olanlar sadece iman edenlerdir. Müminlerin üzülmeyeceğini ve korkmayacağını Allah bir ayette şöyle bildirmektedir:

> **Hayır, kim (güzel davranış ve) iyilikte bulunarak kendisini Allah'a teslim ederse, artık onun Rabbi Katında ecri vardır. Onlar için korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (Bakara Suresi, 112)**

Dünyada iken bu gerçeğe inanmış bir insan, bunun gereklerini de yerine getirmişse o zorlu günde artık güvenlikte olacağının bilincindedir. Çünkü Kuran'a iman etmiş, asıl hayatın ahiret hayatı olduğuna inanmıştır. Ölümün varlığını gözardı etmemiş, Allah'a ibadet etmekte büyüklüğe kapılmamıştır. Allah üstün güç sahibi Yaratıcımız'dır ve O'nun kudreti karşısında her insanın yapması gereken kulluk görevlerini eksiksiz olarak yerine getirmektir. İman sahibi bir insan ibadetlerine gösterdiği titizlikle kendini belli eder.

Allah'ın farz kıldığı 5 vakit namaz, abdest ve oruç gibi ibadetlerini yaşamı boyunca şevkle sürdürür. İbni Ömer radıyallahu anhümâ'dan rivayet edildiğine göre, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuşlardır:

> *"İslam beş temel üzerine bina kılınmıştır: Allah'tan başka ilâh olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın Resulü olduğuna şahitlik etmek. Namazı dosdoğru kılmak, zekâtı hakkıyla vermek, Allah'ın evi Kâbe'yi haccetmek ve Ramazan orucunu tutmak." (Buhârî, Îmân 1, 2, Tefsîru sûre(2) 30; Müslim, Îmân 19-22. Ayrıca bk. Tirmizî, Îmân 3; Nesâî, Îmân 13)*

Müminler Allah (cc)'ın rızasını kazanmak, O'na yakınlaşmak, Rabbimize olan teslimiyetlerini ve boyun eğiciliklerini göstermek için tüm ibadetlerini büyük bir fırsat olarak görür, huşu içinde yerine getirirler.

Böyle bir insan ahiret yaşamında sonsuz bir güzellikle karşılanacaktır. Kıyamet gününde ise Allah'ın nuru onunla olacaktır. İman edenler Kuran'da şöyle müjdelenmektedirler:

> **... O gün Allah, peygamberi ve onunla birlikte iman edenleri küçük düşürmeyecektir. Nurları, önlerinde ve sağ yanlarında koşar-parıldar. Derler ki: "Rabbimiz nurumuzu tamamla, bizi bağışla. Şüphesiz Sen, herşeye güç yetirensin. (Tahrim Suresi, 8)**

Bu kitap sizlere kıyamet gününü ve o gün meydana gelecek olan olayları açıklamakta, o zorlu güne karşı uyarmaktadır. Ancak esas olan, kıyamet gününün insanların tümünü bekleyen bir gerçek olduğudur. Mutlaka karşılaşılacak olan bu büyük gerçeği gözardı etmek ve bunu düşünmemek makul görülmemelidir. Bu kitapta Kuran ayetleri doğrultusunda yapılacak açıklamalar kıyamet gününün varlığı ve gerçekliği üzerinde düşünmenizi sağlayacaktır.

Buradaki amaç, her ne olursa olsun karşılaşacağınız bu güne karşı sizleri uyarmak, böyle bir günde güvenlik içinde olabilmeniz ve sonsuz cennet yaşamını kazanabilmeniz için sizlere yol göstermektir. Kıyamet gününün akıllara durgunluk veren olaylara sahne olacak olması, insanları üzerinde düşünmeye yöneltmesi açısından çok önemlidir. İşte bu nedenle kitap boyunca sizlere kıyamet vaktinin özelliklerini detaylarıyla tarif edecek ve bunların gerçekliği üzerinde duracağız.

KIYAMET GÜNÜ YAKLAŞARAK GELMEKTEDİR

Gerçek şu ki, kıyamet-saati yaklaşarak gelmektedir, onda şüphe yoktur. Gerçekten Allah kabirlerde olanları diriltecektir. (Hac Suresi, 7)

Ölüm gitgide yaklaşıyor. İster genç olun ister yaşlı, geçen her gün, hatta her dakika ölüme biraz daha yaklaşıyorsunuz. Zamana karşı koyamıyor ve ölümün yaklaşmasına bir türlü engel olamıyorsunuz. Almakta olduğunuz önlemlerin hiçbiri sizi ve çevrenizdekileri "geçici" olmaktan alıkoyamıyor. Dünyadaki herşey gibi siz de yaşamınızı sona erdirecek güne doğru ilerliyorsunuz.

Ancak dünyada ölümlü olan yalnız insan değildir. Diğer tüm canlılar, yeryüzü, hatta tüm evren de ölümlüdür, yok olacakları bir gün belirlenmiştir. İşte o gün "son gün"dür. O günden sonra dünya hayatı son bulacaktır. Yokoluş günü yalnızca dehşetin yaşandığı, boyutları hiçbir insanın tasavvur edemeyeceği kadar korkunç, aynı zamanda görkemli bir "son gün" olacaktır. Yeryüzündeki herşey yerle bir olacak, yıldızlar silinip dökülecek, güneş körelecektir. O vakte kadar dünya üzerinde yaşamış olan tüm insanlar biraraya toplanacaklar ve bu güne şahit olacaklardır. Bu "son gün" inkarcılar için zorlu bir gündür ve kuşkusuz bu günün sahibi alemlerin Rabbi olan Allah'tır.

Kıyamet yaklaşarak gelmektedir. İnsanların çoğunun inancının aksine, kıyamet hiç de uzak değildir. O gün dünya ile birlikte, dünyaya ait olan herşey de yok olacaktır. Hırslar, istekler, kızgınlıklar, beklentiler, şehvet, düşmanlık ve zevkler sona erecektir. Geleceğe yönelik planların bir anlamı kalmayacaktır. Allah'a döndürüleceğini unutan herkes için, o çok sevdiği, sonsuz hayata tercih ettiği dünyanın, tüm o aldatıcı zenginlikleri, güzellikleri ve meşguliyetleriyle sona erdiği gün gelmiştir. İşte o gün, insanlar Allah'ın varlığına kesin bir biçimde şahit olacak, unutmaya çalıştığı ölüm günü ile karşı karşıya kalacaklardır. Artık Allah'ı ve ahiret yaşamını unutarak geçirdiği bu kısa ömür sona ermiştir ve yeni bir başlangıç kendisini beklemektedir. Bu başlangıç, asla son bulmayacak ve asla inkarcılara mutluluk getirmeyecektir. Bu sonsuz yaşamın ilk anından itibaren azap öylesine şiddetlidir ki, bunu yaşayanlar, azabın yerine "ölümü" ve "yokoluşu" isteyeceklerdir. Bu hayatın başlangıcı kıyamet saatidir. Ve kuşkusuz "kıyamet saati yaklaşarak gelmektedir".

Dünya Hayatı Geçicidir ve Ölüm Kesin Bir Gerçektir

Çocukluğunuzun ilk günlerinden itibaren geleceğinize ilişkin belirli bir hedefe yönelir veya başkaları tarafından yönlendirilirsiniz. Muhtemelen şunlarla karşılaşırsınız: Yaşınız ilerlediğinde artık bir aileniz ve işiniz olmuştur. Daha çok para kazanmak ve daha rahat yaşamak için çaba gösterirsiniz, çocuklarınızı yetiştirir, onların ileride sizden daha iyi bir hayat sürmelerini istersiniz. Haftada bir aile toplantılarına katılır, tatil yapar, işe gider, geri kalan vaktinizi de evde geçirirsiniz. Birkaç aksaklık dışında yaşamınızdaki herşey muntazam devam eder, genelde çok olağanüstü durumlarla da karşılaşmazsınız.

Yaşamınızdaki herşey sanki daha önceden belirlenmiş gibidir, çevrenizdeki insanların yaşamları da birbirleriyle çok büyük benzerlikler gösterir. Bu benzer senaryolara göre yaşamak için çalışmalı, soyunuzu devam ettirmek için de

aile kurmalısınız. Bu düşünceye göre zaten "iyi bir aile ve iyi bir iş" dışında yaşamın başka ne amacı olabilir ki! Bunlar sağlandıktan sonra mutlu bir yaşam hayal edersiniz. Böylece herşey tozpembe olacak ve yaşamın geri kalan kısmını huzurlu geçireceksinizdir.

Oysa siz bunları düşünürken, bedeninizde ve çevrenizde önemli birtakım değişiklikler olmaktadır. Vücudunuzda farklı işlevlere sahip pek çok hücre görevini tamamlayıp ölmekte ve yaşınız ilerledikçe bunların yenilenmesi daha da yavaşlamaktadır. Bedeniniz yaşlanmakta ve bu yönde sürekli belirtiler, hastalıklar, eksiklikler ortaya çıkmaktadır. Zaman sürekli ilerlemekte ve geri dönüşün imkansızlığı gün geçtikçe daha da açık bir şekilde kendini göstermektedir. Ve siz huzurlu ve rahat geçirmeyi planladığınız "geri kalan ömrünüzde" gitgide ölüme doğru yaklaştığınızın farkındasınızdır. İşte bu nedenle dünya hayatı size beklediğiniz rahatlığı ve huzuru gerçek anlamda asla vermez. O ana kadar sizi pek çok açıdan tatmin ettiğini düşündüğünüz bu yaşamın bir sonu vardır. İşte bu sonun ardından asıl gerçeklerle yüzyüze gelinecektir. O halde dünya hayatında hedeflediğiniz hiçbir şey sizin gerçek amacınız olmamalı. Çünkü dünya hayatı yalnızca geçici bir imtihan yeridir. Kimin güzel davranışlarda bulunduğunun sınandığı yerdir. Allah, bize bu önemli gerçeği şöyle bildirmektedir:

> **O, amel (davranış ve eylem) bakımından hanginizin daha iyi (ve güzel) olacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O, üstün ve güçlü olandır, çok bağışlayandır. (Mülk Suresi, 2)**

Yaşamın gerçek amacı "iyi bir aile ve iyi bir iş" değildir. Herkesin tek bir yaratılış amacı vardır: Allah'a kul olmak. Dünyada elde edilmiş mal, eş, çocuk, mevki, itibar gibi kazançların hepsi yaşam boyunca büyük bir tutkuyla bağlanılan değerlerdir. Fakat ölümün ilk anından itibaren bu dünyevi kazançlar bir anda tüm değerlerini ve önemlerini yitirirler. Bu herkesin bildiği ama düşünmekten kaçındığı bir gerçektir. Dolayısıyla asıl amaç bu olmamalıdır. O zaman gerçek amacın ve kazancın ne olduğunu çok iyi düşünmek, kavramak gerekir. İşte yaratılmanın asıl amacını Allah Kuran'da şöyle bildirmektedir:

> **Ben, cinleri ve insanları yalnızca Bana ibadet etsinler diye yarattım. (Zariyat Suresi, 56)**

Ancak Allah'a kulluk görevinin tam olarak yerine getirilmesiyle ölümden sonra başlayacak olan ahiret hayatı için güzel bir beklenti söz konusu olabilir. İnsanların büyük bir kesiminin sahip olduğu çarpık bir beklenti vardır. Çoğu insan bu ihtimale inanarak kendini rahatlatmaya çalışır. Oysa bu büyük bir yanılgıdır. Eğer bir insanın ahirete, ölümden sonraki yaşama yönelik bir beklentisi yoksa, o zaman da geriye tek bir ihtimal kalır: Ölümle birlikte sonsuza dek yok olmak! Bu ihtimal ise diğerlerine göre çok daha ürkütücüdür. Allah'a kulluk etmeyi reddeden insanlar bu olasılıktan korktukları ve unutmak istedikleri için kendilerince çeşitli yöntemler geliştirirler. Bu yöntemler ise genelde hep aynıdır: Ölüm konuşulmaz, tartışılmaz, hatırlatılmaz. Halbuki ölüm, yaşanılacağı kesin olan bir gerçektir, ama sanki "yokmuş" gibi davranılır. Toplumun büyük bir kesiminin bu mantığa sahip olması insanda bir rahatlamaya sebep olabilir. Oysa kendisi gibi diğer insanlar da aldanmaktadırlar. İnsanlar ölümü, kıyamet gününü ve ahireti bilmekte ama düşünmemektedirler. Dünya hayatıyla tatmin bulmakta, daha doğrusu tatmin bulmayı istemektedirler. Oysa Allah Kuran'da insanların kaçmakta oldukları ölüm gerçeğiyle mutlaka karşılaşacaklarını bildirmektedir. Ayette şöyle buyrulur:

> **De ki: "Elbette sizin kendisinden kaçtığınız ölüm, şüphesiz sizinle karşılaşıp-buluşacaktır. Sonra gaybı da, müşahede edilebileni de bilen (Allah)a döndürüleceksiniz; O da size yaptıklarınızı haber verecektir." (Cuma Suresi, 8)**

Ölüm yalnızca insanlara mahsus değildir. Geçici olan dünya hayatında, insan gibi "herşey" ölümlüdür. Allah bize, tüm kainatın, içindeki canlılarla birlikte yok olacağı bir günün varlığını, yani "kıyamet gününü" bildirmiştir. Kıyamet günü, imtihanın son bulduğu, nihai gündür. O günün gelişini, yeryüzündeki her insan pek çok belirti ile anlayacak ve kainatın ölümüyle sonuçlanacak olaylar gerçekten de tüyler ürpertici olacaktır. Ve en nihayet dünyadaki tüm insanlar, kıyametin gerçekleştiği gün, kendilerini bekleyen "yeniden dirilişi" kavrayacaktır. Böyle bir günle karşılaşmayı ummayanlar, karşılarındaki bu apaçık gerçeği reddedemeyecekler ve Allah'ın emrine "isteseler de istemeseler de" boyun eğeceklerdir. Allah, tüm evren için büyük bir son hazırlamıştır. İnsanların çoğu her ne kadar inkar etmeye çalışsa da, kıyamet saati belirlenmiş bir vakitte kendilerini beklemektedir.

Kıyamet Günü Kesin Olan Bir Gerçektir

Daha önce bahsettiğimiz gibi dünyanın geçici değerlerine sahip olmayı kendisi için yeterli gören insanlar, gerçeklerden çeşitli yöntemlerle kaçarlar. Ölüm tüm gerçekliği ile yanı başlarında iken bunu gözardı eder, yeniden dirilecekleri günü de unutmaya çalışırlar. Bunları düşünmemek kendilerince bir kaçış yöntemidir. Böylelikle insanlar Allah'a olan yükümlülüklerini akıllarına getirmeyerek, yalnızca kendi tutkularına göre yaşayabileceklerini zannederler. Oysa kıyamet günü kesin bir gerçektir. Bu gerçek Kuran'la bildirilmiştir.

Aynı zamanda Kuran'da kıyamet gününde gerçekleşecek olan olayların tasvirleri de yapılmıştır. Oldukça detaylı anlatılan kıyamet vaktinde, yeryüzünde ve tüm kainatta olacaklar, bunun yanı sıra insanların ruh hali, tüm benliklerine hakim olacak büyük şaşkınlık, korku ve panik açık bir şekilde anlatılmaktadır. Kuşkusuz, evren kusursuz olarak yoktan var edildiği gibi, yine kusursuz ve olağanüstü görkemli bir kapanışla sona erecektir. Gezegenler yörüngelerini bulamayacak, dağlar yerlerinden oynayacaklardır. Daha önce herşeyin tesadüf olabileceği bahanesi ile Allah'ı inkar edenler, tüm dengeleri altüst eden bu muazzam olaylar karşısında tesadüflerin değil, yalnızca Allah'ın hükmünün geçerli olduğunu anlayacaklardır. Allah kıyamet anında gerçekleşecek olaylarla ilgili olarak Kuran'da şöyle haber vermektedir:

> **De ki: "Göklerde ve yerde olanlar kimindir?" De ki: "Allah'ındır." O, rahmeti Kendi üzerine yazdı. Sizi kendisinde şüphe olmayan kıyamet gününde elbette toplayacaktır. Nefislerini hüsrana uğratanlar, işte onlar inanmayanlardır. (Enam Suresi, 12)**
>
> **Artık Sura tek bir üfürülüşle üfürüleceği, yeryüzü ve dağlar yerlerinden oynatılıp kaldırılacağı, ardından tek bir çarpma ile birbirlerine çarpılıp parça parça olacağı zaman. İşte o gün, vakıa (bir gerçek olan kıyamet) artık vuku bulmuş (gerçekleşmiş)tur. (Hakka Suresi, 13-15)**

Kıyamet Günü Belirlenmiş Bir Vakittir

Zaman ilerledikçe, kıyametin vuku bulacağı ana doğru hızla yaklaşıyoruz. İnsanların büyük bir çoğunluğu kıyamet vaktini kendilerinden çok sonraki nesillerin karşılaşacakları bir olay olarak düşünmektedirler. Burada şu gerçeği hatırlatmakta yarar vardır. Kuşkusuz bizlerden önceki nesiller de aynı düşünce ile hareket etmişler ve "uzak gelecekteki" bu olayı düşünmemişlerdir bile. Oysa dünya üzerinde, ilk insanın yaratılışından itibaren yaşamış olan her kişi, kıyamet günü gerçekleşen olaylara şahit olacak, Allah'ın huzurunda toplanacak ve hiç kimse için de bir kaçış mümkün olmayacaktır. Üstelik bu günün, siz günlük yaşamınıza devam ederken, gelecek için planlar yaparken olmayacağına dair bir garanti de yoktur. Kesin olarak gerçekleşecek olan kıyametin vaktini sadece Allah bilmektedir. Bu konuyla ilgili olarak ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

> **De ki: "Bilmiyorum, size vadedilen (kıyamet ve azab) yakın mı, yoksa Rabbim onun için uzun bir süre mi koymuştur?" O, gaybı bilendir. Kendi gaybını (görülmez bilgi hazinesini) kimseye açık tutmaz (ona muttali kılmaz.) (Cin Suresi, 25-26)**

Allah, büyük bir düzen içinde yarattığı yaşamı, bilemediğimiz bir vakitte tüm düzeniyle birlikte sona erdirecektir. Bu kapanıştan şüphe etmeyi veya buna inanmamayı insanların büyük bir çoğunluğu makul karşılıyor ve bu nedenle inkarı tercih ediyor olabilirler. Ancak tarifi yapılan bu son gün, inkarcılar için oldukça zorlu, ürkütücü bir gün olacaktır. Bu nedenle inanmayarak olacakları beklemek yerine, varlığından şüphe duymadan kıyamet gününe iman etmek, insanı kendisi için çok daha olumlu ve kazançlı bir sonuca götürecektir. Zira dünyada harcadığı çabaların "boş bir çaba" olduğunu kıyamet saati ile anlayan bir insanın pişmanlığı, tarifi oldukça zor, çok şiddetli bir pişmanlıktır. Bir ayette Allah şöyle buyurur:

> **Ancak o, 'herşeyi batırıp gömen büyük-felaket' (kıyamet) geldiği zaman. O gün, insan, neye çaba harcadığını düşünüp-anlar. (Nazi'at Suresi, 34-35)**

KIYAMET GÜNÜ GERÇEKLEŞECEK OLAYLAR

Kıyamet günü Kuran'da haber verildiği üzere, **"İnsanların, alemlerin Rabbi için kalkacağı gündür."** (Mutaffifin Suresi, 6) O gün, canlılarla birlikte tüm evrenin yok olduğu dehşetli bir gündür. Bu yokoluş, şimdiye kadar hiçbir yerde görülmemiş olaylar sonucunda gerçekleşecektir. O gün, insanların, hayvanların, var olan herşeyin, kısaca kainatın ölüm günüdür. O gün, Allah'ın Yüce kudretinin açıkça görüldüğü ve insanların tümü tarafından idrak edildiği gündür. O gün, inkarcılar için dehşet, korku ve acı dolu bir gündür. O gün, daha önce yaşanmamış bir pişmanlık, korku ve aşağılanmanın hissedileceği gündür.

Kıyamet gününün özellikleri Kuran ayetlerinde çeşitli benzetmelerle ayrıntılı olarak anlatılmıştır. Bu bölümde Kuran'da kıyamet günü gerçekleşecegi bildirilen olayların genel tasviri yapılıp, Allah'ın ayetlerde bildirdiği olayların işaret ettiği manalarının üzerinde durulacaktır. Elbette herşeyin en doğrusunu Allah bilir ve Allah'ın ilmi sonsuzdur. Biz ise her konuda olduğu gibi kıyamet konusunda da yalnızca O'nun bize bildirdiği ve öğrettiği kadarını anlatabiliriz.

Bu bölümde anlatılan olayların hepsinin kaynağı Kuran ayetleridir ve hepsinin gerçekleşeceği kesindir. Tüm tasvirlerin gerçekleşme şeklini de Allah belirlemiştir. Fakat bu olaylar tahmin edilenden çok daha farklı biçimlerde gerçekleşebilir. Bizim kesin olarak bildiğimiz şey Allah'ın vaat ettiği olayların mutlaka yaşanacağı, insanların kıyamet gününde, daha önce hiç karşılaşmadıkları muazzam bir manzara ile karşı karşıya kalacakları ve evrenin içinde barındırdığı tüm canlılarla birlikte tamamen yok olacağıdır. İnsanların ise bütün bunların sebebini öğrenme, bu felaketlerden kaçıp kurtulabilme ya da çözümler arama gibi bir ihtimalleri olmayacaktır. O gün herkesin göreceği gerçek; Allah'ın ve ahiretin varlığıdır.

Sur'a Üfürülüş

Kıyamet Sur'a Üfürülmesiyle Başlar

Sur'a da üfürülmüştür. İşte bu, tehdidin (gerçekleştiği) gündür. (Kaf Suresi, 20)

Sur'a üfürülmesi, Allah'ın Kuran'da vaat ettiği kıyamet saatinin artık gelip çattığının haberidir. Bu ses dünya hayatının bitişinin ve ahiretin başlangıcının sesidir. Dünyada kaldığı süre boyunca bu büyük günde göreceklerine karşı haberdar edilen ve vereceği hesap ile uyarılıp korkutulan herkes artık kendilerine vaat edilen gerçekle karşı karşıyadırlar. Hiç beklenmedik bir anda duydukları bu ses daha önce duyulan seslere hiç benzemeyen bir sestir. İnsanlar, kendilerine verilen sürenin son bulduğunu bu işaretten anlayacaklardır. Bu ses, küfre sapanların sonsuza kadar kesintisiz olarak yaşayacakları korku, dehşet ve yılgınlık dolu, zorlu bir günün başladığının habercisidir. Allah ayetlerde şöyle buyurmaktadır:

> **Çünkü o boruya (Sur'a) üfürüldüğü zaman, İşte o gün, zorlu bir gündür; kafirler içinse hiç kolay değildir. (Müdessir Suresi, 8-10)**

Dünya üzerinde var olan düzenin çekici süsüne kanarak ona sımsıkı bağlananlar, Allah'ın varlığı ve birliği gerçeğine karşı kördürler. Bütün bunların Yaratıcısını, yaratılışını ve bir sona doğru hızla ilerlediğini asla düşünmeden sadece aldandıkları bu görüntü ile sözde mutlu olur, yetinirler. Oysa onları yanıltan bu kusursuz düzen, herşeyin sahibi olan Allah'ın eseridir. Allah'ın yarattığı bu görkemli sistem, yine onun tek bir emriyle akıllara durgunluk verecek şekilde son bulacaktır. İşte böyle bir gün ile kesin olarak karşılaşmayacakları zannında olanlar, Sur'un sesiyle bu

gafletten aniden uyanacaklardır. Ancak bu uyanış faydasızdır, çünkü artık Allah ve ahiret adına birşeyler yapmak için çok geçtir.

Geç kalınmıştır, çünkü bazı insanlar bir imtihana tabi oldukları dünya hayatını, ahiretin varlığını umursamadan boş bir çaba uğruna harcamışlardır. Ahirete inanmayan insanların böyle bir anlayışa sahip olabilmelerinin arkasında çok özel bir çaba yatmaktadır. Bu çabanın da mahiyeti ve karşılığı oldukça büyüktür. Temelindeki sebep, dünyadaki bu sınırlı yaşamla tatmin bulmak, daha öncesini veya sonrasını mümkün olduğunca düşünmemektir. Bu anlayış, dünya hayatının geçici zevklerine dalarak ne için yaratıldığını unutmayı da beraberinde getirir. Dolayısıyla, insanların çoğu niye yaşadıklarını, niçin yaratıldıklarını, Yaratanın kendilerinden neler istediğini ve neden ölümün var olduğunu düşünmeden bir ömür geçirirler. Ölüm bildikleri birşeydir, ama ölüm gerçeğinin kendilerine, üzerinde düşünmeleri gereken bu gibi soruları da getireceğinin farkındadırlar. Bunun için mümkün olduğunca bu fikirden uzaklaşmaya bakarlar. Oysa insanın yaratılışının ve dünya üzerindeki kısa yaşamının tek sebebi, yalnızca Allah'a kulluk etmektir. Ölümün yakınlığının, dünya hayatının kısalığının, sahip olduğu ve olmadığı herşeyin sadece imtihanın bir parçası olduğunun farkında olan insanlar, Kuran aracılığıyla insanlara tarif edilmiş olan gerçeklerle de mutlaka karşılaşacaklarının farkındadırlar. Dolayısıyla dünyadaki tek amacın "Allah için yaşamak" olduğunu kavrayabilmişlerdir. Bunu dünyada kavramak insan için büyük bir kazançtır. Böylece aldatıcı bir dünyadan uzaklaşmakta, tek gerçeğe, yani "ahirete" yönelmektedir.

Nefsinin, yani sadece zevklerinin, şehvetinin peşinden giderek hareket eden bir insanın en büyük isteği, içinde bulunduğu düzenin hep sürmesi, asla son bulmamasıdır. Aslında halinden pek de memnun değildir, çünkü yaşamında sürekli zorluklar ve sıkıntılar vardır. Ama şeytan binbir çeşit oyalama yöntemiyle kendisini aldatmakta, sürekli sıkıntı ve üzüntü çektiği bu yaşamı, sonsuz bir azaba inanmayı reddederek tercih etmektedir. Ancak, bir sabah işe giderken, veya bir gece vakti hırslarını ve beklentilerini ertesi sabaha erteleyip uyumaya hazırlanırken, birdenbire "Sur"un sesini duyan bir insan kuşkusuz çaresiz olacaktır. Sürdürmek istediği düzenin, kendisiyle birlikte son dakikaları gelmiş, bildiği halde inanmayı reddettiği bu muazzam gerçek kendisini aniden yakalamıştır. Hayat boyu kendisini koruyacağını sandığı sahte güçlere sığınmış bir insan için, o an yardım isteyebileceği kimse ya da sığınabileceği hiçbir yer yoktur artık. Çünkü müminler dışında herkes aynı durumdadır, çaresizlik içinde başlarına geleceklere teslim olmuşlar, dünya üzerinde o zamana kadar yaşamış olan tüm insanlar Allah'ın huzurunda toplanmışlardır:

> **Sur'a üfürülmüştür; böylece onlar kabirlerinden (diriltilip) Rablerine doğru (dalgalar halinde) süzülüp-giderler. (Yasin Suresi, 51)**

Sur'un sesi bir inkarcı için "hayatı boyunca kaçıp durduğu gerçeklerle karşılaşma" demek olduğu gibi, "artık yaptıklarını telafi imkanının ortadan kalktığı anı" da ifade eder. O an duyulan korku tarifsizdir, daha önce "ne görülmüş, ne duyulmuş" bir dehşet ve panik yaşanmaktadır. Dünyada yapılan tüm hataların bir telafisi olabilir ya da vakit geçtikçe bu hatalar unutulabilir. Ancak herşeyin sonunun geldiğini bildiren bu ses, yapılan hataların telafisi için artık vakit kalmadığının habercisidir. O gün Sur'un sesi, inkarcılara büyük bir korku getirecek ve her kişi karşılaştığı bu gerçeğe boyun eğecektir. Allah bu durumu Kuran'da şöyle haber verir:

> **Sur'a üfürüleceği gün, Allah'ın dilediği kimseler dışında, göklerde ve yerde olan herkes artık korkuya kapılmıştır ve her biri 'boyun bükmüş' olarak O'na gelmişlerdir. (Neml Suresi, 87)**

Oysa insanların tümüne karşılaştıkları böyle bir günden evvel bu gerçek hatırlatılmıştır. Allah insanları, hem ayetleriyle hem de elçileriyle "geri dönüşü olmayan bir gün" gelmeden önce Kendisi'ne yönelmeleri konusunda uyarmış, aksine bir tavır gösterenlere ise ölüm geldikten sonra yardım edilmeyeceğini bildirmiştir. Kuran'da beklemediği bir anda azap ile karşılaşan kişinin duyacağı pişmanlık ve kendisine hiçbir şekilde yardım edilmeyeceği gerçeği şu şekilde açıklanmıştır:

> **Azab size gelip çatmadan evvel, Rabbinize yönelip-dönün ve O'na teslim olun. Sonra size yardım edilmez Rabbinizden, size indirilenin en güzeline uyun; siz hiç şuurunda değilken, azab apansız size gelip çatmadan evvel. Kişinin (yana yakıla) şöyle diyeceği (gün): "Allah yanında (kullukta) yaptığım kusurlardan dolayı yazıklar olsun (bana) doğrusu ben, (Allah'ın diniyle) alay edenlerdendim." Veya: "Gerçekten Allah bana hidayet verseydi, elbette muttakilerden olurdum" diyeceği, ya da azabı gördüğü zaman: "Benim için bir kere daha (dünyaya dönme fırsatı) olsaydı da, ihsan edenlerden olsaydım"**

(diyeceği günden sakının). "Hayır, Benim ayetlerim sana gelmişti, fakat sen onları yalanladın, büyüklüğe kapıldın ve kafirlerden oldun." Kıyamet günü, Allah'a karşı yalan söyleyenlerin yüzlerinin kapkara olduğunu görürsün. Büyüklenenler için cehennemde bir konaklama yeri mi yok? (Zümer Suresi, 54-60)

Geçici bir çıkar uğruna tercih edilmiş olan dünya hayatı, Sur'un sesiyle artık son bulmaktadır. Bütün insanlar, kendilerine vaat edilenler ile karşı karşıyadır. Meydana gelen olayların gerçekliğinin insanlarda uyandırdığı korku ve dehşet çok büyüktür. Tüm insanlar aynı çağrıya uymakta, geri dönüşü olmayan gerçekle karşılaştıklarının farkına varmaktadırlar. Bu kuşkusuz büyük bir gündür ve bu büyük günde meydana gelecek olan olaylar için Sur'un sesi sadece bir habercidir.

Kıyamet Anında Yeryüzünün Durumu

Şiddetli Sarsıntılar Başlar

Yer, o şiddetli sarsıntısıyla sarsıldığı, Yer, ağırlıklarını dışa atıp-çıkardığı, Ve insan: "Buna ne oluyor?" dediği zaman; O gün (yer), haberlerini anlatacaktır. Çünkü senin Rabbin, ona vahyetmiştir. (Zelzele Suresi, 1-5)

Kıyamet günü her canlının duyabileceği Sur'un sesini, kulakları patlatan bir gürültü izler ve yeryüzü daha önce eşi benzeri görülmemiş bir sarsıntıya tutulur. Dev boyutlardaki dağlar, ağaçlar, gökdelenler, binalar kısaca yeryüzünün her noktası aynı anda sarsılmaya başlar. Bundan önce hiç rastlanmamış bu sarsıntı karşısında insanlar büyük bir paniğe ve korkuya kapılırlar. En korkunç olan ise bu sarsıntıdan kaçacak ya da sığınıp kurtulabilecek hiçbir yerin olmamasıdır. Çünkü bu sarsıntı daha önce insanların görmüş oldukları ve yalnızca belli bir bölge ya da şehirde meydana gelen, saniyelerle hesap edilen depremlerin bir benzeri değildir. Bu kez yaşanan, hiçbir kaçışın olmadığı, aynı anda dünyanın dört bir yanında başlayan ve dünyayı yerle bir edecek olan bir sarsıntıdır. Dünyayı yerle bir edinceye kadar da son bulmayacaktır. (Doğrusunu Allah bilir). Kıyamet günü insanların karşılaşacakları sarsıntıları Allah Kuran'da şöyle bildirmektedir:

O sarsıntının sarsacağı gün, Arkasından onu diğer bir sarsıntı izleyecek. O gün yürekler (dehşet içinde) hoplayacak. Gözler zillet içinde düşecek. (Nazi'at Suresi, 6-9)

Dünya üzerinde yaşanmış ve sonuçları insanları derinden etkilemiş sarsıntıları, depremleri bir an için gözünüzün önüne getirin. Bu sarsıntıların tümü sadece saniyelerce sürmüş, ancak buna rağmen ardında büyük enkazlar bırakmıştır. Yüzbinlerle ölçülen bir insan topluluğu bu enkazın altında kalmış ve geride kalanlar, hiç beklemedikleri bir sefalet ve yoksullukla karşılaşmışlardır. Evler, mallar, edinilen kazançlar, tasarruflar çok kısa bir sürede yerlebir olmuştur. Bu felaketler herkesin gözü önünde gerçekleşmiştir ve bu saniyeler içinde hiçbir güç sarsıntıya karşı koyamamıştır. Kıyamet günü karşılaşılacak olan sarsıntı ise ne şiddet, ne meydana gelen sonuç ne de kapsam olarak daha önce dünyada yaşanan depremlere benzemeyecektir ve herşeyden önemlisi geride enkaz değil, bir yaşam belirtisi dahi bırakmayacaktır.

Dünyadaki bir deprem her ne kadar şiddetli olursa olsun, insanlar için çoğu zaman bir kurtuluş imkanı vardır. İnsanlar bunu bildikleri için sarsıntı başlar başlamaz kendilerini kurtarabilmek amacıyla birtakım tedbirler almaya, hızla depreme karşı güvenlik içinde olabilecekleri bir yere saklanmaya çalışırlar. Oysa insanların hepsi Sur'un üfürülüşü ile anlayacaklardır ki, bu sarsıntılar daha önce yaşadıklarının bir benzeri değildir; hiçbir şekilde kaçıp kurtulma ihtimali yoktur.

Kuşkusuz insanlar, kıyamet saatine dair herşey gibi, meydana gelecek ve kaçış imkanı olmayacak bu sarsıntılar için de Kuran'da şöyle uyarılmışlardır:

Ey insanlar, Rabbinizden korkup-sakının, çünkü kıyamet saatinin sarsıntısı büyük bir şeydir. (Hac Suresi, 1)

O anda artık yeryüzünde sahip olunan hiçbir şeyin değeri ve anlamı kalmamıştır. İnsanları aldatan herşey; lüks evler, dev gökdelenler, beş yıldızlı oteller, ömürleri boyunca hırsla paralar biriktirerek aldıkları ve üzerinde onca emek vererek yaptırdıkları ve düzenledikleri evler, saraylar, köprüler, dünyanın en ünlü yapıları; yüzyıllarca her türlü doğa olayına karşı yıkılmadan ayakta kalabilmiş olan piramitler, tarihi kaleler, şehirler adeta deniz kenarına yapılmış kumdan kaleler gibi hızla çökeceklerdir. Umut bağlanan işyerleri, lüks arabalar kısaca dünya hayatında insanın sahip olduğu, sahip olmakla övündüğü tüm maddi zenginlikler bir anda yok olacaktır. İnsanların elde ettikleri şan, şöhret, itibar ve iktidarın hiçbir anlamı veya önemi kalmayacaktır.

Kuran'da o gün yerin parça parça yıkılıp darmadağın olduğu şöyle bildirilmiştir:

Hayır; yer, parça parça yıkılıp darmadağın olduğu, Rabbin(in buyruğu) geldiği ve melekler dizi dizi durduğu zaman; o gün, cehennem de getirilmiştir. İnsan o gün düşünüp-hatırlar, ancak (bu) hatırlamadan ona ne fayda? (Fecr Suresi, 21-23)

O gün insanların bundan önce güvenle üzerinde gezindikleri yer ayaklarının altından kayar. Türlü bahanelerle Allah'ı inkar için çaba göstermiş ve ne yapması gerektiğini bildiği halde ibadet etmekten kaçmış olan her kişi, sonunda Allah'tan başka sığınılabilecek bir güç olmadığını çok iyi anlar. Ama artık kendileri için ne geriye dönüş, ne yaptıklarını telafi imkanı vardır, ne de yaşanan pişmanlık kişiye bir fayda getirecektir.

İnsanların o gün korku ve dehşetle birlikte tattıkları en yoğun duygulardan birisi de çaresizliktir. Dünyada başına gelebilecek hemen her türlü olası felaket için tedbirini ve önlemini alan, en ölümcül afet, en büyük deprem, en şiddetli kasırga, en dehşetli nükleer savaş için bile korunmasını ve sığınağını hazırlayan insanoğlu, öyle bir olayla karşı karşıya gelir ki, kaçıp sığınabileceği, barınabileceği tek bir güvenli yer dahi bulamaz. Dünyada vazgeçilmez gördüğü, kendisine inkarı makul gösteren zekası da, güç sahibi olduğuna inandığı kişiler de bu dehşetli sarsıntıya karşı hiçbir çare üretemezler ve artık kendileri için kaçış yoktur.

Yer Ağırlıklarını Dışa Atıp, Çıkarır

Yer, ağırlıklarını dışa atıp-çıkardığı, Ve insan: "Buna ne oluyor?" dediği zaman; O gün (yer), haberlerini anlatacaktır. Çünkü senin Rabbin, ona vahyetmiştir. (Zelzele Suresi, 2-5)

Bilindiği gibi dünyanın merkezinde (yerkabuğunun 5.000 6.000 km. aşağısında), oldukça yüksek basınca sahip, kor halinde bir katman bulunmaktadır. Ve bu katmanın sıcaklığının yaklaşık olarak 4.500 ºC olduğu tahmin edilmektedir. Nitekim volkanik patlamalar sonucu yeryüzüne çıkan lavlar bu bölgede, yani magmada bulunmaktadır. Söz konusu patlamalar tarih boyunca birçok şehir halkına dehşet dolu anlar yaşatarak, insanların ölümüne hatta kimi zaman şehirlerin dahi tamamen yok olmasına sebep olmuşlardır. Çeşitli sebeplerden dolayı toprak katmanlarında oluşan kırılmalar sonucunda yeryüzüne sızan lavlar, basınç ne kadar yüksekse o kadar şiddetli fışkırırlar. Aslında burada belirleyici etken, gazın oranıdır. Magma yeryüzüne çıkarken gazlar sıvı haldeki maddeden ayrılarak magmanın üzerinde yayılır ve böylece basıncın artmasına neden olurlar. Magma, gazla ne kadar yüklüyse püskürtme esnasında o kadar fazla patlama olur ve yerin altında fokurdayarak kaynayan lavlar yeryüzüne çıkarak yerin üstünü adeta cehenneme çevirirler. Bu tarz bir patlama sadece belli bir bölgeyi içine alan kısmi bir patlamadır. Üstelik günümüzde yapılan incelemeler sonucu çoğu zaman böyle bir felaketten daha önceden haberdar olunup, tehlikenin bulunduğu bölgede çeşitli tedbirler alınabilmektedir.

Kuran ayetlerinde, "yerin ağırlıklarını dışa atması" ifadesiyle o gün yerin altında bulunan pek çok şeyle birlikte, çekirdekte bulunan akışkan kısmın da tamamıyle yerin üstüne çıkacağı işaret edilmektedir. Yeryüzünün tümünde meydana gelen şiddetli sarsıntılar ve yerin tüm katmanlarının kırılması böyle bir şeyin kolaylıkla gerçekleşebilmesi için gereken altyapıyı oluşturacaktır. Yani kıyamet gününde şiddetli depremler yerin altını üstüne getirecek, insanlar başlarına çöken dağlardan, dev binalardan kurtulmaya çalışırken yerdeki çatlaklardan fışkıran lavlar her yanı saracak, bu da insanların ölümden hiçbir şekilde kaçışlarının olmadığını bir kere daha anlamalarına sebep olacaktır. Felaketleri felaketler izleyecek, birinden kurtulmaya çalışan, bir diğeri ile karşılaşacaktır. (Doğrusunu Allah bilir.)

Yeryüzü Allah'a boyun eğmiştir. Bu durum Kuran ayetlerinde şöyle bildirilmektedir:

Yer, düzlendiği, içinde olanları dışa atıp boşaldığı, ve 'kendi yaratılışına uygun Rabbine boyun eğdiği zaman. (İnşikak Suresi, 3-5)

Artık nihai gün gelmiştir. İnsanlara verilen süre dolmuş ve herşey son bulmuştur. Bu günden kurtulabilecek hiçbir canlı yoktur. Tüm olaylar sona erdiğinde yeryüzünde tek bir tohum, tek bir bitki, tek bir mikroorganizma hatta yeryüzünün kendisi de kalmayacaktır.

O gün yerin dışarı atacağı ağırlık, yalnızca magma katmanı değildir. Magma hem manto denilen dış katmana hem de mantoyla kabuk arasındaki ısı ve madde alışverişlerinin başlıca taşıyıcısıdır. Yani muhtemelen magma ile birlikte taşınan, yerin altında bulunan birçok madde, yüksek bir sıcaklıkla birlikte yerin yüzeyine çıkacaktır. Bu da yeryüzünün görülmedik bir şekilde ısınmasına neden olacaktır. Gerçekleşen olaylar sonucunda, yerin altında bulunan petrol, kömür gibi madenlerle birlikte tüm fosiller ve cesetler, tüm kalıntılar, kısaca yerin altında bulunan herşey dışarı atılacaktır. Kısaca yerin altı üstüne gelecektir. Allah, bu durumu Kuran'da şöyle haber vermektedir:

Ve kabirlerin içi 'deşilip dışa atıldığı' zaman; (artık her) nefis önceden takdim ettiklerini ve erteledi klerini bilip-öğrenmiştir. (İnfitar Suresi, 4-5)

Yine yeraltı suları, sarsıntının şiddetiyle kırılan yerin katmanlarından dışarı fışkıracaktır. Tazyikli suyun etkisi ise oldukça şiddetlidir. Hem fışkırmanın başladığı bölgede önemli hasarlar meydana gelecek hem de yaşamı olumsuz etkileyen bir su tabakası yeryüzüne yayılacaktır.

Herhangi bir bölgede volkanik patlama olduğu zaman sayısız toz ve katı parçacık atmosferin üst tabakalarına fırlar. Böyle bir patlama sırasında çoğu zaman tüm bölgeyi küllerin kapladığı, söz konusu bölgenin toz duman içinde kaldığı bilinmektedir. Nitekim Allah ayette kıyamet gününde **'dağların toz duman halinde savrulacağını'** (Vakıa Suresi, 6) bildirmiştir. Kuran'da anlatılanlara uygun olarak, kıyamet gününde dünyanın her yerinde buna benzer patlamaların olması ihtimali oldukça yüksektir.

Görüldüğü gibi insanlar dört bir yandan şiddetli bir azaba uğrayacaklardır. Her tarafı kaplayan toz ve duman bulutu, yine aynı anda yayılan gazlar insanların nefes alamamasına ve acılar içinde kıvranmasına sebep olacaktır. O gün yaşanan bütün bu olaylar inkarcıların sonsuza kadar cehennemin içinde görecekleri ebedi azabın büyüklüğünü anlamaları için yeterlidir. Böylesine dehşetli bir bitirişle insanların hayatlarına son veren Allah, cehennemde inkarcılar için eşi benzeri olmayan maddi ve manevi bir azap hazırlamıştır. Yaşanan olayların azameti karşısında dehşetli bir ölüm korkusu her yanı sarmıştır. Geriye korku ve pişmanlıktan başka hiçbir şey kalmamıştır.

Dağların Durumu

Dağlar Kökünden Sökülüp, Savrulur

Dağlar, kökünden sökülüp savurulduğu zaman... (Mürselat Suresi, 10)

Bilindiği gibi dağların yeryüzündeki sarsıntıları engelleme görevleri vardır. Bu gerçek Kuran ayetlerinde de şöyle haber verilmiştir:

Sizi sarsıntıya uğratır diye yerde sarsılmaz dağlar bıraktı, ırmaklar ve yollar da (kıldı). Umulur ki doğru yolu bulursunuz. (Nahl Suresi, 15)

Biz, yeryüzünü bir döşek kılmadık mı? Dağları da birer kazık? (Nebe Suresi, 6-7)

Bugüne kadar dünyada tespit edilmiş en büyük deprem 9.2 şiddetindedir. Ve bu şiddette bir deprem, gerçekleştiği bölgeye çok kısa bir süre içerisinde büyük bir felaket getirir. Kıyamet günü yaşanacak sarsıntı ise -Allah'ın dilemesi dışında- dünyada o güne kadar eşi benzeri asla gerçekleşmemiş şiddette bir sarsıntıdır. Bu sarsıntı, birer kazık gibi yerleşerek yeryüzünü şiddetli depremlere karşı koruyan dağların dahi dayanamayacağı kadar büyüktür. Yeryüzündeki en sağlam yapılar olan ve sarsılmaz sıfatını taşıyan dağlar yerlerinden oynatılıp, altındaki toprakla birlikte kaymaya başlar. Kuran'da o gün dağların hareketlenişini anlatan ayetler şu şekildedir:

Ve dağlar (yerlerinden oynatan) bir yürüyüşle yürür. (Tur Suresi,10)

Dağlar yürütülmüş, artık bir serap olmuştur. (Nebe Suresi, 20)

Dağları yürüteceğimiz gün, yeri çırılçıplak (dümdüz olmuş) görürsün; onları birarada toplamışız da, içlerinden hiçbirini dışarda bırakmamışızdır. (Kehf Suresi, 47)

Yeryüzünün büyük bir bölümü dağlarla kaplıdır ve bunların aynı anda yerlerinden sökülerek hareket etmesi, böylesine dev boyutlardaki kara parçalarının yerin üzerinde kızak gibi kayıp biraraya toplanması ve yerin dümdüz bir hale gelmesi elbette insanın görebileceği en ürkütücü manzaralardan birisi olacaktır. Böyle bir anı insanın gözünde canlandırabilmesi oldukça zordur.

Düşünün ki insanların zirvesine erişmekte zorlandıkları ve yerinden oynamaz diye düşündükleri Himalayalar, Alpler, Toroslar bir anda sarsılmaya ve yerlerinden oynamaya başlayacaklardır. Binlerce metre yükseklikteki dağlar ve bu dağların yamaçlarına kurulmuş olan şehirler bir anda yerle bir olacaktır.

Dağlarda geçitler açabilmek çok büyük teknolojik imkanlar, makineler, aletler gerektirmekte, hatta kimi zaman tüm bu yöntemler başarısızlıkla sonuçlanmaktadır. Yol açmak amacıyla dinamitle delinmeye çalışılan dağlardan bile ancak kısmi bir sonuç alınır, dinamit sadece belli bir bölgeye etki eder, hatta çoğu zaman hiçbir tesiri olmaz. Hatta bu sebeple bazı dağlık bölgelere ulaşım oldukça güç gerçekleşmektedir. Oysa kıyamet günü yeryüzündeki tüm dağlar toz haline gelirler. Bu olay o gün yaşananların şiddetini anlayabilmemiz açısından çok etkili bir örnektir. Dünyada bulunan tüm dağların aynı anda kum yığını haline gelmesi, o heybetli yapıların bir anda çökmesi oldukça dehşet verici bir durumdur. Ayrıca Allah'ın sonsuz gücünü anlayabilmek ve kadrini takdir edebilmek açısından da çok önemlidir. Kuran'da dağların kıyamet gününde alacağı şekil şöyle anlatılır:

(Öyle) Bir gün ki, yeryüzü ve dağlar titremeye-tutulur ve dağlar göçen bir kum yığını olur. (Müzemmil Suresi, 14)

Yine Kuran'da o güne ait olarak verilen bir bilgi de, dağların parçalanarak çökmesinden sonra yeryüzünün hiçbir tümseği olmayan bir düzlüğe dönüşeceği şeklindedir:

Sana dağlar hakkında soruyorlar. De ki: "Benim Rabbim, onları darmadağın edip savuracak. Yerlerini bomboş, çırçıplak bırakacaktır. Orada ne bir eğrilik göreceksin, ne de bir tümsek." (Ta-ha Suresi, 105-107)

Şu an dışarıya baktığımızda bizlere oldukça aşina gelen engebeli görüntü, o gün tamamen düzleşecektir. Uçsuz bucaksız bir düzlük üzerinde insanların tümü biraraya toplanacaktır. Allah, Kehf Suresi'nde bu gerçeği şöyle vurgular:

Dağları yürüteceğimiz gün, yeri çırılçıplak (dümdüz olmuş) görürsün; onları birarada toplamışız da, içlerinden hiçbirini dışarda bırakmamışızdır. (Kehf Suresi, 47)

Dağlar Rengarenk Yün Yumakları Gibi Uçuşurlar

O gün dağlar, üzerlerindeki bitkiler, çiçekler, tüm yeşillikler ve içlerinde barındırdıkları renk renk madenler, farklı tür ve renklerdeki topraklarla birlikte etrafa saçılacaktır. Toz duman olan dağlar, tüm ihtişamlarıyla parçalanıp, dağılacaktır. Bu renk cümbüşü ayetlerde renkli yünlere benzetilmektedir:

Ve dağların 'etrafa saçılmış' renkli yünler gibi olacakları (gün) (Kaari'a Suresi, 5)

Dağlar da (etrafa uçuşmuş) rengarenk yün gibi olacak. (Mearic Suresi, 9)

Kahhar olan Allah'ın emri o gün canlı-cansız tüm varlıkları- etkisi altına almıştır. Kıyamet günü yaşanan her sahneye büyük bir korku hakimdir. En ufak bir sarsıntıda paniğe kapılan, bir deprem ihtimalinde ölüm korkusundan saatlerce evine giremeyen insanlar için, gözlerinin önünde dağların yerlerinden oynatılması, yerin içindekilerini dışarı

atması, kabirlerin deşilmesi, insanların biraraya toplanması ve felaketlerin felaketleri izlemesi dayanılabilecek gibi değildir. Artık dünya üzerinde güvenebilecekleri "tek bir kişi", sığınabilecekleri "tek bir mekan" dahi yoktur. Karşılaştıkları olayların dehşeti güç yetirebilecekleri sınırı çoktan aşmıştır. Yapabilecekleri hiçbir şey yoktur. Artık dünya üzerinde yeni bir başlangıç, gidilebilecek herhangi bir yer yoktur. Yeni başlayacak olan yaşam ahirettedir, sonsuzdur ve dünyada Allah'ın rızasını gözeterek yaşamayanlar için pişmanlık ve acıyla doludur. Zevkler, ihtiraslar ve geçici dünya hayatı tüketilmiştir. Karşılaştıkları dehşet, Allah'ın kudretini sergilemektedir.

Oysa tüm bunlar Allah'ın elçileri ve inananları tarafından kendilerine daha önceden haber verilmişti. Ama bu kahredici gün kendilerine uzak gelmiş, kendileri gibi geçici şeylere güvenmişlerdir. Allah Kuran'da inkar edenlerin daha önce uyarıldıklarını şöyle bildirir:

> **Azabın kendilerine geleceği gün (ile) insanları uyarıp-korkut ki, (o gün) zulmedenler, şöyle diyecekler: "Bizi yakın bir süreye kadar ertele ki, Senin çağrına cevap verelim ve elçilere uyalım." Oysa daha önce, kendiniz için hiç zeval yoktur diye and içenler, sizler değil miydiniz? Siz, kendi nefislerine zulmedenlerin yerleştikleri yerlerde oturmuştunuz. Onlara ne yaptığımız size açıklanmıştı ve size örnekler vermiştik. (İbrahim Suresi, 44-45)**

Oysa şimdi tehlikenin ortasında yapayalnızdırlar. Herkes canı derdine düşmüş, hiçbir yakın dost diğer bir yakın dostu görmez olmuştur. Artık kimse için kaçış söz konusu değildir. Artık Allah'ın vaadi gelmiştir. O gün evlerden kaçmak da bir işe yaramaz. Sarsıntıdan etkilenen sadece evler değildir ki dışarıya çıkmak insanı yaklaşan sondan korusun! O gün var olan herşey yok olmakta, yeryüzü ve dağlar hep birlikte yerlerinden oynatılıp kaldırılmaktadır. Ne sığınılabilecek bir yer, ne dayanılabilecek bir güç, ne de alınabilecek bir tedbir vardır. Kuran'da yeryüzü ve dağların parça parça olduğu kıyamet günü şu şekilde anlatılır:

> **Yeryüzü ve dağlar yerlerinden oynatılıp kaldırılacağı, ardından tek bir çarpma ile birbirlerine çarpılıp parça parça olacağı zaman. İşte o gün, vakıa (bir gerçek olan kıyamet) artık vuku bulmuş (gerçekleşmiş)tur. (Hakka Suresi, 14-15)**

Denizlerin Durumu

Bütün bu tarifleri yaparken önemli bir noktayı hatırlatmak yerinde olacaktır. Daha önce de belirttiğimiz gibi, zihinlerde canlandırmaya çalıştığımız bu manzara tamamen Kuran ayetlerinden yola çıkarak yaptığımız tariflerdir. Kuran'da belirtilen şekline bağlı kalarak yaptığımız tüm tanımlamalar Allah'ın dilemesi ile gerçekleşecek olan ve Allah'ın olmasını vaat ettiği gerçeklerdir. Var olan herşeyi yaratan Allah, kuşkusuz ki bunların her birini gidermeye ve yerle bir etmeye de kadirdir. Ayetlerin bizlere haber verdiği gibi kıyamet günü herşey akılalmaz bir gösteriyle yok olup gidecektir. Bu, Allah'ın vaadidir. Allah bir ayetinde şöyle buyurmaktadır:

> **(Bu,) Allah'ın va'didir; Allah, vadinden geri dönmez. Ancak insanların çoğu bilmezler. (Rum Suresi, 6)**

Artık kendi büyüklüğü ile övünen insanın hiçbir değeri kalmamıştır. Kendini Allah'ın karşısında değerli ve güçlü gören, kendi aldanışı içinde Allah'ı inkar etmekten çekinmeyen insan, olan bitenler karşısında alabildiğine güçsüz ve acizdir. Kendisinden üstün gördüğü varlıklar da Allah'ın takdir ettiği bu büyük güne teslim olmuşlardır. Dağlar, denizler ve tüm kainat o hiç sarsılmazmış gibi gözüken sağlam vasfını yitirmiş, sadece ve sadece Allah'a itaat etmişler, Allah'ın bir "Ol" demesiyle herşey olup bitmiştir. Her biri O'nun verdiği hükme boyun eğici olarak yerine getirmeleri gereken görevlerini tamamlamışlardır. Dağların renkli yünler gibi dağılıp parçalandığı, yerin tüm ağırlıklarını dışarıya attığı kıyamet günü denizlerde meydana gelen olaylar da Allah'ın sonsuz büyüklüğünü bir kez daha gözler önüne sermektedir. Kuran'da bildirildiğe göre o gün denizler yanacak ve fışkırıp taşacaktır.

Denizlerin Yanması

Dünya'nın dörtte üçünü kaplayan en büyük su kütlesi olan denizlerin bir anda kaynamaya, fokurdamaya başlaması gerçekten de insanın gözünde çok zor canlanabilecek bir manzaradır. İnsanın o anın dehşetini anlayabilecek bir tecrübesi yoktur. Ancak düşünce sınırlarını zorlayarak, zihninde kısmen canlandırabilir. Bugüne kadar yalnızca yanardağ patlaması, akaryakıt taşıyan bir tankerde yangın çıkması sonucu böyle görüntülerin oluştuğuna şahit olmuş, televizyonlarda, fotoğraflarda görmüşsünüzdür. Ancak ayetlerde bizlere yapılan tarifler, bu örneklerle karşılaştırılamayacak kadar ihtişamlıdır. Ancak Allah'ın sonsuz büyüklüğünü, sonsuz gücünü, sonsuz kudretini biliyor olmamız, bizi yaşanacak felaketin boyutları hakkında fikir sahibi kılar. Allah, evrende var ettiği ve koruduğu bu düzeni istediği şekilde değiştirmeye ve herşeyi bir plan dahilinde altüst etmeye kadirdir.

O gün yerin bütün ağırlıklarını dışa atması, yerin altındaki yaklaşık 4.500ºC sıcaklığındaki katmanın imkan bulduğu her yerden dışarı taşacağı anlamına gelmektedir. Buna şüphesiz denizlerin altında bulunanlar da dahildir. Herhangi bir belgesel programında lavların denizin içindeki çıkışını seyretmiş olanlar, bu kızgın maddenin deniz suyunda oluşturduğu akıllara durgunluk veren bir manzaraya şahit olmuşlardır. Oysa kıyamet günü gerçekleşecek olan görüntü, bu manzaradan çok daha farklı, çok daha kapsamlı ve dehşet verici olacaktır. Yeryüzündeki bütün denizler alevler içinde kalacak, önüne geçilemeyecek bir ateş ve alev topluluğu insanlara yönelecektir. O gün tüm denizler tutuşturulmuştur.

Konuyla ilgili ayette Allah şu şekilde buyrulmaktadır:

Denizler, tutuşturulduğu zaman. (Tekvir Suresi, 6)

Yaşanan olaylar sonucu karada olduğu gibi denizde de yaşam son bulacaktır. Normal şartlarda serinlik ve rahatlık hissi veren denizler, bir anda etrafa müthiş bir sıcaklık yayacaktır. Denizlerde dev dalgalar yerine alev bulutları yer alacak, havadaki duman oksijeni büyük oranda tüketecektir. Uçsuz bucaksız denizlerin alev alev yanan ve şiddetle fokurdayan görüntüsü, dünyanın geniş bir alanına hakim olacak ve pek çok felaketi de beraberinde getirecektir.

Denizlerin Taşması

Kuran'da kıyamet günü gerçekleşeceği bildirilen olaylardan biri de denizlerin taşmasıdır. Bu gerçek bizlere ayetlerde şu şekilde haber verilmektedir:

Denizler, fışkırtılıp-taşırıldığı zaman... (İnfitar Suresi, 3)

O gün Allah'ın dilemesi ile karadan gelecek olan felaketlere denizlerden gelenler de eklenecektir. Böyle bir felaketin ve bunun gibi diğerlerinin gerçekleşmesi için kuşkusuz Allah'ın dilemesi yeterlidir. Allah, sadece "Ol" emri ile yoktan var ettiği yeryüzünü çeşitli şekillerde yerle bir etmeye kadirdir. Bunları gerçekleştirebilecek muhtemel sebepler ise bizler için yalnızca birer hatırlatıcı, Allah'a yakınlaşmak ve O'nun azabından korku duymak için birer yoldur. Bu olayların nasıl gerçekleşeceğinin, sebeplerinin ne olacağının bilgisi yalnızca Allah'ın Katındadır. Belki hiçbir sebep olmayacak, birdenbire kıyametin tüm belirtileri gerçekleşmeye başlayacaktır. Bu nedenle de, bu bölümde verilen örnekler sadece birer tahminden ibarettir.

Gerçekleşmesi ihtimal dahilinde olan bazı örnekler denizlerin taşmasıyla ilgilidir. Bilindiği gibi, genelde deniz altında bir deprem meydana geldiği zaman su yüzeyinde dev dalgalar oluşur. Deprem merkezinden yayılan etkiyle dalgalar okyanusu 750 km/saat gibi yüksek bir hızla geçerek, süratle kıyıya ulaşırlar. Okyanusun ortasında bir metreyi bulmayan dalga, kıyıya ulaştığında 60 m.'yi aşabilir. Örneğin 1896'da Japonya'nın Hoşu kentinde meydana gelen büyük bir denizaltı depreminin ardından kabaran bir dalga 25-35 m.'ye ulaşarak tüm yerleşim merkezini kaplamış ve 25.000 kişinin ölümüne neden olmuştur.

Dev dalgaların bilinen bir başka kaynağı da yanardağ püskürmesidir. Buna bir örnek 1883 yılında Krakatoa'nın zirvesindeki çökmeden sonra yükselen dalgadır. Cava ve Sumatra arasında bulunan bu ada, şiddetli püskürmelerin ardından birden kaybolmuş, ani ve büyük bir dalgaya sebep olmuştur. Bunun sonucunda meydana gelen tsunami, Cava adasında nüfusun en yoğun olduğu kıyı üzerinde kırılarak 165 köyün yok olmasına ve 36.000 kişinin ölümüne

yol açmıştır. Bu dalganın yüksekliği kıyıya ulaştığında 35 m'yi aşmıştır. Görüldüğü gibi deniz altında meydana gelen kısmi depremler veya volkanik patlamalar yalnızca belli bir bölgeyi etkilemelerine rağmen, denizlerin taşmasına, binlerce kişinin ölmesine sebep olmaktadırlar. Oysa kıyamet gününde yerin üstünde olduğu gibi denizlerin altında da sarsılmayan hiçbir yer kalmayacaktır. Bu durumda denizlerin altında meydana gelen şiddetli sarsıntılarla birlikte denizler de taşacak ve o ana dek bilinen tsunamilerle kıyas olmayacak şekilde tüm yeryüzüne etki edecektir.

O gün denizlerin taşarak insanlara felaket taşıması için birçok sebep daha vardır. Bu büyük su kütlesinin sabit ve durağan bir şekilde durması birtakım kanunlara bağlıdır. Ancak o gün hiçbir tabiat kanunu geçerli olmayacak, gökleri, yerleri, karaları, denizleri ve insanları dengede tutan hassas dengeler yok olacaktır. Allah'ın dilemesiyle var olan bu kusursuz düzenin sebepleri, yine Allah'ın dilemesiyle aniden ortadan kalkacaktır. Daha önceki bölümde de anlatıldığı gibi belki de o gün yerin altındaki sıcaklık havayı ısıtacak, açığa çıkan bu sıcaklık buzulların erimesine neden olacaktır. Bu da mevcut su miktarı seviyesinin yükselmesine sebep olacaktır. Bunların hepsi ihtimal dahilindedir, fakat o gün bunun nasıl gerçekleşeceğini yalnızca Allah bilmektedir.

Yine bilindiği gibi günümüzde bir dağdan kopan toprak ve kayaların yuvarlanarak bir körfezi, gölü veya barajı doldurması bölgesel bir dalgaya sebep olmaktadır. Kıyamet gününde ise yıkılmayan, çökmeyen bir dağ kalmayacak ve daha önce de bahsedildiği gibi bu dağlar tüm çukurları doldurup yerin dümdüz olmasına neden olacaktır. Dağlardan düşen parçalar denizleri doldurup, onların da taşmasına neden olacaktır.

Allah'ın belirlediği bu süre tamamlandığı zaman, kalplere amansız korku salan olaylar arka arkaya gerçekleşecektir. İnsanları çevreleyen korkunç bir gürültü, dağların parçalanması, insanların ayaklarının altından akan lavlar, her yeri sarıp kuşatan toz, duman ve gaz bulutları, kaynayarak insanların üstlerine taşan sular... Dünya hayatı boyunca Allah'ın varlığını düşünmek istemeyen, büyüklüğünü takdir edemeyen kullara bir anda gelen dehşetli bir acı... Kayıtsız şartsız herkese boyun eğdiren, insanlara kendi acizliklerini ve ömrü boyunca değer verdikleri şeylerin ne kadar değersiz olduğunu gösteren kahredici bir acı... O gün, insanların içlerinde duydukları korkunun ve dehşetin tarif edilemeyeceği bir gündür. İnsanlar oradan oraya koşmaya, kaçarak saklanacak bir yer aramaya çalışacaklardır. Ama herkes bilmektedir ki bu günden kurtuluş yoktur.

Gökyüzünün Durumu

Kıyametle birlikte gelen yıkım ve dehşet yalnızca yerde gerçekleşecek olaylarla sınırlı değildir. O gün insanın bildiği, alıştığı ve sonsuza dek varlığını sürdüreceğini sandığı tüm varlıklar ve düzenler bozulmaya uğrarlar. O gün dünya tarihi boyunca kapsamı anlaşılamamış, sırlarına son yüzyılda ulaşılabilmiş, akıllara durgunluk veren büyüklükteki gök cisimleri ve uzay için de ölüm vakti gelmiştir. Gökyüzü, Ay, Güneş, yıldızlar ve gezegenler de o gün parçalanıp, yok olurlar. Bu gerçeği Allah Kuran'da insanlara şöyle bildirir:

> **Şüphesiz, size vaat edilen gerçekleşecektir. Yıldızlar 'örtülüp (ışıkları) silindiği' zaman, Gök yarıldığı zaman... (Mürselat Suresi, 7-9)**

Evrenin yaratıldığı ilk andan itibaren meydana gelen her olay ve izlenen her görüntü, bunlarda bir olağanüstülük olduğunu sezinleyen ve bir Yaratıcı'nın varlığını mutlak bir şekilde görmek isteyen her insan için büyük birer iman delilidir. Uçsuz bucaksız evrenin her noktasını kaplayan gezegenler, yıldızlar, sayısız gök cismi Allah'ın tek bir emri ile yaratılmış, O'nun kudretiyle muazzam bir dengeyle korunmuştur. Bu başlangıç ve denge ise sırrını hala korumakta, insanların zihinlerini meşgul etmektedir. Aslında bu arayışların sonucunda insanın karşısına çıkan tek gerçek vardır: Allah'ın varlığı. Kapanış günü yaşananlar yine Yaratan'ın büyüklüğüne uygun olarak gerçekleşecektir. Allah, var olan herşey için olduğu gibi gökyüzündeki bu muazzam dünya için de görülmemiş bir son hazırlamıştır.

Gökyüzü insanın her zaman için varlığından ve sürekliliğinden emin olduğu bir tavan gibidir. Allah'ın bir dayanak olmaksızın yükselttiği ve tuttuğu, uçsuz bucaksız uzay ile arasında perde görevi gören, görkemli bir tavan...

Bu tavan yüzyıllarca, dünyayı ve üzerindeki canlıları sayısız tehlikelerden (ultraviyole ışınlar, gök taşları, uzayın dondurucu soğukluğu vs.) en küçük bir aksaklığa meydan vermeden korumuş, canlılığın devamı için gerekli olan en önemli etmen olmuştur. Karanlık uzaydan geçerek gelen ışık, atmosferin taşıdığı özellikler sayesinde dünyaya

yeterince yayılmış, tüm gezegeni aydınlatmış ve insan, atmosferdeki hassas oksijen oranı sayesinde nefes alıp, hayat bulabilmiştir. Oysa o gün, gök tüm işlevlerini kaybeder. Artık onun da, Allah Katında belli olan eceli gelmiştir. Kıyamet günü gök Allah'ın dilemesiyle sarsılıp, çalkalanır, çatlar ve yarılır. Bu olaylar ayetlerde şöyle haber verilir:

O gün gök, sarsılıp çalkalanır. (Tur Suresi, 9)

Bu nedenle gök bile yarılıp-çatlamıştır; (artık) O'nun va'di gerçekleştirilip-yerine getirilmiştir. (Müzemmil Suresi, 18)

Gök yarılıp-çatlamıştır; artık o gün, 'sarkmış-za'fa uğramıştır. (Hakka Suresi, 16)

Dünya tarihi boyunca sayısız canlının yaşamını sürdürebilmesi için en gerekli şartlardan biri olan hava tüm işlevini yitirir. O gün var olan kanunlar alışılan kanunlardan farklıdır. Sayısız fizik kanunu ile gökte sabit bir dengeyle duran atmosfer, eriyip akmaya başlar. Kuran'da o gün gökyüzünün uğrayacağı son şu şekilde anlatılır:

Gökyüzünün erimiş maden gibi olacağı gün; (Mearic Suresi, 8)

Atmosfer o gün erir ve akkor haline gelerek yanmaya başlar. İnsanlar masmavi görmeye alışık oldukları gökyüzünü, o gün kızıl olarak görürler. Gökyüzü yarılıp erimiş, adeta yağ gibi olmuştur:

Sonra gök yarılıp yağ gibi erimiş olarak kıpkırmızı bir gül olduğu zaman; (Rahman Suresi, 37)

Kıyamet günü, o güne kadar Allah'ın büyüklüğünü ve gücünü görmek istemeyen, bile bile yüz çeviren insanlar için pişmanlığın yaşandığı gündür. Bu, öğüt alıp düşünme ve yapılanları telafi etme imkanı tanınmayan bir pişmanlıktır. Tüm insanlar Allah'tan başka dost, yardımcı ve koruyucu olmadığını, Allah'ın gücünü ve gazabını artık kesin olarak anlamışlardır. Böyle bir anda Allah'a ve ahiret gününe karşı inkar içinde olabilecek ve bu inkarında direnebilecek "tek bir insan" dahi yoktur. Bu gerçek Kuran'da tüm insanlara şöyle bildirilmiştir:

Onlar, Allah'ın kadrini hakkıyla takdir edemediler. Oysa kıyamet günü yer, bütünüyle O'nun avucu (kabzası)ndadır; gökler de sağ eliyle dürülüp-bükülmüştür. O, şirk koştuklarından münezzeh ve Yücedir. (Zümer Suresi, 67)

O gün insanın tanıyıp bildiği bütün kurallar yok olur. Yaratılışları sırasında Allah'ın "isteyerek veya istemeyerek itaat edin" çağrısına icabet eden ve "isteyerek geldik" diye cevap veren gök ve yer, o gün de kendi yaratılışlarına uygun olarak gerçek sahipleri ve Yaratıcımız olan Allah'a boyun eğerler. Kuran'da Allah'ın göğe ve yere seslenişi şu şekilde anlatılır:

De ki: "Gerçekten siz mi yeri iki günde yaratanı inkar ediyor ve O'na birtakım eşler kılıyorsunuz? O, alemlerin Rabbidir. Orada (yerde) onun üstünde sarsılmaz dağlar var etti, onda bereketler yarattı ve isteyip-arayanlar için eşit olmak üzere ordaki rızıkları dört günde takdir etti. Sonra, duman halinde olan göğe yöneldi; böylece ona ve yere dedi ki: "İsteyerek veya istemeyerek gelin." İkisi de: "İsteyerek (İtaat ederek) geldik" dediler." (Fussilet Suresi, 9-11)

Bilindiği gibi inkarcıların iddialarından birisi, maddenin kendi kendine oluştuğudur. Çevrelerinde gördükleri tüm güzelliği tabiatın gücüne bağlarlar. Geri kalan detayları, yani bunların nasıl meydana geldiklerini, bu bilinçli oluşumun nasıl olup da tabiatın kendisi de yokken var olduğunu, cansız bir kavram olan tabiattan ortaya çıktığını asla düşünmezler. Bu mantıksız iddiaya göre herşeyi doğa kendi kendine var etmiştir. Yani hakim olan olağanüstü uyum ve dengenin sahibi taş, toprak, hava ve sudur. Oysa kıyamet günü geldiğinde insan dağın, taşın, toprağın ne hale geldiğini görür ve bu gücün sahibinin tabiatın kendisi olamayacağına şahit olur. Canlı-cansız herşeyin yaratılışının kendisine atfedildiği tabiat, o gün kendisini koruyamayacaktır. Allah herşeyin yalnızca Kendi gücü ve iradesi ile var olduğunu, yalnızca O dileyip koruduğu için korunduğunu insanlara gösterecektir. Birçok insan vicdanları kabul ettiği halde anlamazlıktan geldikleri gerçekleri, o anda çok büyük bir pişmanlıkla hatırlayacaktır. Allah kıyamet günü olacakları ayetlerde şöyle haber vermektedir:

Gök, yarılıp-parçalandığı, Ve 'kendi yaratılışına uygun' Rabbine boyun eğdiği zaman; Yer, düzlendiği, İçinde olanları dışa atıp boşaldığı, Ve 'kendi yaratılışına uygun Rabbine boyun eğdiği zaman. Ey insan,

gerçekten sen, hiç durmaksızın Rabbine doğru bir çaba harcayıp durmaktasın; sonunda O'na varacaksın. (İnşikak Suresi, 1-6)

Yıldızların, Güneş'in ve Ay'ın Durumları

Uzayın karanlık ve soğuk ortamına karşılık, Dünyamızın aydınlanması ve canlıların yaşayabileceği ortalama bir sıcaklığın mevcut olmasında en büyük etmenlerden birisi atmosferdir. Dünyamızı koruyan bir tavan olarak tanımlanan atmosferde ısı ve ışığın yayılma özelliği vardır. Kapkaranlık bir yoldan geçerek Dünyamıza ulaşan güneş ışıklarının yeryüzünü aydınlatması ve ısıtması atmosferin taşıdığı bu özellik sayesindedir. Ancak kıyamet günü geldiğinde var olan herşey gibi gök de çatlayıp yarılacak ve tüm işlevlerini kaybederek, Kuran'da belirtildiği gibi eriyerek akacaktır. Kuran'da Tekvir Suresi'nin ilk ayetinde kıyamet gününden bahsederken, **"Güneş, köreltildiği zaman"** ifadesi kullanılmaktadır. Bu ifadeden güneş ışığının Dünya'ya artık hiçbir fayda sağlamayacağı anlaşılır.

Kıyamet günü Dünya'ya aydınlık veren Güneş ve Ay teker teker kararacaktır. O gün, Dünya'ya ışık gelmemesinin tek sebebi atmosferin yok olması değildir. Çünkü Kuran'da bildirildiği gibi o gün yalnızca gökler, yer ve ikisi arasında olanların yok olduğu bir gün değildir. Tüm evrenin yokoluş günüdür. Tegabün Suresi'nin ilk ayetlerinde de belirtildiği gibi Allah herşeyi mükemmel ve eksiksiz olarak yaratan ve her dilediğini dilediği anda gerçekleştirmeye güç yetirendir. Milyarlarca galaksiyi ve her galakside bulunan milyarlarca yıldızı bünyesinde barındıran evreni O yaratmıştır ve dilediği zaman da bir "ol" demesiyle yok edecek olan da Allah'tır.

Evrenin genişliğini insan aklının, tam ve gerçekçi olarak kavraması mümkün değildir. Ama birkaç rakamla bu gizemli Dünya'nın büyüklüğünü yaklaşık olarak anlamaya çalışabiliriz. Güneş Samanyolu'nu oluşturan 200-250 milyar yıldızdan biridir. Dünya'dan 325.500 defa büyük olmasına rağmen, evrendeki küçük yıldızlardan biri sayılmaktadır. Çapı 125 bin ışık yılı olan Samanyolu'nun merkezine 30 bin ışık yılı uzaklıktadır. Bu arada 1 ışık yılı yaklaşık olarak 9.460.800.000.000 km'dir. Dünya ise kendi etrafında saatte 1670 km. hızla dönen, 6 katrilyar ton ağırlığında bir kütledir. Güneş saatte 72.000 km. hızla hareket eder, Samanyolu kendi ekseni etrafında saatte 900.000 km. hızla döner. Ancak kıyamet günü bu akıllara durgunluk veren kainat, Allah'ın dilemesi ile yerle bir olacak, büyüklüğü tarif dahi edilemeyen yıldızlar Kuran'da ifade edildiği gibi "örtülüp-silinecek", yok olacaklardır.

Evrenin her noktası Allah'ın varlığının, büyüklüğünün ve gücünün ayrı birer delilidir. Ancak O'nun dileğiyle, O'nun dilediği süre boyunca, O'nun izni ile var olmuşlardır. Bu dengeyi yaratan ve koruyan Allah, bütün bunları elbette dilediği şekilde yok etmeye de kadirdir. Evrenin ölümü, var oluşunda olduğu gibi ancak O'nun izniyle, O'nun takdir ettiği şekilde gerçekleşecektir. O gün insanların dünya hayatları boyunca azametine hayran kaldıkları herşey parça parça edilecektir. Tüm gezegenler, yıldızlar, Güneş ve Ay yörüngelerinden çıkacak, yıldızlar dökülecek, gökcisimleri birer birer ölecektir.

Kuran'da o gün Ay'ın yarılacağı, kararıp çatlayacağı şöyle bildirilir:

Saat (kıyamet vakti) yakınlaştı ve Ay yarıldı. (Kamer Suresi, 1)

Ayette de belirtildiği gibi o gün artık kaçacak bir yer yoktur. Dünya hayatı boyunca, kendisine Allah'tan başka dost ve yardımcı arayan insanlar da artık yönelip, dönülecek gerçek dost ve yardımcının yalnızca Allah olduğunu anlamışlardır. O gün insanların hep erişilmez, görkemli ve gizemli gördükleri yıldızların da ölüm günüdür. Her biri nizam ve denge ile döndükleri yörüngelerinden çıkarak, dağılıp, yayılacaklardır:

Yıldızlar, dağılıp-yayıldığı zaman. (İnfitar Suresi, 2)

Bilindiği gibi Güneş her saniye enerji üreten bir yıldızdır. Uzaydaki diğer yıldızların ise birçoğu ondan kat kat büyük ve sahip olduğu enerjiden çok daha yüksek enerjiye sahiptirler. Oysa kıyamet günü geldiğinde artık hepsi güçlerini yitirirler, bulanıklaşıp, dökülürler. Kuran'da kıyamet gününde yıldızların durumu şu şekilde anlatılır:

Yıldızlar, bulanıklaşıp-döküldüğü zaman (Tekvir Suresi, 2)

Yıldızlar 'örtülüp (ışıkları) silindiği' zaman (Mürselat Suresi, 8)

O gün binlerce yıldır ışık saçan Dünya'nın hayat ve enerji kaynağı olan Güneş ve gökyüzünü süsleyen yıldızlar kararır. Herkes bir kez daha, o zamana kadar onları yörüngelerinde tutanın ve ışık vermelerini sağlayanın, yıldızların da gerçek sahibi olan Allah olduğunu ve o ana kadar sadece O'nun izniyle var olduklarını anlar.

İnkar edenler o gün Allah'tan hiçbir yardım görmezler. Yardım görebilecekleri başka herhangi bir güç de yoktur. Teknolojinin çok ilerlemesi ve bu sayede evrenin uzak bir köşesine gitmek dahi mümkün olsa, insanlar için artık hiçbir şey değişmeyecektir. Azap insanları orada da bulacaktır. Çünkü kıyamet bütün evreni kaplamıştır. Yalnızca üzerinde bir zamanlar güven içinde yürüdüğü yeryüzü değil, erişilmez sandığı uzak yıldızlar dahi Allah'ın emrine boyun eğmişler, yok olmuşlardır. İnsanların o günkü çaresizliği Kuran'da şöyle anlatılır:

> **Ay karardığı, Güneş ve Ay birleştirildiği zaman; İnsan o gün: 'Kaçış nereye?' der. Hayır, sığınacak herhangi bir yer yok. O gün, 'sonunda varılıp karar kılınacak yer (müstakar)' yalnızca Rabbinin Katıdır. İnsana o gün, önceden takdim ettikleri ve erteledikleri şeylerle haber verilir. (Kıyamet Suresi, 8-13)**

Kıyamet Vaktinde İnsanlar

Buraya kadar anlatılan bütün olaylar, insanların hiç haberi olmadığı bir anda, daha önce hiç duyulmamış ve tanınmamış bir sesin duyulması ile başlamıştır. Ve dünyadaki tüm insanlar şu anda da olduğu gibi herşeyin hiç değişmeden ve bozulmadan aynen devam edeceğini düşünürken, ani bir yakalanışla yakalanmışlardır.

Sur'a üfürülmesinden hemen önce gerçekleşen olayların bir önceki günden herhangi bir farkı yoktur. Dünya yine aynı hızla dönmekte, Güneş yine Dünya'yı aydınlatmakta, yaşam devam etmekte ve insanların birçoğu neden, kim tarafından yaratıldıklarını ve sonlarını düşünmeden, bir alışkanlık içinde hayatlarına devam etmektedir. Kimi, akşam gelecek misafirine yapacağı yemeği, kimi yapacağı iş görüşmelerini düşünürken, kimi alışveriş yaparken, kimi uyurken ve büyük bir bölümü de Allah'ın varlığını inkar halindeyken bu sesi duyacak ve herşey bir anda başlayacak, herşey bir anda son bulacaktır.

İnsanın güçlü zannettiği, övünerek böbürlendiği bedeni hiç beklemediği bir anda dört bir yandan ölümle sarılıp kuşatılacaktır. Artık can derdinden başka hiçbir sorun ve dert kalmayacaktır. İnsanlar yaşadıkları korkunun şiddetinden, değer verdikleri, tutkuyla bağlandıkları, uğrunda her türlü fedakarlığı göze aldıkları şeyleri bir anda görmez olacaklardır.

Kıyametin meydana getirdiği bütün bu korku, dehşet ve şaşkınlık dünyada inkar içinde bir yaşam süren birçok insanın gafletine bir karşılıktır. O gün başlayan bu dayanılmaz zorluklar sonsuza kadar inkarcıların peşini bırakmayacaktır. Birbiri ardına meydana gelen tüm bu olaylar onlardaki paniği, dehşeti daha da arttırır. Geçen her saniye yeni azap çeşitleri ve belaları getirmektedir. Karşılaştığı akıllara durgunluk veren bu olaylar o güne kadar inkar ettikleri Allah'ın büyüklüğünü sergiler. İnsan bu güç karşısında alabildiğine güçsüz ve çaresizdir. Pişmanlık, üzüntü ve korku dışında yapabileceği birşey yoktur. Saniyeler ilerledikçe Allah'ın ona ebedi hayatında sunacağı korkunç azabı daha iyi anlar. O gün karşılaştığı dehşet dolu dakikalar sonsuz hayatı boyunca yaşayacağı azabın sadece sınırlı kesitleridir. Kuran'da o gün insanların yaşayacakları olaylar karşısında duyacakları korku detaylı olarak anlatılmıştır.

İnsanların Yaşadıkları Korku

Allah birçok ayette insanların dünya hayatına tutkuyla bağlı olduklarını ve bu tutkunun onlara ahiret hayatında hiçbir faydası olmayacağını belirtmiştir. İnsanın dünya hayatında değer verdiği, önemsediği, uğruna pek çok şeyi göze aldığı değerler, eğer Allah rızası için ve Allah yolunda kullanılmıyorsa, insana kayıptan başka birşey kazandırmazlar. Bu değerlerin her biri insanları denemek için, özel olarak yaratılmıştır. Asıl yurt ise ahiret yurdudur. Dünyaya ait şeylerin hiçbir önemi olmadığı ise Kuran'da şu şekilde anlatılır:

Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar, dünya hayatının metaıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah Katında olandır. (Al-i İmran Suresi, 14)

Dünya hayatının ayette de anlatılan tüm bu "çekici" özelliklerine insan hırsla bağlanmakta, tüm ömrünü bunları elde edebilmek için harcayabilmektedir. Kuran'da dünya hayatıyla ilgili olarak şöyle buyrulur:

Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalama', bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusu'dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir, sonra kurur, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp olmuştur. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldanış olan bir metadan başka bir şey değildir. (Hadid Suresi, 20)

Dünya hayatının en büyük amaçlarından biri mallarla, oğullarla, kısaca sahip olunan tüm değerlerle övünmektir. Ancak Kuran'da özellikle vurgulanan ve tüm toplumlar için de geçerli olan bir gerçek, dünya hayatında sahip olunan en önemli tutkulardan birinin evlat olduğu gerçeğidir. Çocuk edinme isteği gençlik yıllarından itibaren insanlara öğretilir. Çocuk, insanlar arasında hem sebepsiz bir rekabet unsuru hem de geleceğe yönelik bir güvence anlamını taşımaktadır.

Bir diğer tutku da mala ve zenginliğe yönelik olandır. Bilindiği gibi insanların dünya hayatları süresince tüm hedefleri, planları, çabaları bu amaç üzerine kurulmuştur. Mal ve para tutkusu insanların gözünü bürüdüğü için tüm ahlaki değerler önemini kaybetmiş, insan karakterini şekillendiren tek ölçü maddiyat olmuştur. Kuran ahlakı, emir ve yasakları, insanların hayatındaki önceliğini kaybetmiş, mal yığıp, biriktirmek tek amaç olmuş, ilişkilerde çıkarlar ön plana çıkmıştır.

Oysa kıyamet günü geldiğinde herşey tersine döner. İnsanlar karşılaştıkları günün korkusundan değer verdikleri herşeyi bir anda unuturlar. Hırs haline getirdikleri şeylerin artık bir anlamı olmadığını anlarlar. Değer yargıları birkaç saniye içinde değişir. Artık malın hatta evladın bile bir değeri yoktur. Annelik veya babalık duyguları anlamını yitirmiştir. Dünyada en değer verdiği kişileri; kendi çocuğunu bile kıyamet gününün dehşeti karşısında unutacaktır. Kimse çocuğunun durumunu sormayacak, bunu aklına dahi getirmeyecektir. Kuşkusuz kıyametin vuku bulacağı bu gün, inanmayanlar için zorlu bir gündür:

Gökyüzünün erimiş maden gibi olacağı gün; Dağlar da (etrafa uçuşmuş) rengarenk yün gibi olacak. (Böyle bir günde) Hiçbir yakın dost bir yakın dostu sormaz. Onlar birbirlerine gösterilirler. Bir suçlu-günahkar, o günün azabına karşılık olmak üzere, oğullarını fidye olarak vermek ister; kendi eşini ve kardeşini, ve onu barındıran aşiretini de; yeryüzünde bulunanların tümünü (verse de); sonra bir kurtulsa. (Mearic Suresi, 8-14)

Göğün bulutlarla parçalanacağı ve meleklerin bir indirilme ile indirileceği gün; işte o gün, gerçek mülk, Rahman (olan Allah)ındır. İnkar edenler için oldukça zorlu bir gündür. (Furkan Suresi, 25-26)

Henüz bebeklik çağında olan çocuklar bile o gün aileleri tarafından terk edilir. İnsanlar hiç beklemedikleri ve daha önce eşini benzerini görmedikleri bu olaylar karşısında ne yapacaklarını şaşırırlar. Korku öylesine ani ve şiddetli bir şekilde gelmiştir ki, hamile kadınlar bu şokun etkisiyle çocuklarını düşürürler. Kuran'da o zorlu günde yaşanacak olayların paniğiyle kadınların emzirdikleri çocukları dahi unuttukları şöyle bildirilmiştir:

Onu gördüğünüz gün, her emzikli kendi emzirdiğini unutup geçecek ve her gebe kendi yükünü düşürecektir. (Hac Suresi, 2)

Kıyamet günü, dünyadayken kendisine yapılan çağrılardan yüz çeviren, gerçek dost ve Yaratıcısı olan Allah'ı unutanların birbirlerinden kaçıp kurtulmak istediği bir gündür. Herkes kendi derdindedir. O dehşetli günde insanlar arasında hiçbir bağ; ne soy, ne akrabalık, ne de arkadaşlık bağlarının kalmadığı Kuran'da şöyle bildirilir:

Kişi o gün, kendi kardeşinden kaçar; Annesinden ve babasından, eşinden ve çocuklarından. O gün, onlardan her birisinin kendine yetecek bir işi vardır. (Abese Suresi, 34-37)

İnsanlar Sarhoş Gibidir

İnsanlar o gün gördükleri karşısında tüm soğukkanlılıklarını, kendilerine olan güvenlerini ve metanetlerini yitirirler. Ölümle karşılaşıldığı an herşey değerini yitirir, yüzlerdeki ifade, tavırlar, konuşmalar farklılaşır.

Ölüm karşısında insanların yaşadıkları korku ve dehşete filmlerde şahit oluruz. O anda verilen tepkiler insanların içinde bulundukları ruh halini çok iyi anlatır. Ama izlenilen görüntülerde insanların az da olsa kurtulma ümitleri vardır. Öleceklerine kesin kanaatleri gelse de, ölümden sonra olacakları tam olarak bilemezler ya da büyük bir kısmı ölümle birlikte yok olacağını düşünür. Oysa kıyamet gününde daha ölüm gelip çatmamış olsa bile, yaşanan olaylar insan için hiçbir kurtulma ihtimalinin olmadığını tüm açıklığıyla ortaya koyar. İnkar edenler kendilerine vaat edildiği halde inanmadıkları bir günü karşılarında bulurlar. O gün, evrendeki düzenin bir Yaratıcısı'nın ve koruyucusunun olduğunun, O dilediği anda da herşeyin yok olacağının bütün açıklığıyla gözler önüne serildiği bir gündür.

İnsanlar ölümün, o güne kadar düşündükleri gibi bir yokoluş olmadığını anlarlar. O ana kadar Allah'ın varlığına dolayısıyla ahirete inanmadıklarından, ölüm sonrasında gerçekleşecek olayları hiç düşünmemişlerdir. Ama Allah'ın varlığını ve gücünü ardı ardına gelen bu olaylar sonucunda apaçık görünce, kendilerini bekleyen sonun da farkına varmışlardır. Kurtulma umudu olmadığı gibi, kendilerini bekleyen yeni ve sonsuz bir yaşam olduğunu da anlamışlardır. Bu inkarcılar için zorlu bir yaşamdır. Sonsuza kadar çekecekleri azap ve sıkıntı, o gün yaşananlarla kıyaslanamayacak kadar şiddetli olacaktır. Ayetlerde inkar edenlerin böyle bir yaşamın yerine yok oluşu tercih edecekleri şöyle anlatılır:

> **Gerçekten Biz sizi yakın bir azap ile uyardık. Kişinin kendi ellerinin önceden takdim ettiklerine bakacağı gün, kafir olan da: "Ah, keşke ben bir toprak olsaydım" diyecek. (Nebe Suresi, 40)**

İnsanların karşılaştıkları olaylardan dolayı şiddetli bir korku, panik ve şaşkınlık içinde, adeta sarhoş oldukları ise ayette şöyle bildirilir:

> **... İnsanları da sarhoş olmuş görürsün, oysa onlar sarhoş değillerdir. Ancak Allah'ın azabı pek şiddetlidir. (Hac Suresi, 2)**

İnsanın şiddetli korku anında vücudunda meydana gelen değişiklikler ve kontrolsüz hareketleri ile sarhoş insanların tavırları birbirine çok benzer. Şiddetli bir korku anında baş dönmesi, ağlama görülür, görüntü bulanıklaşabilir.

Buraya kadar anlatılan olaylardan da anlaşıldığı gibi, o zorlu gün insanlar çok büyük bir panik yaşayacaklardır. Allah insanların yaşadığı bu şiddetli korkuyu ve korkunun sonucunda oluşan fiziksel tepkileri sarhoşluğa benzetmektedir. O gün sarhoş gibi olan insanlar kontrolsüz tavırlar sergileyerek oradan oraya koşmaya başlarlar. Kuran'da yapılan benzetme, insanların bu durumlarını şöyle açıklamaktadır:

> **İnsanların, 'her yana dağılmış' pervaneler gibi olacakları gün... (Kaaria Suresi, 4)**

Gözlerdeki Dehşet İfadesi

> **Gerçek olan va'd yaklaşmıştır, işte o zaman, inkar edenlerin gözleri yuvalarından fırlayacak: "Eyvahlar bize, biz bundan tam bir gaflet içindeydik, hayır, bizler zalim kimselerdik" (diyecekler) (Enbiya Suresi, 97)**

Göz, insanın yaşadığı korkunun şiddetini ilk ele veren organdır. O günün korkusunu yaşayacak olan insanların, karşılaştıkları dehşetten dolayı gözleri yerlerinden fırlayacaktır. Burada geçen "gözlerin yuvalarından fırlaması" benzetmesi, insanın yaşadığı korkunun şiddetini anlatır. Bu anda insanların göz bebekleri büyür, beyazı ortaya çıkar, donuklaşmaya başlar. Kıyametin gerçekleşeceği an "istisnasız insanların hepsi" bu korkuyu yaşayacaktır. Bu tüyler ürpertici olaylar karşısında kimsenin yapacak bir şeyi, başlarına gelenleri önlemek için getirecek çözümleri yoktur. Sadece korku duyarlar. Ayetteki benzetme bu korkuyu açıklıkla izah etmektedir.

Çocukların Saçlarının Beyazlaşması

Eğer inkar edecek olursanız, çocukların saçlarını ağartan bir günde kendinizi nasıl koruyacaksınız? (Müzemmil Suresi, 17)

Kıyamet gününün korkusu küçük çocukları da saracaktır. Bugünün gerçek mahiyetini bilmeyen, bunun sonsuz azabın ilk günü olduğunun bilincinde olmayan çocuklarda yetişkinlerden farklı bir korku vardır. İnsanlar geçici dünya hayatı boyunca yaptıkları ahlaksızlıkların pişmanlığı içindedirler. Çocuklar ne olduğunu dahi kavrayacak bir bilinçte değildirler. Buna rağmen gördükleri olayların şiddetinden dolayı saçları bembeyaz olur. Böyle bir fiziksel değişim, o zorlu günün büyüklüğünü anlamak açısından oldukça önemlidir. Çünkü o güne kadar dünyada çok çeşitli felaketler yaşanmıştır. Her biri insanlara çok şiddetli korku vermiş ve onları derinden etkilemiştir. Ama bu felaketlerin hiçbiri kıyamet günü meydana gelecek olaylarla kıyaslandığında çocukların saçlarını ağartacak kadar şiddetli değildir. O gün insanların dünya hayatı boyunca yaşadıkları en zorlu gündür. Öyle ki karşılaşılan olayların şiddeti, kısa yaşamlarında korkunun mahiyetini ve tehlikelerin getireceklerini tam olarak idrak edememiş olan çocukların dahi saçlarının korkudan bembeyaz olmasına neden olmaktadır.

Hayvanların Durumu

Gözünüzde vahşi hayvanları canlandırmaya çalışın, kaplan, aslan, kurt, çakal, ayı... Bu hayvanlar, kıyamet günü meydana gelen olayların etkisi ile artık birbirleri ile mücadele etmeyi bırakacak ve biraraya toplanacaklardır. Binlerce vahşi hayvanın meydana getirdiği bu görüntünün ürkütücülüğü ise çok açıktır. Allah kıyamet günü doğa ve insan üzerinde çok büyük değişiklikler olacağını pek çok ayette anlatmıştır. Aynı şekilde vahşi hayvanlar da o zorlu günden çok fazla etkileneceklerdir. Bu gerçek Kuran ayetlerinde şöyle bildirilir:

Gebe develer, kendi başına terk edildiği zaman, vahşi-hayvanlar, toplandığı zaman. (Tekvir Suresi, 4-5)

EVRENİ ALLAH YARATTI

Evrenin nasıl var olduğu konusunda şimdiye kadar pek çok farklı yaklaşım olmuştur. Kimileri evrenin bir başlangıcı olduğunu ileri sürerken kimileri de maddenin ezelden beri var olduğunu savunmuştur.

Maddenin ezelden beri mevcut olduğunu savunan bu teorilerden biri Durağan Evren Teorisi'ydi. Yapılan uzun ve kapsamlı çalışmalar sonucunda ortaya çıkan güçlü deliller evrenin bir başlangıcı olduğu tezini doğruladı, Durağan Evren Teorisi ise bilimin tarihi gelişim sürecinde ancak bir hatıra olarak kaldı.

Araştırmalar sonucunda bulunan veriler evrenin yokken var olduğunu göstermiştir. Buna göre evrenin bir başlangıcı vardır. Ve bu başlangıç "Big Bang" adı verilen büyük bir patlama ile gerçekleşmiştir. Big Bang'den önce madde, enerji, uzay, zaman, mekan kısaca hiçbir şey yoktur. Sonsuz yoğunlukta ve sıfır hacmindeki bir noktanın patlaması sonucu, korkunç bir hızla her tarafa dağılan maddelerden yıldızlar, güneşler, gezegenler meydana gelmiş, evren hızla genişlemiş, hızla şişerek büyümüş ve zamanla soğuyarak şimdiki halini almıştır.

Bugün evrenin Big Bang ile beraber başladığı, meydana geliş şekli dolayısıyla belirli bir yaşı olduğu bütün kozmoloji kitaplarında, bilimsel dergi ve makalelerde ispatlarıyla yer alır. Bunları birkaç satıra sığdırmak imkansız olduğundan sadece bir iki örnekle konunun önemini vurgulamak yerinde olacaktır.

> *Örneğin California Üniversitesi'nden Profesör George O. Abel Exploration of Universe (Evrenin Keşfi) adlı kitabında, "Bugünkü mevcut deliller, Evrenin milyonlarca yıl önce Big Bang ile başladığını göstermektedir. Big Bang Teorisi'ni kabul etmekten başka çaremiz kalmıyor. Bu durumda Sabit Durum Teorisi artık geçerliliğini kaybetmiştir " der.*[1]

Colorado Üniversitesi'nden Gerrit L. Verhuur, ***Star Capes*** adlı kitabında, "*Big Bang teorisi dini inançların gösterdiği, Dünya'nın ve gökyüzünün yaratılmış olduğu gerçeği ile uygunluk göstermektedir. Bu astronominin dinle birlikte olduğunun süprizli bir sonucudur*" diye açıklamıştır.

Evrenin bir başlangıcının olması kainatın yoktan var edildiğine, yani yaratıldığına delil teşkil eder. Eğer yaratılan bir varlık varsa bunun mutlaka bir Yaratıcısı'nın da olması gerektiğini hepimiz çok iyi biliriz. Yaratılan bu evren hiçbir örnek yokken, hatta zaman ve mekan dahi yokken var edilmiştir. Bu teorinin ortaya çıkardığı en önemli gerçek evrenin bir başlangıcı olduğu, üstün ve güçlü bir Yaratıcı tarafından yaratılmış olduğudur: **Evreni Allah yaratmıştır**.

Big Bang evrende hesaplayabildiğimiz ilk harekettir. Büyük patlamanın arkasından bugüne kadar gelişen sayısız hareketin ve olayın her biri Allah'ın izni ile meydana gelmiştir ve O'nun kontrolü altındadır. Bilinçsiz bir patlama sonucu dağılan parçacıkların böyle düzenli galaksileri, yıldız sistemlerini ve içinde Dünyamızın da yer aldığı Güneş Sistemi'ni oluşturduğunu düşünmek akıl ve mantık dışı bir yaklaşımdır. İnsanın kendi bedeni de dahil olmak üzere etrafında gördüğü herşey Allah'ın ilmi ve kontrolü ile sonsuz bir düzen içinde yaratılmıştır. Kuran'da Allah'ın önce gökyüzünü yarattığı, sonra yeri meydana getirdiği daha sonra da canlıları var ettiği bildirilmektedir.

Allah evreni hassas bir düzen ve denge ile yaratmıştır. Atmosferdeki gazların oranından Dünya'nın sıcaklığına, yağmurun düşüş hızından, Dünya'nın çekirdeğindeki demir miktarına kadar insanın bildiği ve bilmediği sayısız detay birbirine bağlıdır. Buna bir örnek olarak evrendeki tüm gezegenleri ve Dünyamızı Güneş'in yörüngesinde tutan kütle çekimi (yerçekimi) kuvvetini verebiliriz. Evrendeki tüm kütleler büyüklükleri oranında çekim kuvvetine sahiptir. Dünyamızın sahip oldu kütle çekim kuvveti ise denizleri, canlı-cansız herşeyi Dünya yüzeyinde sabit tutar. Böylece ne insanlar, ne diğer canlılar ne de dağlar ve denizler uzay boşluğuna uçmazlar. Bu noktada önemli olan Dünya'nın kütlesinin büyüklüğünün çok hayati bir değer taşıdığıdır. Dünya'nın kütlesi biraz daha fazla olsaydı, üzerindeki herşeyi daha güçlü kendine çekecekti. Bunun sonucunda su yerin içine çekilecek, insanlar çekimin etkisiyle yürüyemeyecek hale gelecek, su ağaçların dallarındaki yapraklara ulaşamayacak, yere çekildiği için bitki örtüsü yok olacak, canlıların vücudundaki kan dolaşımı bozulacak ve tüm kan ayaklarda toplanacaktı. Örnekleri çoğaltmak

mümkündür, ancak bu noktada önemli olan Dünya'nın kütlesinin şu andaki ekolojik dengeyi kuracak ve canlıların varlıklarını sürdürecekleri şekilde çok hassas bir ayarda olduğudur.

Dünya'nın sonunun nasıl olacağı konusunda araştırmalar yapan bilim adamları herşeyin gün geçtikçe eskiyip çürümekte olduğunu ve bu çürümenin sonucunda evrenin sonunun geleceğini tahmin etmektedirler. Dünya üzerinde "tek bir protonun" dengesinin bozulmasının dahi bu sona neden olacağını bildirmekte ve büyük bir tehlikeyi haber vermektedirler:

Evrensel çürüme, eğer gerçekse, asırlar sürecek ama gerçekleştiği zaman ne yıldız, ne insan, ne şiir, ne atom, ne hatıra kalacak geriye...

Bu açık gerçeğe dikkat çekildikten sonra asıl tehlikeye şöyle işaret edilmektedir:

"Bugüne kadar yapılmış olan hiçbir araştırma ya da deney henüz bir protonun bile yok olduğunu kanıtlayabilmiş değil. Ancak bu, bilim adamlarını bu konuda araştırma yaptırmaktan vazgeçirmiş de değil. Bilim adamlarının proton çürümesine şahit olmaları, tüm evrenin yok olma tehtidi ile karşı karşıya olması anlamına gelecek. Tek bir protonun bile yok olması, evrendeki herşeyin çürümesi demek, çünkü bir protonun bile çürümesi, tüm protonların çürüyebileceğini ve dolayısıyla atomların, moleküllerin ve DNA'ların oluşamayacağını gösterir." [2]

Burada sayılan birkaç detay bile evrenin üstün bir güç tarafından, çok büyük bir düzen ve denge ile yoktan var edildiğini delillendirmektedir. Üstün güç sahibi olan Rabbimiz bu kusursuz düzeni an an korumakta, gözetmektedir:

Şüphesiz Allah, gökleri ve yeri zeval bulurlar diye (her an kudreti altında) tutuyor. Andolsun, eğer zeval bulacak olurlarsa, Kendisi'nden sonra artık kimse onları tutamaz. Doğrusu O, Halimdir, bağışlayandır. (Fatır Suresi, 41)

Allah Kuran'da, evrende var olan herşeyin bir sonunun olacağını bildirmiştir. Elbette evreni yaratan ve onu her an koruyan Allah, dilediği anda onun varlığına son vermeye de kadirdir. Bu büyük kapanış gününde var olan tüm denge ve düzenler bozulacak, insanın kavrayabilmek için hiç durmadan çaba sarfettiği ve büyüklüğüne hayran olduğu herşey altüst olacaktır:

Bir şeyi dilediği zaman, O'nun emri yalnızca: "Ol" demesidir; o da hemen oluverir. Herşeyin melekutu (hükümranlık ve mülkü) elinde bulunan (Allah) ne Yücedir. Siz O'na döndürüleceksiniz. (Yasin Suresi, 82-83)

Evrenin Yok Olması An Meselesidir

Dünyamız dört bir yandan ölümcül tehditler altındadır. Şaşırtıcı olan ise birçok insanın bu tehlikelerden haberdar olmalarına rağmen, sanki kainatın varlığını sona erdirecek hiçbir tehlike yokmuş ve yaşamları çok büyük bir güvence altındaymış gibi davranmalarıdır. Bu anlayışta olan insanlar için ne ölüm, ne yokoluş, ne de ölüm sonrası olacaklar insanın aklına gelmez.

Dünya uçsuz bucaksız bir boşluk içinde uzun bir yolculuk halindedir. Oysa Dünya'nın yolculuğunu sürdürebilmesi için gerekli olan şartlar, tahmin edilenden çok daha fazladır. Dünya uzaydaki bu yolculuğu sırasında dev göktaşlarından kuyruklu yıldızlara, karadeliklerden, süpernova patlamalarına kadar birçok tehlikeyle karşılaşmaktadır. Dünya'nın kendi yörüngesinde kalması, hızını sabit tutması, eğikliğini bozmaması, kendi etrafında dönerken aynı zamanda da Güneş'in etrafında dönmesi, dönüşü sırasında bir spiral yörünge izlemesi, bu yolculuk sırasında an an gerekli olan tüm oran ve dengeleri sabitlemesi gerekir ki üzerinde bir yaşam oluşabilsin.

Oysa bu dengelerin bozulmaması veya dıştan gelecek bir tehlikenin öldürücü zararlar vermemesi için hiçbir sebep yoktur. Bilim adamları bu tehlikenin varlığına her fırsatta dikkat çekmektedirler. Dünya'nın her an bir tehlikeyle karşılaşabileceği konusunda, ellerindeki bilimsel verilere dayanarak hemfikirdirler. Prof. Dr. Carl Sagan, bu duruma şu şekilde işaret etmektedir:

"Yeryüzü güzel ve oldukça sakin bir yerdir. Değişen şeyler olur, fakat bunlar da çok yavaş gelişir. Olabilir ki, yaşamınızı bir fırtınadan daha şiddetli bir doğal felaket görmeden tamamlayabilirsiniz. Böylece gerilimsiz ve endişesiz olabiliriz. Ne var ki, doğanın tarihinde kayıtlar açık seçiktir. Dünyaların her zaman için yok olması kaçınılmazdır. Biz insanlar bile kendi felaketlerimizi yaratmaya varan bir tekniğe ulaşmışızdır. Bu kasti olabileceği gibi, bilmeden ihmal sonucu da gerçekleşebilir. Uzun geçmişin felaket izlerinin korunduğu diğer gezegenlerde büyük felaketlere ilişkin bir sürü kanıt duruyor. Bütün iş, zaman dilimi sorunudur. Yüzyıl içinde olması düşünülemeyecek bir felaket yüz milyon yılda gerçekleşebilir. Yerküremizde içinde bulunduğumuz yüzyılda bile, kötü doğal olaylarla karşılaşılmıştır." [3]

Evrenin yukarıda da sayılan sebeplerden birinin sonucunda yok olması ihtimali hiç de şaşırtıcı değildir. Allah'ın kıyamet gününde olacağını söylediği olaylar, belki de dünyadaki tüm bu dengelerin bozulması ile meydana gelecektir. Son derece kusursuz bir şekilde işleyen bu düzenin bozulması, ardı ardına gelen felaketlerle sonuçlanabilir. İnsanların kendilerinden bu kadar uzak gördükleri, hatta varlığına dahi ihtimal vermedikleri kıyamet günü, belki de kendilerine çok yakındır.

Dünyamızın Ölümüne Sebep Olabilecek İhtimaller

Dünyanın varlığını sürdürebilmesi için evrende var olan sayısız şartın, aynı anda ve aynı şekilde var olması gerekmektedir. Bugün birçok bilim adamı bu detayların ve dengelerin bozulmaması için neler yapılması gerektiğini araştırmaktadır. Küçük bir örnek vermek gerekirse; bilim adamları ve çevreci kuruluşlar sadece petrol, kömür gibi fosil yakıtların kullanılması nedeniyle çıkan ekonomik ve çevresel sorunların dahi azaltılamayacağını belirtmektedirler. İşte uzmanların söz konusu yakıtların kullanılması sonucu oluşacağına kesin gözüyle baktıkları, hatta oldukça yakın tarihler verdikleri felaket senaryolarından bazıları:[4]

1. Ganj ve Nil gibi Dünya'nın en uzun ırmaklarının deltaları sular altında kalacak, Çin'deki ırmakların deltalarıyla, Bengladeş topraklarının dörtte biri sulara gömülecek.

2. Maldiv Adaları'yla Büyük Okyanus'taki adalar ve ada devletler sulara gömülüp yok olacak.

3. Büyük tarım alanları (ABD'nin Middle West Bölgesi, Avrupa ve Kazakistan) çölleşecek. Türkiye Büyük Sahra'ya benzeyecek.

4. Yüksek bölgelerdeki donmuş topraklarda (Sibirya ve Kanada gibi) kısmi çözülme görülecek. Kimi boru hatları, demiryolları ve binalar yıkılacak.

5. Dünya yüzeyinde orman alanlarının üçte biri yok olacak. Dünyanın akciğeri olan yeşil alanların azalması, atmosferdeki karbondioksit miktarının daha da artmasına neden olacak. Bu da sera etkisinin artmasına ve çeşitli kitlesel sağlık sorunlarına sebebiyet verecek.

6. Tropikal bölgelerde görülen tayfun ve siklon gibi doğa olayları çoğalacak. Özellikle Büyük Okyanus ve Atlas Okyanusu'ndaki dip akıntıları (El Nino ve Gulf Stream) yön değiştirerek, kara ve deniz iklimlerini altüst edecek.

7. ABD'nin Teksas Eyaleti'yle, Avrupa'nın Akdeniz kıyılarında sıtma ve benzeri hastalık salgınları görülecek.

8. Alpler ve uzantısındaki dağlarda bulunan buzullar ve Himalaya buzullarının %25'i eriyecek. (Eriyen suyun açacağı zarar tahmin edilenin çok üzerinde olur.) Eriyen buzullar birçok kıyı kentinin su altında kalmasına neden olurken, ada devletler su altında kaldıkları için ortadan kalkacaklar. Bu olay buralarda yaşayan yüz milyondan fazla insanın ölmesine ya da çevre göçmeni olmasına sebep olacak.[5]

Bunlar yalnızca beklenen ve bilimsel araştırmalar sonucunda belirlenebilen tehlikelerdir. Dünya böyle bir sürece girdikten sonra, artık bunu durdurmanın, Allah'ın dilemesi dışında, hiçbir yolu yoktur. Sadece 1997 senesinde atmosferdeki karbondioksit gazının %25'lik bir artışı bile, Dünya'da sera etkisi yaparak küresel ısınmaya yol açmış,

kutuplardaki buzullar erimeye başlamış, eriyen buzdağları okyanusların seviyesini yükseltmiş, kış her zamankinden daha ağır geçmiş, aşırı yağışlar, şiddetli fırtınalar, sel baskınları birçok insanı felakete götürmüştür. Ozon tabakasının delinmesi ile Dünya zararlı ışınlara maruz kalmış, kanser vakaları çoğalmış, yeni hastalıklar ortaya çıkmış, bitkilerde olumsuz gelişmelere rastlanmıştır. Yeşil Barış Örgütü (Greenpeace) ve ABD'li bilim adamları, Alaska'da yaptıkları bir incelemede Bering Buzulu'nun boydan 12 km. kısaldığını, yüzölçümünün de 130 km^2 küçüldüğünü belirlemişlerdir. Deniz sıcaklığı 0,8 derece artmış, önemli bir denge unsuru olan mercanlar ölmeye başlamış ve planktonların % 80'i yok olmuştur. [6]

Son birkaç yüzyıl içinde dünyanın sonunu getirebilecek pek çok ihtimal ortaya çıkmıştır ve gün geçtikçe bu ihtimallerin sayısı daha da artmaktadır. Şu anda dünya üzerinde meydana gelen olaylar bir sinyal niteliği taşımakta, dünyanın bir gün mutlaka sonunun geleceğini ve bu sonun gitgide yaklaşmakta olduğunu göstermektedir. Özellikle fizikçiler bu endişelerini sürekli dile getirmektedirler:

> *"Eğer evren, sınırlı bir düzen birikimine sahipse ve düzensizliğe doğru kaçınılmaz bir biçimde -sonunda termodinamik dengeye- değişiyorsa, iki çok derin çıkarımı hemen izlemeye başlar. İlki, evren sonunda ağır ağır yuvarlanarak, kendi entropisi içinde ölecektir. Bu fizikçiler arasında evrenin "ısı ölümü" olarak bilinir. İkincisi, evren ebediyen var olmuş olamaz, bu yüzden sınırlı bir zaman önce, dengesi son durumuna erişmiş olacaktır. Özet olarak: Evren daima var olmadı."* [7]

Şaşırtıcı olan, ölümün bu derece yakın olması gerçeğine karşın hala dünya üzerinde kendi sonunu düşünmeyen, Allah'tan korkmayan ve hırsla Dünya'ya bağlı olan birçok insanın var olmasıdır. Ve yine şaşırtıcı olan, ölüm gerçeği hatırlatıldığında ve bu zorlu günün detayları anlatıldığında insanların pek çoğunun, herşeye rağmen bütün bunları kendilerinden çok uzaklarda görmeleridir. Kuran ayetlerini baştan reddettiklerinden kıyamete dair tasvirler de onlar için bir anlam ifade etmemektedir. Bu insanlar sanki hiç ölmeyecekler ve dünyada sonsuza kadar kalacaklarmış gibi hazırlık yapmakta, bir anda son bulacak bir ömür için sonsuz hayatlarını tehlikeye atmaktadırlar. Oysa insanın, köşe bucak kaçtığı ölüm mutlaka kendisini bulacaktır. Ne insanın ne de evrenin ölümü karşısında, bir kaçış yolu veya alınacak bir tedbir yoktur. Bu açık gerçek bir Kuran ayetinde şöyle bildirilir:

> **De ki: "Elbette sizin kendisinden kaçtığınız ölüm, şüphesiz sizinle karşılaşıp-buluşacaktır. Sonra gaybı da, müşahede edilebileni de bilen (Allah)a döndürüleceksiniz; O da size yaptıklarınızı haber verecektir." (Cuma Suresi, 8)**

Görüldüğü gibi dünyanın bir gün mutlaka yok olocağı, bir inanç olmasının ötesinde fiziksel bir gerçektir. Bu sonu hazırlayan sebepler birer birer kendini göstermekte, bilimsel gelişmeler çerçevesinde ortaya çıkmaktadır. İnsanların bir bölümü, Allah'ın varlığına inanmasalar ya da herhangi bir dini inanca sahip olmasalar da kainatın kaçınılmaz bir sona doğru yaklaştığını ister istemez kabul etmek zorundadırlar. Bu durumda, kıyamet ve ahiret anlayışının dışında yeni bir anlayış ortaya çıkmaktadır. Bu anlayış oldukça korkunçtur, çünkü anlamı sonsuz yokoluştur. Kainatın sonunun yaklaştığını hatırlatan alametler insanların önünde birkaç alternatif bırakmaktadır: İnkar edenlerin bazısına göre sonsuz yokoluş, Allah'a inananlar için ise ya sonsuz azap (Allah'ın dilemesi dışında) veya sonsuz nimet...

Kapalı Evren - Açık Evren Modeli:

Big Bang'in reddedilmesi mümkün olmayan, gözlemsel verilerden elde edilen bilimsel bir teori olduğu konusunda bilim adamları hemfikirdir. Buna göre kainat, sonsuz yoğunluktaki bir noktanın, birdenbire büyük bir patlama ile genişleyip, yayılması sonucu oluşmuştur. Bu patlama sonucunda hızla dağılan, gittikçe genişleyen ve soğuyan evren zamanla bugünkü halini almıştır.

Peki bu genişleme daha ne kadar devam edecektir? Bir maddenin kütlesi fazla ise çekim kuvveti de o oranda fazladır. Bu durumda yüksek çekim kuvveti genişleme hızını yener. Aksine çekim kuvveti az ise, bu kuvvetin genişlemeyi engellemeye gücü yetmez. Bilim adamlarına göre eğer evrenin kütlesi belirli bir değerin üzerinde ise genişleme bir gün duracak ve evren kendi içine çökecektir. Bu "Kapalı Evren" modelidir. Öte yandan evrenin kütlesi

belirli bir değerin altındaysa, çekim kuvveti genişleme hızını yenemeyeceğinden evrenin genişlemesi hiç durmayacaktır. Bu da "Açık Evren" modelidir.

Evrenin Sonu: Açık veya Kapalı Evren

Daha önce de belirttiğimiz gibi Evren, Allah'ın daha önce başka bir sebebi vesile etmesinin dışında ya kapanıp tek bir noktada toplanarak ya da sonsuza kadar genişleyerek yok olacaktır. Evrenin kapalı veya açık, hangi model ile son bulacağını tahmin edebilmek için evrendeki kütle miktarını bilmek gerekir.

Evrenin kütlesini ölçmek son derece zor olduğundan bilim adamları kütle yerine yoğunluğu ölçmeyi denemişlerdir. Çünkü eğer evrenin yoğunluğu "kritik yoğunluk" dediğimiz bir değere ulaşıyorsa, sahip olduğu çekim gücü galaksilerin kaçış hızını yenebilir. Böylelikle evren bütün galaksileri kendisine doğru çekebilir. Ancak söz konusu yoğunluk kritik bir değere ulaşmıyorsa, genişleme sonsuza kadar devam eder. Çünkü bu çekim kuvveti, galaksilerin kaçış hızını yenemez. Bu noktadan yola çıkan sayısız bilim adamı evrenin sonunu öğrenmek amacıyla çok çeşitli incelemeler yapmış, araştırmacılar teleskop başında saatlerce galaktik sistemlerden gelen ışınları analiz etmişlerdir.

Bunun için galaktik sistemlerin hızları, büyüklükleri, parlaklıkları, uzaklıkları hesaplanıp, evrenin gerçek yoğunluk değeri araştırılmıştır. Elde edilen ilk bilgiler evrendeki hali hazır mevcut yoğunluğun kritik yoğunluğun değerine oldukça yakın olduğunu göstermiştir. Yani evrenin kapalı olması ihtimali daha yüksek olarak belirlenmiştir. Daha sonra bu çalışmaya 1986 yılında Amerikalı iki araştırmacı Edwin Loh ile Earl Spillar'ın binlerce galaksiyi tarayarak elde ettikleri sonuçlar da eklenince evrenin kapalı olduğu ihtimali %90'a ulaşmıştır.

Ayrıca bu %90'lık ihtimali ortaya çıkaran yoğunluk hesaplanırken dikkate alınmayan birçok unsur olmuştur. Örneğin ışık yaymayan karadelikler evrenin yoğunluk değeri hesaplanırken hiç göz önüne alınmamıştır. Buna göre evrendeki yoğunluk değeri karadeliklerin de hesaba katılmasıyla bir miktar daha artacaktır. Son yıllarda ismine karanlık madde denilen ve tüm galaksileri dolduran, gözle görülmeyen maddelerin yoğunluğunu da bunlara eklediğimizde ortaya çıkan tablo evrenin genişlemeyi bırakıp kendi içine çökeceği ihtimalinin olası olduğunu göstermiştir. Nitekim Dr. John Gribbin bu aşamada "Kapalı Evren modeli için ortaya atılan deliller, şimdiye kadar hiç bu kadar kuvvetli olmamıştı" demektedir.[8]

Yani oldukça kritik bir yaş ve dengede olan evren her an yok olmaya hazır durumdadır. Allah Kuran'da Enbiya Suresi'nin 104. ayetinde evreni, yaratmaya başladığı durumuna döndüreceğini şu şekilde bildirmiştir:

> **Bizim, göğü kitabın sahifelerini katlar gibi katlayacağımız gün, ilk yaratmaya başladığımız gibi, yine onu (eski durumuna) iade edeceğiz. Bu, Bizim üzerimizde bir vaaddir. Elbette, Biz yapıcılarız." (Enbiya Suresi, 104)**

Ayet ile kapalı evren modeline dikkat çekilmiş olma ihtimali yüksektir. Buraya kadar anlattıklarımızdan da görüldüğü gibi bilimsel veriler de evrenin tekrar büzüşme olasılığının yüksekliğini gösterir. Öyle ki maddeci fikrin savunucuları dahi elde edilen sonuçların kesinliği karşısında getirecek yeni bir iddia bulamamışlardır.

Chicago Üniversitesi Astronomi Bölümü Başkanı Schermann, eskiden evrenin kapalı olduğu fikrinin felsefi ve dini temellere dayandığını, ancak şu anda modelin doğruluğunu gösteren birçok teorik ve deneysel kanıt bulunduğunu belirtmektedir.[9]

Evet evrenimiz 15 milyar yıldır genişlemektedir. Fakat çıkan sonuca göre Allah Katında zamanı belli olan bir günde, büyük ihtimalle çekim kuvveti genişlemeye egemen olacak ve genişleme duracaktır. Aşırı yoğun ve kapalı bir evrende çekim kuvveti egemen hale gelince herşey kendi içine çökmeye başlayacaktır. Herşey tersine döndüğünde, o zamana kadar soğuyarak genişleyen evren daralarak ısınmaya başlayacak, tüm galaktik sistemler hızla birbirine yaklaşacaktır.

Bu modele göre bir gün çekim gücü galaksilerin genişlemesini durduracak ve bu noktadan itibaren gittikçe artan bir süratle galaksiler birbirlerine doğru ilerlemeye başlayacaklardır. Uzayda şiddetli çarpışmalar olacak, dev

gökcisimleri içiçe geçmeye, birleşmeye başlayacaktır. Ay, Güneş, Dünya, tüm gezegenler ve yıldızlar birleşecek, gittikçe büzüşen ve daralan evren yaşanan bu süreç sonunda, tek bir noktada toplanıp yok olacaktır. Tüm kainatın düzeni altüst olacaktır. Dünya'nın yörüngesinde meydana gelecek küçük bir oynamanın tüm canlıların kavrulmasına veya donmasına neden olacağını, atmosferdeki ufak bir delinmenin canlılığı ne kadar olumsuz etkileyeceğini, Dünya'nın 23° 27' 'lık eğikliğinde ufak bir değişiklik olması ile mevsimlerin oluşamayacağını biliyoruz. Böylesine hassas dengeler üzerine kurulu olan düzenin, evren büzülme sürecine girdiğinde ne kadar olumsuz etkileneceğini tahmin etmek hiç de zor değildir.

Allah Kuran'da kıyamet günü Ay ile Güneş'in birleşeceğini bildirmiştir. Bu ayetlerde kapalı evren modeline dikkat çekiliyor olma ihtimali vardır. Büzülme gerçekleşirse belli bir zamanda Dünya'nın, Güneş Sistemi'ndeki diğer gezegenlerin, Ay'ın ve Güneş'in birbiriyle birleşeceği büyük bir olasılıktır.

Yine Kuran'da **yıldızların yerlerinden kayıp dökületeceği** bildirilmiştir. (Tekvir Suresi, 2) Bu ayet de aynı şekilde kapalı evren modeline dikkat çekiyor olabilir. Çünkü bu ihtimalde de her bir yıldız kendilerine ait yörüngelerinden çıkıp, biraraya gelecektir. Geriye doğru daralan evrende uzay zaman boyutu da geriye doğru işleyecektir. Bu durumda yeryüzünde görülmesi muhtemel olan olaylar ile karadeliğe girilmesi aşamasında beklenen muhtemel olayların benzer olabilme ihtimali vardır. Çünkü herşey tersine döndüğünde yerçekimi kuvveti de tersine döner, yer ağırlıklarını dışarı atar. Yeryüzü sallanır, dağlar paramparça olur, denizler taşar. Ne kadar süreceği belli olmayan bir süreç içinde Allah'ın kıyamete ait olarak Kuran'da tasvir ettiği olaylar gerçekleşir.

Kısaca şunu söyleyebiliriz; kapalı evren modeli gerçekleştiğinde tüm evren daha önce de belirttiğimiz gibi tek bir noktada birleşip yok olacaktır.

Genişleyen evren modeli de evrenin kurtuluşu demek değildir. Bu modelin gerçekleşmesinin anlamı, evrenin bambaşka olaylarla yok olacağıdır. Evrenin yaratıldığı andan itibaren sürekli olarak yoğunluğu artmış ve sıcaklığı mutlak sıfıra çok yaklaşmıştır. Uzayın hali hazırdaki sıcaklığı -270 derecedir ki, bu sıcaklık mutlak sıfırdan yalnızca 3 derece yüksektir. Evren genişlemeye devam ettiği sürece sıcaklık daha da düşecektir. Canlılığın var olması için gerekli olan ısı -270 derecedir. Sıcaklığın bu miktardan 1 derece az veya 1 derece çok olması zaten tüm canlıların ölmesi anlamına gelmektedir.[10] Evren genişlemeye devam ettiği müddetçe bu oranın sabit kalması gibi bir ihtimal yoktur. Sıcaklık düştüğünde insanlık ortadan kalkacaktır.

Son yapılan araştırmalardaki kesin bulgular kapalı evren modelinin gerçekleşebileceği ihtimalini ortaya koymaktadır. Ancak bilimadamlarının yaptıkları detaylı çalışmalar sonucunda oybirliği ile vardıkları sonuç, bu modellerden hangisi hakim olursa olsun evrenin akibetinin değişmeyeceğidir. İki modelde de evren ölecek, fakat bu ölüm farklı şekillerde sonuçlanacaktır. İlerleyen bölümlerde detaylı olarak anlatıldığı gibi her iki model de dünyaya kıyameti getirecektir. Fakat bunun yanında dünyanın sonunu getirebilecek başka sebepler de bulunmaktadır. Bunlardan bir tanesi güneşin ömrünü tamamlamasıdır. Elbette herşeyin en doğrusunu Allah bilir.

Güneş'in Ömrünü Tamamlaması

Bilindiği gibi evreni oluşturan gökcisimleri doğarlar ve varlıklarını belli bir süre devam ettirdikten sonra ölürler. Güneşimizin de böyle sınırlı bir ömrü vardır. Evren kapalı ya da açık evren modellerinden birisiyle son bulmadan önce, Güneş'in ömrünü tamamlaması ihtimali söz konusudur. Güneş'in ömrünü tamamlaması ise, elbette Dünya'nın da ölmesi anlamına gelmektedir.

Tahmini olarak 5 milyar yaşında olan Güneş, her saniye 564 milyon ton hidrojeni 560 milyon ton helyuma dönüştürerek, arta kalan 4 milyon ton maddeyi enerjiye çevirir.[11] Güneş, hidrojeni yakıp tüketme aşamasına geldiğinde, Dünya'nın sonu gelmiş olacaktır. Bu aşamada merkez tabakalarında yoğun halde bulunan hidrojenin yerine helyum artmaya başlayacak, şu anda 20 milyon derece olan Güneş'in merkezdeki sıcaklığı 100 milyon dereceyi bulacaktır. Böylece Güneş'in merkezi oldukça kızgın bir kor durumuna gelirken, etrafı da giderek şişen dış tabakalardan oluşmuş bir görünüm alacak, Güneş'te sarının yerine kırmızı bir renk hakim olacaktır. Dolayısıyla Güneş adeta kırmızı bir deve dönüşecektir.

Bilim adamlarının bu aşamadan sonra öngördükleri gelişmeler ise şöyledir: Dünya'daki yaşamın can damarı olan Güneş, çok fazla büyüyüp şişer ve çevresindeki geniş alanı kapsamı altına alır. Daha sonra etrafında bulunan gezegenlere ateş ve alev püskürtmeye başlar. Bunun doğal sonucu olarak etrafındaki tüm küçük gezegenler yok olmaya başlar. Dış yüzeyi şu ankinden daha sıcak olmamasına rağmen, hacimce çok irileştiğinden yakınında bulunan gezegenler yaydığı ısıdan çok fazla etkilenir. İlk olarak Merkür arkasından da Venüs Güneş'in ışınları ile erir.

Sık sık belirttiğimiz gibi dünya üzerindeki canlılığın devamı ancak evrende var olan pek çok dengenin korunmasına bağlıdır. Örneğin Dünya'nın Güneş'e şimdiki uzaklığından biraz daha yakın olması tüm canlı hayatın yanıp, kavrulması için yeterlidir. Bu yüzden Güneş şişmeye başladığında, daha Dünya'ya ulaşmadan Dünya'daki düzen bu gelişmeden çok fazla etkilenecektir. Güneş'in Merkür ve Venüs'ü kavurduğu bir aşamada, Dünya'nın zaten tüm dengesi bozulmuş olacaktır. Bu sırada Dünya'da yaşamdan söz edilmesi imkansızdır. Bir süre sonra, Güneş'in yaydığı bu yoğun ışınlar ile önce okyanuslardaki sular aşırı sıcaktan buharlaşacak, dağlar taşlar bir anda eriyerek gaz haline gelecektir. Tüm Dünya göz açıp kapayıncaya kadar geçen kısa bir sürede yanarak, bitip bir avuç toz halinde uzaya karışıp gidecektir. Bu Dünyamızın sonudur. Bilim adamları bu sonuca Güneş büyüklüğündeki yıldızlar üzerinde yaptıkları incelemeler sonucunda ulaşmışlardır. Bizden uzakta bulunan birçok yıldız, tarifini yaptığımız bu kırmızı deve dönüşmektedir. Kırmızı devin etrafında yaptığı etkiler nedeniyle de uzayda her an olağanüstü olaylar yaşanmaktadır.[12] Dev güneş tüm yakıtını kullandıktan sonra iç tabakalarının ağırlığını kaldıramayacak duruma gelecek ve bu tabakalar çekirdeğe doğru çökmeye başlayacak ve bunun sonucunda da daha küçük, daha yoğun ve daha soğuk bir "beyaz cüce" oluşmuş olacaktır. Bu aşamadan sonraki milyarlarca yıl süresince de soğuyarak artık ışık saçamaz duruma gelecektir.

Bir başka bilim adamı Güneş'teki enerji azalmasını şu şekilde ifade ediyor:

> *"Güneş'e gelince, açıkça sonsuza dek neşeli neşeli yanmayı sürdüremeyecektir. Yıldan yıla yakıt rezervi azalıyor, öyleki, sonunda soğuyacak ve donacaktır. Aynı belirti ile Güneş'in ateşi onu sadece sınırlı bir zamana dek tutuşturulabilecektir: o, enerjinin sonsuz kaynaklarına sahip değildir."*[13]

Bu durum yokoluşla sonuçlanabilecek ihtimallerden sadece biridir. Bu olayların doğal sonucunda Güneş'ten gelecek olan felaket kaçınılması mümkün olmayan bir sondur. Ancak yapılan incelemeler Dünyanın sonunu hazırlayabilecek daha pek çok etkenin bulunduğunu göstermiştir.

Göktaşları

Bilindiği gibi evrende her an hareket halinde olan irili ufaklı milyonlarca göktaşı vardır. Bunların bir gezegen ya da yıldıza çarpması sonucunda oluşabilecek etkiyse, göktaşının büyüklüğüne göre değişmektedir.

Bilim adamlarının bildirdiğine göre, her yıl 10 milyon tondan fazla göktaşı Dünyamıza düşmekte, ancak atmosfere girdiklerinde, sürtünmenin de etkisiyle, Dünya yüzeyine düşene kadar birçoğu kül olmaktadır. Bir başka deyişle atmosferin koruyucu etkisi sayesinde Dünyamız her gün yaşanması olası felaketlerden korunmaktadır. Ancak sonraki bölümlerde daha detaylı olarak üzerinde durulacağı gibi, bu göktaşlarının arasında Dünyamıza düşmesi durumunda yaşamın son bulmasına sebep olabilecek kadar büyük olanları da bulunmaktadır. Nitekim daha önce Dünya'ya düşen bazı göktaşlarının Dünya'nın jeolojik ve ekolojik yapısında, önemli değişikliklere neden olduğu bilinmektedir.

Bunlardan biri 20. yy başında Sibirya'da Tunguska'ya düşen 60 km. çapında olduğu tahmin edilen göktaşıdır. Bu göktaşı 2000 km^2'lik ormanı yok etmiş ve Hiroşima'ya atılan atom bombasının bin katı büyüklüğünde bir patlamaya neden olmuştur. Söz konusu bölgede hiç kimsenin yaşamaması mutlak bir felaketi engellemiştir. Tahminlere göre aynı taş, örneğin Eyfel Kulesinin tepesine düşmüş olsaydı, tam on milyon kişinin yok olmasına neden olacaktı.[14]

Dünyaya derin şekilde etki edebilecek felaket ihtimallerinin ne derece büyük olduğunu gösteren Tunguska asteroidinin Dünya'ya çarpması ile gelişen olaylar şu şekilde olmuştur:

"30 Haziran 1908 gününün erken sabah saatlerinde Orta Sibirya göklerinde seyretmekte olan kocaman bir alev yumağı görüldü. Ufukta, temas ettiği yerde, büyük bir patlama oldu. 2000 kilometrekarelik bir ormanlık bölgeyi yerle bir etti ve temas etmesiyle binlerce ağacı yakması bir oldu. Yerkürenin çevresini iki kez dolaşan atmosferik şok yarattı. Ardından iki gün süreyle atmosfere öylesine incecik bir toz yayıldı ki, olay yerinden 10.000 km. ötede olan Londra sokaklarına düşen ışık parçaları altında gazete zor okunabiliyordu." [15]

O günün dehşetini yaşayan insanların karşılaştıkları bu felaketle ilgili açıklamaları bize olası felaketlerle ilgili ipuçları vermektedir:

"Evimin sundurmasında oturuyordum. Kahvaltı zamanıydı. Kuzeye doğru bakıyordum. Birden gökyüzü ikiye bölündü... Ve ormanın kuzey bölümünde gök ateşler içindeydi. O anda gömleğimin bir tarafı yanmaya başlamış gibi bir sıcaklık hissettim üzerimde... O anda gömleğimi çıkarıp fırlatmak istedim, ama o anda gökte bir gürültü koptu. Sundurmadan fırladığım birkaç metre ötede yere kapaklanmış buldum kendimi. Bir an kendimden geçmişim. Karım koşup beni kulübeye taşıdı. Gümbürtünün ardından gökten sanki yağan taşların sesleri ya da kurşun sesleri geldi. Yer sarsıldı. Yere kapaklandığımda taş çarpmasından korktuğum için başımı ellerimle örttüm. O anda gök yarıldığında kaynar gibi bir rüzgar, sanki patlayan bir toptan çıkmış gibi bir esinti kulübeleri taradı. Rüzgar tararken toprağın üzerinde de iz bırakıyordu." [16]

Kaldı ki bir sonraki dev göktaşının nereye düşeceği meçhuldür.

Bilim adamlarına göre "Tunguska Asteroidi'nin" büyüklüğünde bir asteroid Dünya'ya her iki yüz yılda bir çarpmaktadır. Bu da böyle bir felaketin ne derece yakın olduğunu göstermektedir. Üstelik bu defa göktaşının isabet edeceği yerin, bir yaşam merkezi olmaması için de bir sebep yoktur. Bugün meydana gelecek böyle bir çarpışmanın etkileri konusunda bilim adamları oldukça endişelidir:

Eğer bugün böyle bir çarpışma olacak olsa, özellikle o anın panik havası içinde, bir atom bombası patlamasıyla karıştırılabilir. Kuyruklu yıldızın çarpış etkisi ve alev yumağı, bir megatonluk nükleer bomba patlamasının tüm etkilerini yapabilir. Mantar biçiminde yükselen bulut da buna dahildir. Ancak şu farkla ki gamma ışınları ve radyoaktif döküntüye neden olmazdı." [17]

Bu boyutta bir kütlenin kalabalık bir şehire düşmesi milyonlarca insanın ölmesi anlamına gelmektedir. Denize düşmesi ihtimali de aynı oranda tehlike içermektedir. Asteroidin kütlesi ve hızı deniz üzerinde dev dalgalara sebep olacak ve meydana gelen tsunamiler deniz kenarındaki yerleşim alanlarındaki hayatı yok edecektir. İşin daha düşündürücü olan tarafı, verdiğimiz örnekten daha büyük asteroidlerin ve kuyruklu yıldızların Dünya'ya çarpma ihtimalinin oldukça yüksek olmasıdır. Daha büyük bir çarpmanın bir kıtanın tümünü yok etmesine ve atmosferin tümünü zehirle doldurmasına ise kaçınılmaz bir son olarak bakılmaktadır. Böyle bir ihtimalde, tüm Dünya'yı etkileyecek olan felaketi düşünmek bile yeterince ürkütücüdür. Göktaşlarına karşı dört koldan çare aranmasıyla beraber, bugüne kadar bulunan yöntemlerin yetersiz olduğunu da bilim adamları her fırsatta itiraf etmektedirler.

Göktaşı ve Kuyruklu Yıldız İhtimalleri

Bilim adamları uzayda tespit edilen göktaşlarının Dünya'ya çarpması ihtimalinin gün geçtikçe daha da güçlendiğini belirtmektedirler. Belfast'taki Queen's Üniversitesi'nden Astronom Alan Fitzsimmons, Dünya'ya çarpma doğrultusunda ilerleyen büyük göktaşlarının varlığı konusunda kesin deliller elde ettiklerini belirtmiştir ve düşüncelerini **"Bunların bize çarpmalarını bekliyoruz. Çarpacaklarını biliyoruz. Bu sadece bir zaman sorunu."** diyerek ifade etmiştir. [18]

Her yıl Dünya atmosferine giren 10.000 tondan fazla göktaşı, yine atmosfer sayesinde, bizim haberimiz bile olmadan, erimektedir. Ancak bu göktaşlarının atmosferde eritilemiyecek kadar büyük olanları da vardır.

Kuşkusuz Walter Alvarez T. Rex and Creater of Doom (T. Rex ve Kıyamet Gününün Yaratıcısı) adlı kitabında kuyruklu yıldız veya göktaşının Dünya atmosferine girmesi durumunda olabilecek olayları şöyle anlatıyor:

"Bir kuyruklu yıldız kirli buzdan oluşan bir toptur ve Güneş'in sıcaklığından dolayı buharlaşarak gazlarını püskürtmektedir. Ve kıyamet gününü, titrek parıldayan bir yıldız haber verecek olabilir.... Bu yıldız gündüz bile görülecek, geceyi de apaydınlık kılacaktır. Bu olaya kuyruklu yıldız yerine bir asteroid de sebep olabilir."[19]

Bundan 65 milyon yıl önce bilim adamları tarafından Dünya'ya oldukça büyük bir cismin düştüğü saptanmış (bu cismin büyük ihtimalle kuyruklu yıldız olduğu tahmin edilmektedir) ve bu göktaşının yeryüzünde oldukça önemli etkilerinin olduğu belirtilmiştir. Bundan ve daha sonra da düştüğü tespit edilen diğer gök cisimlerinden yola çıkılarak, Dünya'ya böyle bir nesnenin çarpması sonucu oluşacak olan muhtemel olaylar tahmin edilebilmektedir.

Bir kuyruklu yıldızın çarpmadan önce, hareketinden yaydığı enerji 100 milyar megatonluk TNT'ye eşittir. Bu miktar kuyruklu yıldızın 1 saniye içinde buharlaşmasına ve 40 km. derinlikte bir delik açmasına neden olur. Bir kıyas yapacak olursak, bir hidrojen bombası sadece bir megaton TNT'dir ve soğuk savaş esnasında dünyada bu tip silahlardan 10.000 adet vardı. Kuyruklu yıldızın gücü ise dünyanın tüm cephaneliğinden 10.000 kat daha fazla patlamaya eşittir.

Kuran'da kıyamet günü çok büyük sarsıntıların olacağı, herşeyin yerle bir olacağı, denizlerin taşacağı bildirilmiştir. Kuyruklu yıldız veya büyük bir göktaşının Dünya'ya çarpma ihtimali, Kuran'da geçen bu olayların tek tek yaşanmasına neden olabilir. Sismik dalgalar yüzünden deniz altında dev heyelanlar oluşur; bunun sonucu tsunamiler(dev dalgalar)dir. Daha önce meydana gelen sismik dalgalarla gerçekleşen tsunamiler öylesine büyük olmuştur ki araştırmacılar bu tsunamilerin deniz dibinde kanallar açtığını belirtmektedirler.

Nitekim yapılan araştırmalar yakın zamanlarda Mexico körfezi kıyılarına çarpan bir cismin etkisiyle oldukça büyük tsunamilerin oluştuğunu ortaya koymuştur. Florida'ya yönelen tsunami daha da yükselerek kıyıda büyük bir tehlike oluşturmuş ve ormanları yok etmiştir. Bugün belki pek çok insan, mutlaka karşılaşacakları ölümü ve kıyameti akıllarına dahi getirmeden yaşamaktadır. Oysa dünyaya böyle bir azabın çeşitli yollarla gelmemesi için hiçbir sebep yoktur. Örneğin yukarıda anlattığımız olaydan bir gün önce toprak son derece verimliyken, çarpma meydana geldikten birkaç saat sonra Mexico ve Amerika topraklarının büyük bir çoğunluğu tamamen çorak kalmıştır. [20]

Allah bizlere 14 asır öncesinden kıyamet gününde **"göğün za'fa uğrayacağını"** (Hakka Suresi, 16) **"maden gibi eriyeceğini"** (Mearic Suresi, 8) bildirmiştir. Bu olaylar kuyruklu yıldızın Dünya'ya çarpması veya dev bir göktaşının yeryüzüne düşmesi sonucunda ortaya çıkan manzara ile çok büyük benzerlikler göstermektedir.

The Last Three Minutes (Son Üç Dakika) adlı kitabında Paul Davies Dünya'ya çarpacak bir kuyruklu yıldızın etkisini anlatırken, gökyüzünün yükseklerinden devasa bir ışık ışınının gökleri yakmaya başlayacağını ve maden gibi eriteceğini söylemektedir. Yine aynı bölümde Paul Davies, uzayın içinde oluşan vakumdan dolayı kaynayan gazın bir girdap oluşturacağını bildirmiştir. Bu açıklama Rahman Suresi'nde geçen bir ayet ile çok büyük benzerlikler göstermektedir:

Sonra gök yarılıp yağ gibi erimiş olarak kıpkırmızı bir gül gibi olduğu zaman. (Rahman Suresi, 37)

Göğün eriyerek akması, erimiş yağ veya erimiş maden gibi, kızgın yoğun bir sıvıyı andırmaktadır. Yine böyle bir durumda göğün akkor haline geleceği, yani kızgın ve kırmızı bir renk alacağı bilinmektedir. Paul Davies'in bildirdiği gibi o gün kaynayan gaz girdap şeklini alabilir. Böyle bir şeyin kıpkırmızı bir güle ne derece benzeyeceği ise açıktır.

Allah Kendi Katında belirlenmiş olan bir zamanda insanları kıyamet günüyle karşılaştıracak ve Kuran'da bildirdiği bütün olayları teker teker gerçekleştirecektir. Ancak anlatılanlardan da görüldüğü gibi kıyameti meydana getirecek olayların bu sebeplerden birisi veya tamamıyla aynı anda gerçekleşmesi de ihtimal dahilindedir.

Buna benzer olaylar geçmişte de meydana gelmiştir. Hem göktaşları hem de kuyruklu yıldızlar Dünyamıza kimi zaman bölgesel, kimi zaman da daha geniş alanlara yayılan zararlar vermişlerdir. Bir sonraki karşılaşmanın ne zaman olacağını ise yalnızca Allah bilmektedir.

Bilim adamları, 2028'de Dünya'nın çok yakınından geçecek olan göktaşının okyanusa düşme ihtimalinde Amerika ve Avrupa'nın sular altında kalacağını, karaya düşerse çok daha büyük felaketlerin yaşanacağını bildirmişlerdir. Göktaşının atmosfere girmesi depremlere ve yanardağ patlamalarına yol açacak, oluşan toz bulutları Dünya'yı

karanlığa gömecektir. Astronomlar böyle bir göktaşının Dünya'ya yaklaşmasının bile oldukça büyük bir tehlike oluşturacağına dikkat çekmektedirler. [21]

Yine bilim adamları 1993 yılında Dünyamızın çok yakınından geçen Swift-Tuttle adında bir kuyruklu yıldızdan bahsetmektedir.

Bu yıldız 2126 yılında tekrar beklenmektedir. Yapılan hesaplar bu yıldızın Dünya'ya çarpma ihtimalinin oldukça yüksek olduğunu, sadece iki haftalık bir mesafe ile Dünya'ya teğet geçeceğini ortaya çıkarmıştır. Bu oldukça yakın bir mesafedir. Ve birçok bilim adamı bu yakın mesafeden dolayı büyük bir tedirginlik duymaktadır. Bu cisimlerin yörüngelerindeki düzensizlikler Güneş Sistemi içerisinde sürekli bir trafik meydana gelmesine sebep olmaktadır. Bu da elbette hem Dünya'nın hem de diğer gezegenlerin sürekli tehdit altında olması demektir. Uzmanlara göre er veya geç Swift-Tuttle veya onun gibi bir nesne Dünya'ya çarpacaktır. Bu objelerin bazıları tüm dünya'daki nükleer silahların toplamından daha fazla zarar meydana getirecek kapasitededir. Sadece bu olayın ne zaman olacağı belli değildir.

Paul Davies "**Kuyruklu yıldız çarptıktan sonra insanlık tarihinde ani ve örneksiz bir son meydana gelecektir**" diyerek konunun önemini vurgulamakta ve "**Meydana gelecek olan bir çarpmanın insanların soyunu tüketebileceğini**" söylemektedir. [22]

The Last Three Minutes adlı kitabında konuya oldukça geniş yer veren Paul Davies, 21 Ağustos 2126 günü Swift-Tuttle'ın Dünya'ya çarpacağını ve bugünün Dünya'nın son günü olacağını vurgular. Yazarın anlattıklarıyla Allah'ın Kuran'da kıyamet günü olacağını bildirdiği olaylar birbirine son derece yakındır. Paul Davies'in o güne ait tasviri şu şekildedir:

« 21 Agustos 2126,

Son Gün

***Yer:** Dünya...*

Kuyruklu yıldız ufak başı ile şiddetli harap edici gücünü sanki saklıyor. Dünya'nın üzerine saatte 40.000 mil hızla, saniyede 10 trilyon tonluk buz ve kaya kütleleri geliyor. Sesin hızının 70 bin katında bir çarpma meydana gelecek...

*... Deniz seviyesinden itibaren (sıfır metreden itibaren) gökyüzü yarılarak açılır. Binlerce kilometre küplük hava infilak eder. Bir şehir genişliğinde sapsarı bir alev on beş saniye içerisinde Dünya'yı deşmeye başlar. Gezegen, yani Dünya, 10 bin depreme uğramış gibi sarsıntıya tutulur. Yer değiştiren bir hava dalgası dünya üzerinde ne varsa siler süpürür, tüm **yapıları dümdüz eder. Yoluna çıkan herşeyi ezer geçer. Çarpmanın etkisiyle meydana gelen kratere dünyanın içindekiler dökülmeye başlar**. Erimiş kayalardan oluşmuş bir duvar dalgalanarak, ağır hareketlerle çalkalanmaya başlar.*

Kraterin içerisinde trilyonlarca ton kaya buharlaşır. Bir kısmı havaya sıçrar ve çoğu uzaya doğru fırlar... Hala bir kısmı, yüzlerce, hatta binlerce mil uzaktan kıtanın yarısına inmek üzere yukarıdalar. Aşağıdaki herşeye büyük bir yokoluş getirecekler. Erimiş olan atıkların bir kısmı okyanusa akarak, devasa tsunamilerin meydana gelmesine sebep olur. Tozlu atıklar atmosfere yayılır ve Dünya'nın çevresini kaplayarak, güneş ışığının gelmesini engeller. Güneş ışığı yerine, milyarlarca meteorun parlaklığı ışık saçar. Bu ışık; yakıcı ısısı ile yeri kavurur.[23] »

Bu tanım kuşkusuz hiç de uzak değildir. Buna neden olan sadece bir kuyruklu yıldızdır ve böyle bir kuyruklu yıldızın ne zaman Dünya'ya çarpacağı belli değildir. Kıyamet, insanlar her ne kadar kabul etmek istemeseler de, karşılarına hiç de uzak olmayan ihtimallerle çıkabilir. Kuran'da önemli bir gerçek haber verilmektedir. Ayette belirtildiği gibi kuşkusuz kıyamet saati gitgide insanlara yaklaşmaktadır:

Göklerin ve yerin gaybı Allah'a aittir. (Kıyamet) Saatin(in) emri de yalnızca (süratli) göz açıp kapama gibidir veya daha yakındır. Şüphesiz, Allah herşeye güç yetirendir. (Nahl Suresi, 77)

Karadelikler

Bugün pek çok galaksinin merkezinde dev kütleli karadelikler olduğu düşünülmektedir. Sahip oldukları korkunç çekim alanlarıyla, çevrelerinde bulunan herşeyi yutan bu kozmik anaforlar kendi ürettikleri ışınları dahi içlerine çekerler. Etraflarında bulunan herşeyi yuttukça, çekim güçleri artar. Kendilerinden kat kat büyük yıldızları, gezegenleri, daha küçük karadelikleri, hatta galaksileri dahi kendilerine çekebilirler. Bu nedenle bir karadelik gittikçe şişer, artık daha geniş bir alana etki ederek çevresinde bulunan herşeyi yutar.

Dünya, evrende uçsuz bucaksız bir boşluk içinde süratle hareket etmektedir. Dolayısıyla Dünya'nın bu sonsuz boşluk içinde, böyle bir karadeliğin etki alanına girmesi de ihtimal dahilindedir.

Karadelik İhtimali

Karadelik herşeyi içine çeken, oldukça yoğun bir oluşumdur. Çekim gücü çok fazladır, bu yüzden karadeliklerin çekim alanlarına giren herhangi bir kütlenin bu çekimden kaçabilme ihtimali yoktur.

Karadelik tıpkı bir elektrik süpürgesinin hortumu gibi çevresinde bulunan herşeyi içine çeker. Tonlarca ağırlıktaki kütlelere sahip olan gezegenler, uydular, göktaşları, hatta yıldızlar bile karadeliğin çekim gücüne karşı koyamazlar. Bir kere karadeliğin çekim alanına girdikten sonra, artık asla geriye dönüş yoktur.

Peki karadelik, içine giren herşeyi neden çeker?

Bilindiği gibi her cismin belli bir çekim kuvveti vardır. Buna Dünyanın çekim gücünü örnek verebiliriz. Bir taşı havaya attığınızda taş, atış hızına bağlı olarak bir müddet yol aldıktan sonra, yerin çekim kuvveti nedeniyle tekrar yere düşer. Bir cismin Dünya'nın çekim gücünden kurtulabilmesi için belli bir hızın üstüne çıkması gerekir ki, bu hıza "kaçış hızı" denir. Örneğin bir roketin bir müddet yükseldikten sonra tekrar düşmemesi için kaçış hızıyla hareket etmesi gerekir. Dünya'nın kaçış hızı saniyede 11,2 km'dir. Bu nedenle roketin uzaya gidebilmesi için saniyede 11,2 km'ik bir hızla hareket etmesi gerekir.

Karadeliğin kaçış hızı ise ışık hızından fazladır. Yani karadeliğin çekim alanına giren bir cismin onun çekim gücünden kurtulabilmesi için ışık hızından fazla bir hızla karadelikten uzaklaşması gerekmektedir. Ancak hiçbir madde ışık hızını aşamayacağı için karadeliğin çekim alanından da kurtulamaz. Öyle ki saniyede 300.000 km. gibi yüksek bir hızla hareket eden ışık demetleri bile karadeliğin çekim gücüne karşı koyamazlar. Bu nedenle ışığı dahi yutan bu gök cisimleri, her zaman karanlıktır. İşte uzayda müthiş bir hızla ilerleyen Dünyamızın birgün böyle bir karadeliğin çekim alanına girmemesi için de hiçbir sebep yoktur.

Nitekim ABD'li gökbilimciler, Güneş Sistemimizin de içinde yer aldığı Samanyolu galaksisinin merkezinde, her biri Güneş büyüklüğünde milyonlarca yıldızı yutabilecek kapasitede ve halen aktif olan iki tane karadelik belirlediklerini açıkladılar.

Amerikan Astronomi Derneği yıllık toplantısında açıklanan bilimsel raporlara göre, karadeliklerden biri Samanyolunun tam merkezinde, Dünya'dan 26.000 ışık yılı, yani 9.6 trilyon km uzaklıkta bulunuyor. "Sagittarius A" (A-Star) adı verilen karadeliğin kapladığı hacim, bizim Güneş Sistemi büyüklüğünde, ancak kütlesi milyonlarca kez daha fazla. Hesaplamalara göre 2.6 milyar Güneş kütlesine eşit bu karadelik çevresindeki yıldızları saniyede 965 km'lik bir hızla kendisine doğru çekiyor. Bu kuşkusuz önemli bir gelişme ve aynı oranda da büyük bir tehlikedir. Samanyolu'nun tam ortasında böyle bir tehlikenin var olması, Dünya'yı tehdit eden karadelik tehlikesinin hangi boyutlarda olduğunu göstermektedir.

Dünya'dan 40.000 ışık yılı ötedeki disk şeklindeki "Old Faithful" adlı ikinci karadelik ise çok daha büyük. Bu karadelik, çevresindeki yıldızları doymak bilmeyen bir canavar gibi devamlı olarak yutuyor.

A-Star'ın saniyede 965 km. gibi yüksek bir hızla çevresindeki yıldızları çekmesi, bu karadeliğin bu yıldızları yuttuktan sonra çekim gücünün artacağını göstermektedir. Böylece çevresinde bulunan nesneleri daha büyük bir hızla çekmeye başlayarak, böyle bir sürecin sonucunda inanılmaz bir çekim gücüne sahip olacaktır.

Daha önce anlattığımız gibi, karadelikler ışık demetlerini de yutarlar. Bundan dolayı en gelişmiş teleskoplar aracılığıyla, yakınına dahi gidilse görülmez, fark edilemezler. Bu sebeple onların keşfedilmesi ve varlığından emin olunabilmesi için birtakım çalışmaların ve ölçümlerin yapılması gerekmektedir. Bilim adamlarının tespit ettikleri karadeliklerin çeşitli ihtimaller üstüne yapılan ölçümler sonucu varlıkları ispatlanmıştır. Şu anda yapılan çalışmaların yetersizliği nedeniyle varlığı ispatlanmayan daha birçok karadeliğin mevcut olması ihtimali oldukça kuvvetlidir.

Öyle ki, bugün birçok bilim adamı Güneş'in bir eşinin olduğunu ve bu yıldızın sonradan karadeliğe dönüşmüş olabileceğini belirtmektedirler. Bu tahminin nedeni de Samanyolundaki tüm yıldızların ikili, üçlü, beşli gruplar halinde bulunmalarıdır. Güneş'in yalnız bir yıldız olması birçok bilim adamına bir eşinin var olup, sonradan karadeliğe dönüşmüş olması ihtimalini düşündürüyor. Bu ihtimali güçlendiren deliller ise azımsanamıyacak kadar yüksek. Bu teori bugün araştırılıyor; fakat Güneş'in Dünyamızdan sadece 150 milyon km. uzakta olduğunu düşünürsek böyle bir ihtimalin Dünyamız için ne derece büyük bir tehlike arzettiği açıkça ortadadır. Kısaca bizim haberimizin olmadığı bir anda Dünyamızın, herhangi bir karadeliğin çekim alanına girmemesi için hiçbir sebep yoktur.

Bugün birçok bilim adamı Dünya'nın muhtemel olarak karadelikler tarafından yutulmak suretiyle yok olacağını düşünmektedir. Dünya böyle bir karadeliğin içine girmese bile bir karadeliğin bulunduğumuz sistemin yakınından geçmesi de kuvvetli bir felaket ihtimalidir. **Bir karadelik sessiz sedasız, Güneş Sistemi'ne yaklaştığında ne olur?**

Böyle bir gökcisminin bulunduğumuz sistemin yakınından geçmesi birçok gezegenin yörüngelerinden çıkmasına sebep olabilir. Elbette buna benzer birçok olay sonucunda Dünya'daki pek çok denge altüst olacaktır. Yüzlerce, binlerce asteroid böyle bir çekim kuvvetinden etkilenebilir. Bunlardan karadeliğe kendileri çekilenler olabileceği gibi, çekimden etkilenen yüzlerce ya da binlerce gökcismi de Dünya'ya düşebilir.

Galaksilerin Çarpışması

Bugün evrende bizimki gibi 200'e yakın galaksi daha olduğu ve her galaksinin bünyesinde de Güneşimiz gibi 200 milyar Güneş olduğu tahmin edilmektedir. Bu dev gökcisimlerinin ise hiçbiri sabit olarak yerlerinde durmamaktadır. Hepsi hem kendi çevrelerinde dönmekte, hem de belli bir istikamete doğru ilerlemektedir. Sözgelimi Dünya, içinde bulunduğu galaksinin hareketi nedeniyle Solap Apex adı verilen bir yörünge boyunca Vega Yıldızına doğru oldukça yüksek bir hızla hareket etmektedir. Diğer galaksiler de aynı şekilde hareket etmektedir. Nitekim halen uzayda büyük çarpışmalar ve dev patlamalar olmakta, Dünyamızdan milyonlarca ışık yılı uzakta gerçekleştiği için insanlar bu olaylardan haberdar olmamaktadırlar.

Örneğin Amerikan Hubble teleskobu Dünya'dan 63 milyon ışık yılı ötede meydana gelen bir çarpışmanın resmini çekmiştir. NASA'ya ulaşan fotoğrafları inceleyen bilim adamları söz konusu görüntülerde iki galaksinin birbiriyle çarpışmasının yer aldığını bildirmişlerdir. Son derece ayrıntılı ve çarpıcı bir şekilde belirlenen bu çarpışma sonucunda yeni gök cisimleri, aynı zamanda da kilometreler boyunca etrafa yayılan hidrojen gazı bulutları meydana gelmiştir. Böyle bir çarpışmanın Dünya'nın yakınlarında olması durumunda, belki de Dünya'nın sonunu belirleyen sebeplerden bir tanesi gerçekleşmiş olacaktır.

Üstelik bilim adamları Dünya'nın içinde yer aldığı samanyolu galaksisini de muhtemelen böyle bir sonun beklediğini bildirmişlerdir. Bu konu ile ilgili bir haber şöyledir:

> *« Astrofizikçiler Dünyamızın ciddi ve yakın problemleri olduğundan bahsediyorlar. Bunlardan ilki, olası bir süpernova patlaması. (süpernova: çok parlak duruma gelerek, bazen gündüz bile görünebilen yıldız) Bu patlamanın nerede ve ne zaman olacağı henüz kesin değilse bile, ortaya atılan iddialar oldukça yakın bir geleceğe ait ve pek de içaçıcı değil. Bilim adamlarına göre, Dünya'dan yaklaşık 430 ışık yılı uzakta bulunan, dev kırmızı Betelguise yıldızı patlamaya hazır görünüyor. Bilim adamlarına göre bu tür yıldızlar (hipernova), karadeliklerin birleşmesi ya da bu karadeliklerin nötron yıldızlarıyla birleşmesi sonucunda oluşuyor. Ancak kimse, bu korkunç bombaların evrene nasıl dağılmış olduğunu veya herhangi birinin Dünya'ya yaklaşması halinde, sonumuzun ne olacağını bilmiyor."* [24]

Kuran'da o gün dünyada şiddetli sarsıntıların olacağı, insanların büyük bir dehşet yaşayacağı, Güneş'in, ayın, yıldızların kararacağı, herşeyin hızla yok olacağı bildirilmiştir. Böylesine muhtemel bir çarpışma sonucunda tüm bu sayılanların bir anda gerçekleşeceği, sadece Dünya'nın değil tüm Samanyolu Galaksisi'nin de bundan etkileneceği açık bir gerçektir.

Görüldüğü gibi yapılan bilimsel çalışmalar da bize Allah'ın Kuran'da vaat ettiği kıyametin bir gün mutlaka geleceğini gösteriyor. Kuran'da belirtildiği şekilde canlı-cansız her varlık gibi dünya da bir gün yok olacak ve Allah gökleri ve yeri yok ettikten sonra, bambaşka bir gök ve bambaşka bir yer yaratacaktır. Ancak Allah'ın bunun için bir sebebe ihtiyacı yoktur. Bunlar ancak Dünya'nın fiziksel olarak da bir ölümü olabileceğini açıklamak için anlatılmışlardır. Ancak kuşkusuz Allah dilerse bugün ya da yarın hiçbir patlama, çarpışma vs. olmadan kıyameti başlatabilir.

Buraya kadar saydığımız olasılıklar canlılığın yok olması için muhtemel olan çok sayıda ihtimalden yalnızca birkaç tanesidir. Dünya'nın bu sebeplerden birisi ile karşılaşması ihtimal dahilindedir. Yapılan araştırmalar bunların olası bir gerçeğe işaret ettiklerini göstermektedir.

Evrenin gitgide açılması sonucunda da yine evreni bekleyen farklı bir ölüm şekli vardır. İnsanların birçoğu bu ihtimalleri kendilerinden uzak gördüklerinden veya bunları düşünmeyi kendilerinden sonraki nesillere bırakmayı tercih ettiklerinden bu felaket ihtimallerine karşı rahat davranmaktadırlar. Fakat Dünya'nın yok olması için bunlardan çok daha yakın ihtimaller de mevcuttur. Sayılan tüm ihtimaller içinde hangisinin kıyameti getireceğini, hangisinin daha önce olacağını ise şüphesiz yalnızca Allah bilir. İnsanlar her ne kadar kendilerinden uzak görseler de yapılan araştırmalar ve gözle görülür bir felaket artışı bütün bunların yakınlığını göstermektedir. En önemlisi de bütün bunların gerçekleşebilmesi yalnızca Allah'ın izni ve takdirine bağlıdır. Ve elbette Allah bütün bilinen sebeplerin dışında hiç umulmadık ve bilinmeyen bir sebeple ya da sebepsiz olarak da kıyameti getirmeye kadirdir. Ayette Allah şöyle buyurmaktadır:

> **O, gökleri ve yeri hak olarak Yaratandır. O'nun "Ol" dediği gün (herşey) olur, O'nun sözü haktır. Sur'a üfürüldüğü gün, mülk O'nundur. O, gaybı ve müşahede edilebileni bilendir. O, hüküm ve hikmet sahibi olandır, haberdar olandır. (Enam Suresi, 73)**

İlerleyen bölümlerde bilim adamlarının kesin gözle baktıkları ihtimallerle Kuran'da anlatılan kıyametin arasındaki benzerlikler incelenecektir.

Allah Herşeye Güç Yetirendir

Kainatın sonunun nasıl olacağı insanların aklını yıllardır kurcalayan bir soru olmuştur. İnsanın aklına pek çok sebep, olasılık gelebilir, ama Allah dilediği takdirde böyle bir olayın hiçbir sebep olmadan, bir anda gerçekleşebileceğini unutmamak gerekir. Bilimsel çalışmalar sonucunda ortaya çıkan ihtimaller, üzerinde düşünebilmemiz ve o gün gelmeden önce Allah'a dönüp yönelebilmemiz için yalnızca birer hatırlatıcı niteliğindedir. Allah, ne zaman ve ne şekilde dilerse o zorlu günü gerçekleştirecektir. İman edenler kıyamet gününün Allah Katında belirlenmiş olan bir zamanda gerçekleşeceğine kesin bir bilgiyle inanırlar. O gün, Allah'ın Kuran'da tarif ettiği şekliyle insanların karşısına çıkacaktır. Kuran'da Allah'ın herşeye güç yetiren olduğu şu şekilde açıklanmaktadır:

> **... kendilerine va'dettiğimiz şeyi onlara gösteririz ki, Biz gerçekten onların üstünde güç yetirenleriz. (Zuhruf Suresi, 42)**

Bilindiği gibi bugün mevcut düzenin bozulması ve dünya üzerindeki canlılığın yok olması için sayısız neden vardır. Üstelik bu nedenler zaman ilerledikçe daha da artmakta, ciddi boyutlara ulaşmaktadır. Dünya hızla kendisi için belirlenmiş olan sona doğru hareket etmektedir ve bunun açık alametleri vardır. İnsanların çoğu gözardı etse de kıyamet günü hızla yaklaşmaktadır. Kuran'da bu gerçeğe şöyle işaret edilmiştir:

> **Şüphesiz, kıyamet-saati yaklaşarak gelmektedir. Herkesin harcadığı çabanın karşılığını alması için, onun (koşup haberini) neredeyse gizleyeceğim. (Ta-ha Suresi, 15)**

Pek çok bilim adamı sadece bilimsel veriler ve araştırmalara dayanarak evrenin bir gün kesin olarak yok olacağı noktasında birleşmektedir. Gazete, dergi ve televizyon gibi birçok yayın organı sık sık bilim adamlarının araştırmalarının sonuçlarından örnekler vermektedir. Söz konusu gerçeğin farkında olan bu kişiler Dünyamıza dört bir yandan yaklaşan felaketleri önlemek ve dolayısıyla evrenin ölümü erteleyebilmek umuduyla tüm ihtimalleri araştırmakta, bu konularda ciddi çalışmalar yapmaktadırlar. Araştırılan bir diğer konu ise bu ihtimallerin gerçekleşmesi durumunda Dünyamızda meydana gelecek olan fiziksel değişim ve bu değişimin hayat üzerindeki etkisinin ne yönde olacağıdır. Nitekim gerçekleştirilen çalışmalar sonucunda ortaya çıkan veriler ile Allah'ın Kuran'da bildirdiği o güne ait olaylar birçok yönden benzerlik göstermektedir.

EVRENİN ÖLÜMÜNÜN ARDINDAN

Kıyamet günü insanların tümünün gerçeği açıkça gördükleri andır. İnkar eden bir insan karşılaşacağına asla inanmadığı, hatta bu inançsızlığının sonucunda sürekli reddettiği ve hayatı boyunca düşüncesinden kaçtığı ahiret gerçeği ile artık karşı karşıyadır. Dünyadaki yanılgısının sonucunu görmekte, geri dönüş çareleri aramakta, ama bir sonuç elde edememektedir. Dehşetli bir sonla karşılaşmıştır ve yaptıklarının pişmanlığını tüm gerçekliğiyle hissetmektedir. Onların bu psikolojileri Kuran'da bize ayrıntılı olarak anlatılmıştır.

Kıyamet günü insanlar, "isteseler de istemeseler de" Allah'ın Kuran'da bildirdiği o güne ait olayları karşılarında bulmuşlardır. Sur'un üfürülüşünü eşi benzeri görülmemiş olaylar takip etmiş, yer ve gök paramparça edilmiş, evren, içindeki canlılarla birlikte yok olmuştur. Herşey yok olup, tüm olaylar bittikten sonra Yüce Allah gökleri, yeri ve insanları yeni bir inşa ile tekrar yaratır. Elbette gökleri, yeri ve tüm alemleri yaratan Allah bunların benzerlerini de yaratacak güce sahiptir. Ayetlerde bu gerçek şöyle bildirilir:

> **Görmüyorlar mı; gökleri ve yeri yaratan Allah, onların benzerini yaratmaya gücü yeter ve onlar için kendisinde şüphe olmayan bir süre (ecel) kılmıştır. Zulmedenler ise ancak inkarda ayak direttiler. (İsra Suresi, 99)**

> **Onlar görmüyorlar mı ki, gökleri ve yeri yaratan ve onları yaratmaktan yorulmayan (Allah), ölüleri de diriltmeye güç yetirir. Hayır; gerçekten O, herşeye güç yetirendir. (Ahkaf Suresi, 33)**

Kıyamet gününde yaşanacak olaylar aynen Allah'ın Kuran'da bildirdiği şekilde - yerin başka yere, göklerin de başka göklere dönüşmesi- olacaktır. İnsanlar Allah'ın huzuruna çıkarılacak, O'nun karşısında dünya hayatı boyunca yaptıklarının hesabını vereceklerdir:

> **Yerin başka bir yere, göklerin de (başka göklere) dönüştürüldüğü gün, onlar tek olan, kahhar olan Allah'ın huzuruna çıka(rıla)caklardır. (İbrahim Suresi, 48)**

Kuran'da bu zorlu gün, "din günü", "hesap ve ceza günü", "ahiret günü" gibi isimlerle tanımlanmaktadır. Bu gün yeniden yaratılan gök ve yer artık ebedi hayata ait olan mekanlardır. İnsanların tümü yeni bir yaratılışla tekrar diriltilecektir. O gün inkar edenler ile iman edenlerin kesin bir ayrılışla ayrılacakları, ebedi yurtlarına sevk edilecekleri gündür. İnkar edenler de dahil olmak üzere kimse bu güne yabancı değildir.

İman eden ve dünyadaki hayatları boyunca ahiret hayatına hazırlanan müminler, bugün yaşanacak olanları daha önce Kuran'da kendilerine açıklandığı şekilde bulurlar. Allah'ın kendilerine vaat ettiğine kavuşmanın rahatlığı içindedirler. İnkar edenler ise tarifsiz bir korku, pişmanlık ve endişe içindedirler. Dünya hayatları boyunca bir yandan büyük bir hırsla Allah'ın getirdiği sisteme karşı savaşırken, bir yandan da belli etmemeye çalışsalar da yaptıkları yanlışın farkında olmuşlardır. Unuttukları bu gerçek artık karşılarındadır. Dünyada durmaksızın "ya bu söylenenler doğruysa" diye düşünerek büyük bir tereddüt ve korku yaşadıkları, kuşkuya kapıldıkları gerçekle yüzyüzedirler. İnkarcılar sonsuz hayatları boyunca yaşayacakları, asla önüne geçemeyecekleri ve kendilerinden çeviremeyecekleri büyük azabın ilk dakikalarını yaşamaya başlamışlardır. Ayette şöyle buyrulmaktadır:

> **Nasıl oluyor da Allah'ı inkar ediyorsunuz? Oysa ölü iken sizi O diriltti; sonra sizi yine öldürecek, yine diriltecektir ve sonra O'na döndürüleceksiniz. (Bakara Suresi, 28)**

Sur'a İkinci Üfürülüş ve Din (Diriliş) Günü

> **Kendilerine ilim ve iman verilenler ise, dediler ki: "Andolsun, siz Allah'ın Kitabında (yazılı süre boyunca) diriliş gününe kadar yaşadınız; işte bu dirilme günüdür. Ancak siz bilmiyordunuz." Artık o**

gün, zulmedenlerin ne mazeretleri bir yarar sağlayacak, ne (Allah'tan) hoşnutluk dilekleri kabul edilecektir. (Rum Suresi, 56-57)

Tarih boyunca yaşamış olan insanlar Allah'ın ve ahiretin varlığına karşı uyarılmış, Allah'ın kendilerine gönderdiği elçiler aracılığıyla hak olan dine davet edilmişlerdir. Ancak Kuran'da da bildirildiği gibi az bir topluluk dışında insanların çoğu iman etmemiş, Allah'a ve elçisine karşı koymuşlardır. Bu insanlar öldükten sonra yeniden dirilecekleri gerçeğini de ısrarla inkar etmişlerdir. Kuran'da bu insanların inkarları şu ayetlerle haber verilmiştir:

Olanca yeminleriyle: "Öleni Allah diriltmez" diye yemin ettiler. Hayır; bu, O'nun üzerinde hak olan bir vaidtir, ancak insanların çoğu bilmezler. Hakkında ihtilafa düştükleri şeyi onlara açıklaması ve inkar edenlerin kendilerinin yalancı olduklarını bilmesi için (diriltecektir). (Nahl Suresi, 38-39)

Eğer sizin benzeriniz olan bir beşere boyun eğecek olursanız, andolsun, siz gerçekten hüsrana uğrayanlar olursunuz. O, öldüğünüz, toprak ve kemik haline geldiğiniz zaman, sizin mutlaka (yeniden diriltilip) çıkarılacağınızı mı va'dediyor? Heyhat, size va'dedilen şeye heyhat. O (bütün gerçek), yalnızca bizim (yaşamakta olduğumuz bu) dünya hayatımızdan ibarettir; ölürüz ve yaşarız, biz diriltilecekler değiliz. (Mü'minun Suresi, 34-37)

İnkar etmelerinin en temel nedeni, dünya hayatını yaşanacak yegane hayat olarak görmeleridir. Bu çarpık mantığın kendilerine ölüm ile yok olma fikrini makul göstermesi çok ilginçtir. Yeniden dirilişi de bu yüzden kabul etmez, Allah'ın Kuran'da haber vermiş olduğu olayları ve hesap gününü redderler. Oysa tüm canlıların ve dünyanın bir sonu vardır, yaşam ölümle birlikte son bulmaktadır. Tekrar dirilişi inkar eden kullara karşı Allah'ın dünyadayken verdiği örneklerden bir kısmı Kuran'da şu şekilde geçmektedir:

Kendi yaratılışını unutarak Bize bir örnek verdi; dedi ki: "Çürümüş-bozulmuşken, bu kemikleri kim diriltecekmiş?" De ki: "Onları, ilk defa yaratıp-inşa eden diriltecek. O, her yaratmayı bilir. Ki O, size yeşil ağaçtan bir ateş kılandır; siz de ondan yakıyorsunuz. Gökleri ve yeri yaratan, onların bir benzerini yaratmaya kadir değil mi? Elbette (öyledir); O, Yaratan'dır, bilendir. Bir şeyi dilediği zaman, O'nun emri yalnızca: "Ol" demesidir; o da hemen olur. Herşeyin melekutu (hükümranlık ve mülkü) elinde bulunan (Allah) ne Yücedir. Siz O'na döndürüleceksiniz. (Yasin Suresi, 78-83)

O'nun ayetlerinden biri de, senin gerçekten yeryüzünü huşu içinde (solmuş, boynu bükülmüş ve kupkuru) görmendir. Ama Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman, deprenir ve kabarır. Şüphesiz onu dirilten, ölüleri de elbette dirilticidir. Çünkü O, herşeye güç yetirendir. (Fussilet Suresi, 39)

İnsanın yaratılışı, yeniden diriliş için başlı başına önemli bir delildir. İnsan, tek bir spermden, tam teşekküllü bir canlı olarak meydana gelmiştir. Tek bir hücrenin zaman içinde, insanın herhangi bir müdahalesi olmadan düşünebilen, görebilen ve akledebilen bir varlık haline gelmesi bir dirilişin çok açık alametidir. İnsanı yoktan var eden Allah, kurumuş kemikleri de toparlayıp yeniden diriltmeye muktedirdir. Bu yaratılmayı gözardı eden insanlar, kendi varoluşlarını hiç dikkate almadan, şeytani bir cesaret göstererek dirilişe karşı koyabilmektedirler. Bu büyük bir cesarettir. İnsan bunu yaparak Allah'a karşı büyük bir sorumluluğu da üstüne almış olur. Ahirette ise yalanladığı bu gerçeği karşısında apaçık bir şekilde görecektir. Kıyamet gününün ardından insanlar, kendilerine daha önce kıyamet vaktinin geldiğini haber vermiş olan Sur'un sesini bir kez daha duyacaklardır. Artık bu an, insanların kabirlerinden dışarı çıkarak, yeniden diriltildikleri andır. İnsanların tümü, sonsuz bir hayata başlamak üzere ayağa kalkmış, beklemektedirler. Bu durum ayette şöyle tarif edilmektedir:

Sur'a üfürüldü; böylece Allah'ın diledikleri dışında, göklerde ve yerde olanlar çarpılıp-yıkıldı. Sonra bir daha ona üfürüldü, artık onlar ayağa kalkmış durumda gözetliyorlar. (Zümer Suresi, 68)

Din Gününün Özellikleri

Allah Katında yerin, göğün ve insanın yaratılışı ne derece kolay ise kıyamet gününün gerçekleşmesi de bunlar kadar kolay olacaktır. Kuran'da hesap ve ceza gününün gerçekleşmesi, "şüphesiz" ve "mutlaka" kelimeleriyle

pekiştirilir. Kesinlik bildiren bu sözler, inananların ahirete olan korkularını ve dünyadaki çabasını arttırırken, inkar edenlerin kıyamet hakkındaki şüphe ve inkarlarına da en açık cevabı vermektedir.

Geçmiş devirlerde olduğu gibi, günümüzde de dini reddeden ya da hak dinden ayrılarak geleneklerle bütünleşmiş batıl bir din yaşayan insanlar toplumun büyük bir kesimini oluşturmaktadır. Oysa normal bir muhakeme yetisine sahip, düşünebilen bir insan için, ahiret gününe ihtimal vermemenin herhangi mantıksal bir dayanağı yoktur. Bilimsel tüm veriler de bize dünyanın sonunun yaklaştığını haber vermektedir. Buna rağmen, insanların bir kısmının bu gerçeği gözardı etmelerinin sebebi, Allah'ı gereği gibi tanıyıp takdir edememeleri, gerçek rehber olan Kuran'dan sapmaları ve dolayısıyla da hüküm gününde verecekleri hesabı düşünmemeleridir. Allah korkusu ile hareket eden müminler hızla yaklaşan bu sonun açıkça farkındalarken, nefsini rehber edinen insanlar bu büyük gerçeği görmezden gelmektedirler. Nitekim Allah Kuran'da insanlara bu gerçeği şu şekilde haber vermektedir:

> **De ki: "Allah sizi diriltiyor, sonra sizi öldürüyor, sonra da kendisinde hiçbir kuşku olmayan kıyamet günü O sizi biraraya getirip toplayacaktır. Ancak insanların çoğu bilmezler." (Casiye Suresi, 26)**

Dünya hayatı boyunca pek çok kez din ahlakına davet edildiği halde doğruları görmezlikten gelenler, kendilerini bekleyen dehşetli sonu ancak din gününde tam olarak idrak edebilirler. Dünya hayatı boyunca reddettikleri herşeyi karşılarında bulan insanlar ne denli boş bir oyalanma içinde olduklarını o gün tüm açıklığıyla göreceklerdir:

> **Andolsun, sen bundan gaflet içindeydin; işte Biz de senin üzerindeki örtüyü açıp-kaldırdık. Artık bugün görüş-gücün keskindir. (Kaf Suresi, 22)**

İnsanların bu büyük günü kavrayamamalarının sebebi, nefislerinin yönlendirmesine ve kendi fikirlerine çok fazla güvenip, kendi çıkar ve isteklerine bağlı olmaları ve bu "gaflet" perdesini kaldırabilecek gerçeklere, vicdanlarını körelterek sırt çevirmeleridir. Nitekim Kuran'da Allah, dünyaya yönelen, hevasına uyan, vicdanını dinlemeyen insanların anlayışlarının olmadığını, Kuran'da geçen ifadeyle kalplerinin kilitleneceğini, bundan dolayı doğruyu görüp ayırt edemeyeceklerini bildirmiştir. Oysa artık, Allah'ın varlığına, büyüklüğüne ve vaat ettiklerine kendileri de açık bir şekilde şahittirler.

Bir insan, kıyamete ve o gün yaşanacak olan olaylara tek bir an dahi inanmış, bu ihtimalin "olabilirliğini" yalnızca bir saniye için düşünmüş bile olsa, yaşayacağı korkunun tarifini yapmak oldukça zor olacaktır. Bunu daha en baştan reddetmek, hatta aklına bile getirmemek, ahiretin varlığına ihtimal vermemek, insanların büyük bir bölümünün aldanmasına neden olmaktadır. Kendilerini saran bu aldanış ile bir "yokoluşu" kabullenmişlerdir. Yok olma ihtimalinin korkunçluğunu da hiç düşünmediklerinden, kıyamet gününe ve ahirete inanmaktansa bu fikri kabullenmek kendilerine daha kolay gelmiştir. Şeytanın yöntemi işte budur. İnsanları türlü yöntemlerle düşünmekten alıkoyar ve asla erişemeyecekleri büyüklük isteği ve mallarını artırma tutkusu ile onları dünya hayatında oyalar. İnsanların ahirete karşı gaflet içinde olmalarının en temel sebebi budur. Ahirette karşılaştıkları gerçekler de kendilerine pişmanlık ve tüyler ürpertici bir korku getirecektir. İnsanlara daha önce haber verilen gerçek tüm açıklığı ile ortadadır. Artık hesap gününden kaçış yoktur. Bu inkarcılar için gerçekten de zorlu bir gündür. Ayette bu gerçek şöyle haber verilmiştir:

> **Boyunlarını çağırana doğru uzatmış olarak koşarlarken, kafirler derler ki: "Bu, zorlu bir gün. (Kamer Suresi, 8)**

Ölülerin Mezardan Çıkmaları

> **Sur'a üfürüldü; böylece Allah'ın diledikleri dışında, göklerde ve yerde olanlar çarpılıp-yıkıldı. Sonra bir daha ona üfürüldü, artık onlar ayağa kalkmış durumda gözetliyorlar. (Zümer Suresi, 68)**

Ayette de bildirildiği gibi herşey olup bittikten sonra Sur sesi ikinci kez duyulur. Bu ikinci ses ile kabirlerde olanlar deşilip, dışa atılır. O gün Rabbimiz'in emrine karşı direnebilecek ya da bu emri yavaşlatabilecek hiçbir güç veya insan yoktur. O gün toprağın altında olan insanlar dünya hayatı boyunca sık sık duydukları, fakat birçoğunun inkar ettiği dirilişi karşılarında bulurlar ve topraktan çıkarılırlar. Kuran'da bu anın anlatıldığı ayetlerden bir tanesi şu şekildedir:

Göğün ve yerin O'nun emriyle (hareketten kesilip olduğu yerde veya bu düzen içinde) durması da, O'nun ayetlerindendir. Sonra sizi yerden (toprağın altından) bir (kere) çağırma ile çağırdığı zaman, hemencecik siz (bir de bakarsınız ki) çıkarılmışsınız. (Rum Suresi, 25)

Sur'a ikinci kez üflenmesiyle birlikte, dünyanın başlangıcından beri yaşamış olan tüm insanlar dirilmiş olacaktır. Artık ilk üflenişte inkarcılarda görülen şaşkınlık, yerini korku ve pişmanlığa bırakmıştır. Çünkü artık kimse sonsuza dek yaşayacakmış gibi planlar yaptığı dünyada değildir ve herkes başlarına gelecekleri tüm açıklığı ile anlamıştır. Bu insanlar arasında şu anda dünyada yaşayan tüm insanlar ve elbette siz de olacaksınız. Bu gerçek Kuran'da şöyle bildirilir:

"Biz çürüyüp dağılmış kemikler olduğumuz zaman mı?" Derler ki: "Şu durumda, zararına bir dönüştür bu. Oysa bu, yalnızca tek bir haykırıştır. Bir de bakarsın ki, onlar, yerin üstündedirler." (Nazi'at Suresi, 11-14)

İnsanlar dünyanın ebedi olarak var olacağını düşünerek hareket ederler. Yaşamları boyunca içine düştükleri en büyük yanılgılardan biri budur. İnsanların dünyaya bu derece bağlanmış olmalarının başlıca sebeplerinden biri de, Allah'ın yeryüzünde var ettiği bu olağanüstü sistemin kendi başına işleyebileceğini sanmaları ve günün birinde sona ereceğine ihtimal vermemeleridir. Oysa artık bulundukları ortam, kendilerine vaat edilen gerçekleri kesin bir biçimde gözler önüne sermektedir. Inkar edenlerin sandığı gibi ölüm herşeyi bitirmemiş, tam tersine sonsuz hayatın başlangıcı olmuştur. Dünya hayatları boyunca Allah'ın kendilerini çağırdığı hak dini yalanlayan ve ölümün bir son, bir yokoluş olduğunu savunan inkarcılar, hiç beklemedikleri bir anda topraktan kendilerini çağıran bu sesle büyük bir dehşete kapılırlar. Henüz amel defterleri kendilerine verilmediği ve başlarına gelecekleri tam olarak yaşamadıkları halde inkarcılar "eyvah" diyerek bulundukları yerden kalkarlar, bu karşılaştıkları gün, dünya hayatı boyunca aslında bilgisine sahip oldukları bir gündür. Kuran'da Yasin Suresi 52. ayetinde bu insanların yaşadıkları korku anı şu şekilde anlatılır:

Demişlerdir ki : "Eyvahlar bize, uykuya bırakıldığımız yerden bizi kim diriltip kaldırdı? Bu Rahman olan (Allah)'ın vaadettiğidir, (demek ki) gönderilen elçiler de doğru söylemiş." (Yasin Suresi, 52)

Artık çok geç kalınmış, dünyadaki yaşam ne zevk ne de rahatlık vermiş, o ana kadar yaptıkları herşey kendileri için sadece bu zorlu günü hazırlamıştır.

Bir Çağırıcıya Doğru Yönelirler

O gün, kendisinden sapma imkanı olamayan çağırıcıya uyacaklar. Rahman (olan Allah)'a karşı sesler kısılmıştır; artık bir hırıltıdan başka bir şey işitemezsin. (Ta-ha Suresi, 108)

İnsanlar toprağın altından çıktıklarında kendilerini çağıran sese doğru yönelip koşmaya başlarlar. Bu koşuş çağrıldıkları yere ulaşana dek sürer. Bu çağrı daha önce benzerlerine rastlanmış bir çağrı değildir. Müminlerin güven ve huzurlu gelişlerinin aksine, inkarcılar toplanma yerine alacakları karşılığı hissetmişçesine, bu günün **"zorlu bir gün"** olduğunu ikrar ederek gelirler. (Kamer Suresi, 8) Artık toplanma zamanıdır. Bunu geri çevirebilmek için yapabilecekleri hiçbir şey yoktur. Binlerce senedir yaşamış olan insanların tümü biraraya toplanacaktır. Bu büyük kalabalık Allah'a boyun eğmiş olarak şaşkınlık içinde hızla hareket etmekte, kendilerine gelecek olan azapları beklemektedirler. Ne kaçış, ne geri dönüş mümkün değildir, pişmanlıkları kendilerine fayda da getirmeyecektir. Korku bütün benliklerini kaplamıştır. Ayetlerde o gün yaşanacak dehşet şöyle tarif edilir:

Kabirlerinden koşarcasına çıkarılacakları gün, sanki onlar dikili birşeye yönelmiş gibidirler. Gözleri 'korkudan ve dehşetten düşük' yüzlerini de bir zillet kaplamış; işte bu, kendilerine vadedilmekte olan (kıyamet ve azab) günüdür. (Mearic Suresi, 43-44)

Dünyada iken kendilerine gelen uyarılara sırt çeviren, ne kendilerinin ne de atalarının tekrar dirileceğine inanmayan bu insanlara Kuran'da Allah'ın verdiği cevap şu şekilde olmuştur:

Biz öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuzda mı, gerçekten biz mi diriltilecekmişiz. Veya önceki atalarımız da mı? De ki: "Evet, üstelik boyun bükmüş kimseler olarak (diriltileceksiniz)." (Saffat Suresi, 16-18)

Dünyada Allah'ın sınırlarını tanımayan Allah'a itaat etmeyen ve büyüklenen inkarcılar, burada ayette geçen ifadeye mutabık olarak çok itaatli ve boyun eğicidirler. Ne olup bittiğini sorgulamadan, kayıtsız şartsız çağrıcıya icabet ederler. Kendi iradeleri ile hareket etmeleri mümkün değildir. Allah'a teslim olmuş, isteseler de istemeseler de O'nun vereceği hükme boyun bükmüşlerdir. Çünkü artık nefisleri için yaşadıkları, içindeyken ahireti hiç düşünmedikleri dünya hayatı son bulmuştur. Allah'ın karşısında ne kadar aciz olduklarını ve Allah'ın azabının şiddetini ve gerçekliğini açıkça anlamışlardır:

Öyleyse sen onlardan yüz çevir. O çağırıcının 'ne tanınmış, ne görülmüş' bir şeye çağıracağı gün... (Kamer Suresi, 6)

İnsan, Allah'a itaat etmekten ve O'na boyun eğmekten başka hiçbir çaresi olmadığını kavramıştır. Zaten aksini istese de yapamaz. Hatta isteyemez bile...

Artık bu gün, Allah'ın bütün insanlara vaat ettiği, inkarcılar için son derece acıklı bir gündür. Kabirlerden çıkışın ürkütücülüğü ve toplanma gününün dehşeti tartışılmazdır. İnsanlar kendilerinden önce dünyadaki yaşamını tamamlamış olan insanların da bu gerçekle karşılaştıklarını, Allah'ın vaadinin gerçekleşmiş olduğunu böyle bir günde görmüşlerdir. Ama artık bütün herşey için geç kalınmıştır. Artık yapacak hiçbir şey yoktur. Böyle bir günden kimse asla kurtulamayacaktır.

Kabirden Çıkış Adeta Çekirgelerin Yayılması Gibidir

Ahirete inanmayanların kötü örnekleri vardır, en Yüce örnekler ise Allah'a aittir. O, güç sahibi olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (Nahl Suresi, 60)

Ayette de belirtildiği gibi Allah'ın verdiği her örnek, anlatılmak istenen durumu en özlü ve en güzel şekilde tasvir eder. Bu sebeple, Kuran'da ayetlerin her birinin **"doruğunda olgunlaşmış hikmet"** (Kamer Suresi, 5) olduğu bildirilmiştir. Kuran'da yapılan her tarif işte bu nedenle kıyamet günü meydana gelecek ortamı ve insanların durumlarını gözümüzde canlandırmamıza imkan sağlamaktadır. Hiç kuşkusuz Allah'ın vaadi haktır ve bütün bu örnekler ve tarifler gerçekleşecektir. Örneğin Kamer Suresi'nde din günü topraktan çıkan insanlar, çekirgelerin yayılmasına benzetilmektedir.

Gözleri 'zillet ve dehşetten düşmüş olarak', sanki 'yayılan' çekirgeler gibi kabirlerinden çıkarlar. (Kamer Suresi, 7)

Elbette Allah'ın yaptığı bu benzetme diğer ayetlerde de olduğu gibi o anın gözlerde canlandırılabilmesi için en güzel benzetmelerden biridir. Zira çekirgelerin yayılışları, dünyadaki tüm hayvanlarınkinden daha farklıdır.

Göçmen çekirgeler oldukça fazla çekirgeyi barındıran sürüler halinde hareket ederek gittikleri yerde çok büyük zararlara yol açarlar. Bazı çekirge sürülerinin eni 1,5 km, boyu 80 km, yüksekliği ise 25 m.'dir. Ve bu sürülerin yaklaşık olarak 40 milyar çekirge içerdiği sanılmaktadır. Hava akımı hızlı olduğunda çekirge sürüleri 200-500 m. yükseklikte uçma eğilimi gösterir ve çekirgeler uçarken birbirlerine oldukça yakındırlar. Milyarlarca çekirge biraraya gelerek kilometrelerce uzunlukta ve genişlikte, kapkara bir yağmur bulutu görüntüsü oluştururlar. [25]

Günde 80-100 km. yol alabilen göçmen çekirgeler gerektiğinde geniş su örtülerini aşarak hızla hedeflerine ulaşırlar. Vardıkları yerlerde bir bulut kümesi şeklindedirler. Milyonları bulan sayıları ile bir anda ortaya çıkıp, gittikleri bölgeyi tamamen kaplar, hatta yoğun şekilde talan ederler.

Ayetlerden anladığımız kadarıyla insanların topraktan çıkışı da bu şekilde olacaktır. Sur'un sesini duyan milyarlarca insan aynı çekirgeler gibi, bir anda toprağın üstünde belirecek, hep birlikte çağırıcının sesine doğru koşmaya başlayacaklardır. İnsanların kendilerini çağıran sesi duyar duymaz topraktan çıkacakları Rum Suresi'nde şu şekilde anlatılır:

Göğün ve yerin O'nun emriyle (hareketten kesilip olduğu yerde veya bu düzen içinde) durması da, O'nun ayetlerindendir. Sonra sizi yerden (toprağın altından) bir (kere) çağırma ile çağırdığı zaman, hemencecik siz (bir de bakarsınız ki) çıkarılmışsınız. (Rum Suresi, 25)

Dünyanın var olduğu andan itibaren yaşamış olan tüm insanların, bir anda toprağın altından çıkarılarak biraraya toplanmaları gerçekten de akıllara durgunluk verecek bir görüntüdür. Böyle bir günde biraraya gelmiş olan milyarlarca insan, kendileri için belirlenmiş olan hükmü beklemekte ve bunu asla geri çevirememektedirler.

Başları Havada, Tek Bir Yere Doğru Koşarlar

O gün inkarcılar başları havada, gözleri tek bir noktaya çevrilmiş, hipnoz olmuş gibi koşarlar. Sadece Allah'ın istediği şekilde hareket edip, çağrının yapıldığı yöne doğru yönelmişlerdir. Allah'ın vaadi gereğince güvende olan müminlerin dışındaki herkes büyük bir korkuya kapılmıştır:

Ve onların hepsi, kıyamet günü O'na, 'yapayalnız, tek başlarına' geleceklerdir. İman edenler ve salih amellerde bulunanlar ise, Rahman (olan Allah), onlar için bir sevgi kılacaktır. (Meryem Suresi, 95-96)

Dünyada inkar içinde olanlar korku ve şaşkınlık içinde koşarlarken, ne kendilerine ne de başkalarına bakabilirler. Hatta bakmayı akıllarından geçirmezler bile. Din günü ne mallar, ne oğullar, ne dünyaya yönelik hırslar bir değer taşımaktadır. Herkes kayıtsız şartsız bir itaat içindedir. Tek geçerli olan şey, imandır. Allah, inkar edenlerin o anki durumlarını şöyle tarif eder:

(Ey Muhammed,) Allah'ı sakın zulmedenlerin yapmakta olduklarından habersiz sanma, onları yalnızca gözlerin dehşetle belireceği bir güne ertelemektedir. Başlarını dikerek koşarlar, gözleri kendilerine dönüp-çevrilmez. Kalbleri (sanki) bomboştur. (İbrahim Suresi, 42-43)

Şimdi inkar edenlere ne oluyor ki, boyunlarını sana uzatıp koşuyorlar. Sağ yandan ve sol yandan bölükler halinde. Onlardan her biri, nimetlerle donatılmış cennete gireceğini mi umuyor (tamah ediyor)? (Mearic Suresi, 36-38)

İnkarcılar kendilerini kurtarabilmek için bir girişimde bulunmazlar, bu akıllarına dahi gelmez. Kalpleri bomboştur, kendi sonlarının farkındadırlar. İnsanların hesap vermek üzere kabirlerinden fırlayarak koşmaları, Rabbimiz'in huzurunda bir düzen içinde toplanmalarıyla son bulur. Allah Kuran'da inkarcılara bu buluşma vaktiyle ilgili olarak şöyle buyurmaktadır:

Onlar senin Rabbine, sıra sıra sunulmuşlardır. Andolsun, siz ilk defa yarattığımız gibi Bize gelmiş oldunuz. Hayır, siz Bizim size bir kavuşma zamanı tespit etmediğimizi sanmıştınız değil mi? (Kehf Suresi, 48)

Bu insanların oldukça büyük bir çoğunluğu, böyle bir buluşma vaktinin geleceğine asla inanmıyorlardı. Oysa kendilerini her yandan kuşatan o büyük gün gerçekleşmiştir. Artık çaresizdirler.

İnsanların Hesap için Toplanmaları

Bu an, kafirlerin bütün ömürleri boyunca kaçtıkları, bilmezden geldikleri, müminlerin ise hazırlanıp bekledikleri hesap anıdır. Bugün herşey Allah'ın güç ve şanına uygun olarak yaratılmıştır. Hesabın gerçekleştirilmesi için ruh ve melekler saflar halinde dizilirler. O gün, insanlar arasında adaletle hükmedilecek ve konuşacak kişi sadece doğruyu söyleyebilecektir:

Ruh ve meleklerin saflar halinde duracakları gün; Rahman'ın kendilerine izin verdikleri dışında olanlar konuşmazlar. (Konuşacak olan da,) Doğruyu söyleyecektir. (Nebe Suresi, 38)

Kuran'da bildirildiğine göre Allah ahirette kullarına en Yüce makamda azametini gösterecektir. O gün Allah'ın arşını sekiz melek taşır:

Melek(ler) ise, onun çevresi üzerindedir. O gün, Rabbinin arşını onların da üstünde sekiz (melek) taşır. Siz o gün arz olunursunuz; sizden yana hiçbir gizli (şey), gizli kalmaz. (Hakka Suresi, 17-18)

O gün toprağın altından çıkan tüm insanlar dalga dalga Allah'ın huzuruna gelirler:

Şüphesiz o hüküm (fasl) günü, belirlenmiş bir vakittir. Sur'a üfürüleceği gün, artık siz dalga dalga geleceksiniz. (Nebe Suresi, 17-18)

Kuran'da müminlerin o anda yüzlerinin ışıl ışıl parladığı ve Rabbimize bakıp durdukları bildirilmiştir. İnkar edenler ise utançlarından başlarını dahi kaldıramazlar. İnkar edenlerin o anki tavırları ayetlerde şu şekilde belirtilmiştir:

(Artık bütün) Yüzler, diri, kaim olanın önünde eğik durmuştur ve zulüm yüklenen ise yok olup gitmiştir. (Ta-ha Suresi, 111)

Şu anda dünyada milyarlarca insan yaşamaktadır. Bu sayıya şimdiye dek yaşamış ve bundan sonra da yaşayacak insanların sayısını eklersek mahşer (diriliş) günü mezarlarından çıkıp toplanacak insan kalabalığı ve bunun oluşturacağı olağanüstü tablo hakkında bir fikir edinebiliriz. İnsanlar biraraya toplanacak ve birbirlerini, yaptıklarını, olup bitenleri açıklıkla görüp anlayabileceklerdir. Çünkü o gün, Kaf Suresi'nde belirtildiği gibi keskin bir görüş hakimdir:

Andolsun, sen bundan gaflet içindeydin; işte Biz de senin üzerindeki örtüyü açıp-kaldırdık. Artık bugün görüş-gücün keskindir. (Kaf Suresi, 22)

İnsanın dünya hayatı boyunca tanıyıp bildiği tüm insanlar oradadır. Tanınmış, tanınmamış, zengin, fakir her kişi, kısaca kıyamet gününe kadar yaşayıp ölmüş olan tüm insanlar, aralarında hiçbir ayırım söz konusu olmadan Allah'ın huzurunda toplanırlar. Ama artık böyle bir günde, ne kazandıkları ünden ne de edindikleri itibardan eser yoktur. O gün pişmanlık yaşamayacak tek topluluk müminlerin oluşturduğu topluluktur. Bir devre imzasını atmış, dünya tarihinde adından çok söz edilmiş de olsa iman etmedikleri sürece, bütün insanlar, Allah'ın huzurunda pişmanlık ve azabın şiddeti ile korku içinde olacaklardır. İnsanların dünyada üstün ve ünlü kabul ettikleri kişiler, devlet başkanları, şarkıcılar, sanatçılar, zenginler kısaca herkes aynı korkuyu yaşayacak, herhangi bir dünyevi üstünlük unsuru olmadan herkes aynı konumda olacaktır. Dünyada bir ayrıcalık olarak görülen para ve mevki, insanların biraraya toplandıkları bu günde hiçbir şey ifade etmeyecek, hayran olan da hayran olunan da aynı konumda olacaktır. Kuran'da insanların din günü Allah'ın huzurunda toplanacağını bildiren ayetlerden bazıları şu şekildedir:

O gün, onların tümünü birarada toplayacağız, (Yunus Suresi, 28)

De ki: "Allah sizi diriltiyor, sonra sizi öldürüyor, sonra kendisinde hiçbir kuşku olmayan kıyamet günü O sizi biraraya getirip-toplayacaktır. Ancak insanların çoğu bilmezler. (Casiye Suresi, 26)

O gün dünyada sahip olunan makamın ve mülkün hiçbir önemi yoktur. Kimse kimsenin takdirinin peşinde koşacak, kimse kimseye gösteriş ve gurur yapacak halde değildir. Kimsenin kimseye karşı bir üstünlüğü kalmamıştır. Soylular, zenginler, efendiler, patronlar veya sıradan insanlar aynı hesap ile karşı karşıya kalacaklardır. Üstünlük Allah'a olan yakınlığa göredir. Tüm insanlar Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için yapılan işler dışında hiçbir işin önemi olmadığını, sahip oldukları herşeyin tek sahibinin Allah olduğunu kesin olarak anlamışlardır. Ancak gerçeklerle karşılaşan inkarcıların artık geriye dönüp, yaptıklarını telafi etme imkanı yoktur. Kuran'da bu olay şu şekilde anlatılmaktadır:

Böylece Sur'a üfürüldüğü zaman artık o gün aralarında soylar (veya soybağları) yoktur ve (üstünlük unsuru olarak soyluluğu veya birbirlerine durumlarını) soruşturmazlar da. (Mü'minun Suresi, 101)

Hesap Anı

Kuran'da, insan yaşamının gerçek anlamı şöyle açıklanmaktadır:

Ey insan, gerçekten sen, hiç durmaksızın Rabbine doğru bir çaba harcayıp durmaktasın; sonunda O'na varacaksın. (İnşikak Suresi, 6)

İnsanların hayatları için bir dönüm noktası olacağına inandıkları belirli olaylar vardır. İyi bir üniversiteye girmek, diploma almak, evlenmek, çocuk sahibi olmak gibi... Bu ve buna benzer planları olan insanlar, amaçlarına ulaşacakları ana kadar gün sayıp, pek çok hazırlığı o anı hedefleyerek yaparlar. Yaşamlarında sadece bu hedef vardır ve yalnızca bu amaç doğrultusunda yaşadıklarını da söylemekten çekinmezler. Oysa insan Allah'a kulluk etmek için yaratılmıştır. Her ne kadar kendisi kabul etmese de yaratılmasının yegane amacı budur. Aslında bunu bilir. Ama kitabın başında da anlattığımız gibi, hiç bitmeyecek zannettiği dünya hayatında bu gerçeği unutmaya çalışarak yaşar. Kısaca bunu tamamen görmezden gelir. Hayatı boyunca ne yaparsa yapsın harcadığı bütün çabaların sonucunda ulaşacağı son nokta Allah'ın huzuruna çıkacağı andır. Bu an, O'na hesap vereceği mahşer günüdür.

Dünyadaki yaşamımızda geçen her gün bizi o mahşer gününe biraz daha yakınlaştırır. Geçen her saat, her dakika, hatta her saniye ölüme, yeniden dirilişe ve hesaba doğru atılmış yeni bir adımdır. Bu ilerleyişi durdurmanın ya da geri çevirmenin yolu yoktur. Tüm insanlar bu yolu izleyeceklerdir. Allah Kuran'da şöyle buyurmaktadır:

Şüphesiz onların dönüşleri Bizedir. Sonra onları hesaba çekmek de Bize aittir. (Gaşiye Suresi, 25-26)

O an geldiğinde artık herşey sonuca ulaşır. Bu safhadan sonra geri dönüş veya telafi imkanı da yoktur. Vicdanlarının gösterdiği gerçeği anlamazlıktan gelenlerin yaşadıkları panik ve şaşkınlık daha önce hiç tatmadıkları boyutlardadır. Varlığı ve birliği hiçbir kuşkuya sebep olmayacak kadar açık olan Allah'ı dünyada inkar edecek kadar zalim olan bu insanlar, daha önce hiç beklemedikleri, benzeri görülmemiş bir azapla karşılık göreceklerdir. Çünkü Hak Kitabı tebliğ eden elçiler tarafından uyarılmışlar ve nasıl yaşamaları gerektiğine dair her konudan haberdar edilmişlerdir. Kendilerine, dünyada anlatılanları düşünüp, muhakeme edebilecekleri kadar bir süre de verilmiştir. Allah Kuran'da **"Size dünyada öğüt alanın öğüt alabileceği kadar bir süre verilmedi mi?"** (Fatır Suresi, 37) ayetiyle bu gerçeği bildirmiştir.

Artık verilen süre dolmuş, hesap anı gelmiştir. İnsanın dünya hayatı boyunca işte, evde, okulda, eğlencede, her nerede olursa olsun tüm yaptıklarına Allah şahittir. İnsana "şah damarından" daha yakın olan Allah, herkesin her anını gözetlemiştir. Herkes dünya yaşamında kim tarafından yaratıldığını, yaratılma amacını, yapması gerekenleri ve Allah'a döndürüleceğini öğrenmiştir. Bu gerçeği bildikleri halde kendilerini aldatmayı tercih etmişlerdir. Bu yapılan kuşkusuz büyük bir suçtur, büyük bir cesarettir ve de bu şeytani cesaret, elbetteki karşılıksız kalmayacaktır. O zorlu günde herkese yaptıkları ve yapmayıp erteledikleri tek tek haber verilecektir:

Allah, hepsini dirilteceği gün, onlara neler yaptıklarını haber verecektir. Allah, onları (yaptıklarıyla bir bir) saymıştır; onlar ise onu unutmuşlardır. Allah, herşeye şahid olandır. (Mücadele Suresi, 6)

O gün insanlar, amelleri kendilerine gösterilsin diye, bölük bölük fırlayıp-çıkarlar. Artık kim zerre ağırlığınca hayır işlerse, onu görür. Artık kim zerre ağırlığınca bir şer (kötülük) işlerse, onu görür. (Zelzele Suresi, 6-8)

Allah Kuran'da, **"... Siz, hayır adına ne yaparsanız, Allah, onu bilir. Azık edinin, şüphesiz azığın en hayırlısı takvadır..."** (Bakara Suresi, 197) diyerek insanları hesap anı için hazırlık yapmaya çağırmıştır. Vicdanını kullanan, Allah'ın çağrısına icabet edenler için o gün hiçbir korku ve hüzün yoktur. İnkar edenler ise telafisi olmayan bir pişmanlık yaşarlar. Dünyada yaptıkları ahirette kendilerine hatırlatıldığında duydukları pişmanlık Kuran'da şu şekilde anlatılmaktadır:

O gün, cehennem de getirilmiştir. İnsan o gün düşünüp-hatırlar, ancak (bu) hatırlamadan ona ne fayda? Der ki: "Keşke hayatım için, (önceden bir şeyler) takdim edebilseydim." Artık o gün hiç kimse (Allah'ın) vereceği azab gibi azablandıramaz. (Fecr Suresi, 23-25)

Kimse Haksızlığa Uğratılmaz

Yer, Rabbinin nuruyla parıldadı, (orta yere) kitap kondu; peygamberler ve şahidler getirildi ve aralarında hak ile hüküm verildi, onlar haksızlığa uğratılmazlar. (Zümer Suresi, 69)

İşlenen her amelin sorgulanacağı bu günün ihtişamı, Allah'ın büyüklüğüne, sonsuz adaletine, Cebbar (dilediğini zorla da olsa gerçekleştiren), Kahhar (kahreden) ve Muntakim (intikam alan) sıfatlarına yakışır şekilde olacaktır. Dünyada olduğu gibi ahirette de amellerin sorgulanıp sonuçlandırılması Allah'ın adaleti ile eksiksiz olarak görülecektir. O gün kurulacak olan "duyarlı teraziler" ile herkes hak ettiği karşılığı bulacaktır. Kuran'da din gününde kurulacak olan hassas terazilerin bilgisi şu şekilde verilmektedir:

Biz ise, kıyamet gününe ait duyarlı teraziler koyarız da artık, hiçbir nefis hiçbir şeyle haksızlığa uğramaz. Bir hardal tanesi bile olsa ona (teraziye) getiririz. Hesap görücüler olarak Biz yeteriz. (Enbiya Suresi, 47)

Dünya hayatı boyunca yapılan her amel en küçük ayrıntılar bile eksik kalmaksızın bu tartılara konulur. Bu tartının ibresi sonsuz azaba veya sonsuz kurtuluş ve mutluluğa götürecek kararı belirler. Yaptıkları iyilikler ağır gelen insanlar cennete gidecektir, hafif kalanlar ise korkunç bir azapla azaplandırılacakları cehenneme atılacaklardır. Ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

İşte, kimin tartıları ağır basarsa, Artık o, hoşnut olunan bir hayat içindedir. Kimin tartıları hafif kalırsa, Artık onun da anası (son durağı) "haviye"dir (uçurum). Onun ne olduğunu (mahiyetini) sana bildiren nedir? O, kızgın bir ateştir. (Kaaria Suresi, 6-11)

Hesap Yerine Bir Sürücü ve Bir Şahitle Gelir

Hesap günü sorgulanma sırasında tüm insanların yanında bulunacak olan iki meleğin bilgisi Kuran'da şu şekilde verilmektedir:

(Artık) her bir nefis, yanında bir sürücü ve bir şahit ile gelmiştir. (Kaf Suresi, 21)

Din günü her yer Allah'ın nuru ile aydınlanır. Bu büyük mahkemede tanıklık yapacak olan elçiler ve şahitler hazır bulundurulur. Dünyada Allah'a kulluk etmeleri gerektiğini insanlara hatırlatan ve öğütleyen peygamberler ve diğer şahitler, hesap günü sorguya çekilecek insanların yanındadırlar. Bu şahitler hak ile hükmedeceklerdir. Hesap günü aslında Allah'a kulluk etmesi gerektiğini bildiği halde, bilmediğini iddia edebilecek hiç kimse olmayacaktır.

O gün hiç kimsenin, Allah'ın huzurunda yaptıklarını inkar etmeye fırsatı veya imkanı yoktur. İşlediği bütün hayırlar ve şerler ortaya çıkarılmıştır. Gerçekleri inkar etse bile şahitler adil olacak ve onu yalanlayacaklardır. Rabbimiz'in huzurundaki bu büyük düzen içerisinde her ümmet, kendi imamı ve kitabıyla gelecektir. Hz. Adem'den bu yana yaşamış tüm toplumların birarada olacağı bu ortamda, sorgulamadaki düzen ve hesaptaki titizlik, Allah'ın aklının büyüklüğünün ve sonsuz adaletini bize gösterir. Allah'ın adaleti bir ayette şöyle haber verilmektedir:

O gün sen, her ümmeti dizüstü çökmüş (veya toplanmış) olarak görürsün. Her ümmet kendi kitabına çağrılır. "Bugün yapmakta olduklarınızla karşılık göreceksiniz." (Casiye Suresi, 28)

İşitme Görme Duyuları ve Derileri Şahitlik Eder

O gün suçlu günahkarların işledikleri kötülüklere şahit olanlar da orada hazırdır. Müminlerin, yazıcı meleklerin ve Allah'ın getirdiği şahitlerin yanısıra, inkarcıların aleyhine şahitlik edenlerin arasında hiç beklemedikleri şahitler de vardır. Bunlar, insanın kendisini yalnız sandığı sırada dahi, Allah'ın kendisini çepeçevre kuşattığına dair en çarpıcı delillerdir. İnkarcıların aleyhinde şahitlik yapacak olanların arasına, kendi işitme, görme duyuları ve derileri de eklenmiştir. Her biri Allah'ın izniyle konuşur ve eksiksiz olarak söylemesi gerekenleri, şahit olduklarını bildirirler.

Bütün bir ömür boyunca kullandıkları, kendilerine ait sandıkları uzuvlarının bile insana ihanet etmesi o gün yaşanacak olan psikolojik yıkımı daha da arttırır. Kuran'da bu konunun anlatıldığı ayetler şu şekildedir:

> **Allah'ın düşmanlarının biraraya getirilip-toplanacakları gün işte onlar, ateşe bölükler halinde dağıtılırlar. Sonunda oraya geldikleri zaman, işitme, görme (duyuları) ve derileri kendi aleyhlerine şahitlik edecektir. Kendi derilerine dediler ki: "Niye aleyhimizde şahitlik ettiniz?" Dediler ki: "Herşeye nutku verip-konuşturan Allah, bizi konuşturdu. Sizi ilk defa O yarattı ve O'na döndürülüyorsunuz. Siz, işitme, görme (duyularınız) ve derileriniz aleyhinize şahitlik eder diye sakınmıyordunuz. Aksine, yaptıklarınızın birçoğunu Allah'ın bilmeyeceğini sanıyordunuz. İşte bu sizin zannınız; Rabbiniz hakkında beslediğiniz-zannınız, sizi bir yıkıma uğrattı, böylelikle hüsrana uğrayan kimseler olarak sabahladınız." Şimdi eğer sabredebilirlerse, artık onlar için konaklama yeri ateştir. Ve eğer onlar hoşnut olma (dünya)ya dönmek isterlerse, artık hoşnut olacaklardan değildirler. (Fussilet Suresi, 19-24)**

İnsan, yaptığı herşey için, makul bir açıklama tarzı geliştirebilir. Hatta buna kendisini bile inandırabilir. Bu açıklamaların her zaman makul şeyler olması da şart değildir. O an için tek istenilen, açıklamalarla karşı tarafı -ya da kendisini- ikna etmektir. Başka bir anlatımla, inanmak istediği şeye inanır ve onu savunmak için mantıklar geliştirir. Yaptığı açıklamalar da bu mantığa dayanmaktadır. Belki de bu nedenle Allah'ın varlığını dahi inkar edebilmek için ortaya sürdüğü deliller kendince geçerli olmuş ve bunlara dayanarak geçmiş hayatında inananlara karşı kararlı bir mücadele yürütmüştür. Ama bu açıklamaların ve tevillerin hiçbiri hesap gününde geçerli değildir

O gün gururla ve güvenle savunduğu açıklamaların geçersizliğini görecek, aleyhine şahitlik eden kendi uzuvları karşısında gizleyecek birşeyi kalmadığını anlayacaktır. Kimsenin görmediğini zannettiği şeyler, gizli yapılan işler teker teker ortaya dökülecek, kendi bedeni bunları ikrar edecektir.

Yapayalnız Sorguya Çekilirler

Bu günün bir başka özelliği de, hem dünyada hem ahirette yandaşlarından yardım göreceğini umanların, bunun aksine hesaba "tek olarak" çekilmeleridir. Böylece inkarcılar, Allah'tan başkasından beklenti içinde olmanın ne derece anlamsız olduğunu görecekler ve düştükleri yanılgının karşılığını da alacaklardır. Her insanın tek başına sorguya çekileceği gerçeği Kuran ayetlerinde haber verilmiştir:

> **Ve onların hepsi, kıyamet günü O'na 'yapayalnız, tek başlarına' geleceklerdir. (Meryem Suresi, 95)**

Burada durup bir an için bu gerçeği daha ayrıntılı düşünmek gerekir. Yalnız kalmak insanların dünya yaşamlarında en fazla çekindikleri, özellikle zorluk anlarında kendilerini korkutan duygulardan biridir. Tek başına bırakılmak dünya şartlarında dahi insanlar için en büyük azaplardan birisidir. Oysa ahiret günü söz konusu olan sadece yalnızlık değildir. Asıl olan bir inkarcının karşı karşıya kaldığı ve bir zulüm işlediğini bildiği için şiddetli korku duyduğu hesap anıdır. Kendisine güvenebileceği, yardım veya medet umacağı kimse yanında yoktur. Yakınlık veya merhamet konusunda yegane güvendiği kişiler olan ailesi bile onu tanımaz. Üstelik herşey kendi aleyhine dönmüş, kendi bedeni, kendi yaptıkları aleyhine açıklamalar yapmaya başlamıştır. Kısacası bu yalnızlık, tarifini kolay kolay yapamayacağımız bir yalnızlıktır.

Yalancı ilahlardan ve dostlardan yardım görmeyi ummaları gibi, kafirlerin bir başka yanılgısı da dünyada gizlice işledikleri günah ve kötülüklerin hesap gününde ortaya çıkmayacağını sanmalarıdır. Oysa Allah onların dünya hayatlarında yaptıkları gizli, saklı her harekete ve söze şahittir. Bu gerçek ayetlerde şöyle haber verilir:

> **Siz o gün arzolunursunuz; sizden yana hiçbir gizli (şey) gizli kalmaz. (Hakka Suresi, 18)**
>
> **Her bir nefse yaptığının tam karşılığı verildi. O, onların işlediklerini daha iyi bilenir. (Zümer Suresi, 70)**

İnkarcıların tüm günahları artık ortadadır. Hayatı boyunca ailesine, en yakın dostuna dahi yalan söyleyen, sahtekarlık yapan, kendi çıkarları için herşeyi göze alan, Allah'ın elçilerini yalanlayan, onların anlattığı herşeyi reddeden ve en sonunda bunların hiçbir zaman ortaya çıkmayacağını ve mutlaka unutulacağını zanneden insanlar o

gün yapayalnız sorgulanacaklardır. Tüm sırları ortaya çıkan bu insanların durumu Tarık Suresi'nde şu şekilde anlatılmaktadır:

Sırların orta yere çıkarılacağı gün; Artık onun ne gücü vardır, ne yardımcısı. (Tarık Suresi, 9-10)

O Gün Dostluk Akrabalık ve Yakınlık Yoktur

O gün insanın kendisinden başka birisiyle ilgilenmeye ne hali ne de imkanı vardır. İnsan dünyada iken değerli gördüğü ve güvendiği ailesini bile düşünmez. Yaşadığı olayların dehşetinden dolayı yalnızca kendi derdindedir. Dünya hayatında en çok övündüğü, soy ağaçlarını hazırladığı, şecerelerini çıkardığı ataları, akrabaları ve çocuklarıyla olan bağları artık kopmuştur:

Böylece Sur'a üfürüldüğü zaman artık o gün aralarında soylar (veya soybağları) yoktur ve (üstünlük unsuru olarak soyluluğu veya birbirlerine durumlarını) soruşturmazlar da. (Mü'minun Suresi, 101)

Dünyada yakınlarının malını, mevkisini ve desteğini büyük güç sayıp, bunlara sığınanların güvendikleri kaleler yerle bir olmuştur. Üstünlüğü ve gücü atalarından gelen ünvanlarda ya da maddiyatta arayanlar, din ahlakından uzak bir hayat yaşayarak bir kazanç sağladıklarını zanneden, hatta bunu bile bir üstünlük sayan insanlar, içine düştükleri hatayı anlamışlardır. Bugün yalnızca imanın bir değeri vardır.

Dünya hayatında dostlukların oluşması ve devam etmesi için en önemli şart genellikle kişinin karşısındaki insandan elde edeceği menfaattir. Menfaat ise istikbalini güvence altına alabilmek, ileriye yönelik bir yatırım yapabilmek, para, itibar, çevre edinebilmek amacını taşımaktadır. Oysa hesap gününde kimsenin zevk, heves ve şehvet peşinde koşacak hali kalmadığı için, tüm eski dostluklar bir anda unutulur. Kuran'da bu gerçek şöyle bildirilir:

(Böyle bir günde) Hiçbir yakın dost, hiçbir yakın dostu sormaz. (Mearic Suresi, 10)

Din gününde yaşanan korku öylesine büyüktür ki, her kim olursa olsun, bu korkunç azaptan kurtulabilmek için tüm sahip olduklarından vazgeçer. Uğruna herşeyi göze alarak elde ettiği zenginlikleri hiç önemsemez. Hatta sadece sahip oldukları değil, dünyadaki tüm zenginlikler onun olsa bile hepsini fidye olarak vermek ister. Sıkı sıkıya elinde tuttuğu tüm malı artık onun için hiçbir anlam ifade etmez. Allah yolunda harcama konusunda cimrilik ettiği mallarını gözünü bile kırpmadan feda eder. Ama artık çok geç kalmıştır.

Ondan istenen; göz açıp kapaması kadar kısa sürecek olan dünya hayatında, Allah'ın kendisine verdiği nimetleri Allah yolunda kullanmasıyken, o bu zorlu günü gözardı etmiş, hatta öldükten sonra bile dünyada kalan eserleriyle isminin anılacağını, itibarının devam edeceğini umut etmiştir. Kuran'da içinde bulundukları bu çıkmaz durum şu şekilde ifade edilmiştir:

Eğer yeryüzünde olanların tümü ve bununla birlikte bir katı daha zalimlerin olmuş olsaydı, kıyamet günü o kötü azabtan (kurtulmak amacıyla) gerçekten bunları fidye olarak verirlerdi. Oysa, onların hiç hesaba katmadıkları şeyler, Allah'tan kendileri için açığa çıkmıştır. (Zümer Suresi, 47)

(İbrahim) Dedi ki: "Siz gerçekten, Allah'ı bırakıp dünya hayatında aranızda bir sevgi-bağı olarak putları (ilahlar) edindiniz. Sonra kıyamet günü, kiminiz kiminizi inkar edip-tanımayacak ve kiminiz kiminize lanet edeceksiniz. Sizin barınma yeriniz ateştir ve hiçbir yardımcınız yoktur. (Ankebut Suresi, 25)

Dünyadayken pek çok sahtekarlığa şahit olduğu halde, inkarcıların hiçbiri dostluklarının sahte olduğu gerçeğini kabullenmek istemez. Birçok insan için yaşadıkları dostluklar ve sevgiler "diğerlerinden farklıdır". Oysa hep aynı hataya düşmüşler, vefayı dünyada dahi hemen hemen hiçbir zaman yaşamamışlardır. Üstelik o gün görülecek olan azaba karşı yaptıkları teklif, inkar edenlerin dostluğa bakış açılarını da ortaya koyacaktır. O gün, dünyadayken derin bir bağla bağlı olduğu ailesi ve dostları kurtuluş fidyesi konumundadır. Kuran'da bu gerçek bize şöyle haber verilmektedir:

(Böyle bir günde) Hiçbir yakın dost bir yakın dostu sormaz. Onlar birbirlerine gösterilirler. Bir suçlu-günahkar, o günün azabına karşılık olmak üzere, oğullarını fidye olarak vermek ister; Kendi eşini ve kardeşini, Ve onu barındıran aşiretini de; Yeryüzünde bulunanların tümünü (verse de); sonra bir kurtulsa. Hayır; (hiçbiri kabul edilmez). Doğrusu o (cehennem), cayır cayır yanmakta olan ateştir. (Mearic Suresi, 10-15)

Mahşer günü inkarcıların yaptığı bu fidye teklifi onların gerçek karakterlerinin ortaya çıkması açısından oldukça önemlidir. Artık dünyadaki en yakın ilişkilerin dahi menfaat ortadan kalktığı, kişilerin çıkarlarıyla çatışmaya başladığı anda tüm değerini yitirdiği bir kez daha gözler önüne serilmiştir. Oysa bu beyhude bir çabadır. Allah insanları bu mallara sadece onları denemek için varisçi kılmış ve onlara belli bir zaman belirlemiştir. Bu sürenin tamamlanmasının ardından bunları fidye olarak vermek istemeleri, inkarcıların kavrayış bozukluklarını bir kez daha ortaya koyacaktır.

Amel Defterlerinin Verilmesi

İnsanın dünya hayatı boyunca yaptığı herşey, sağ ve sol tarafında bulunan melekler tarafından kaydedilir. Hesap anı için hazırlanan defterler din gününde insanlara sunulur. Kişi yaptıklarının hiçbirini reddedemez, çünkü yaşadığı her an, amel defterine kaydedilmiştir. Herkes kendi defterinden, ahiret için neler hazırladığını öğrenir. Müminler sağ ellerine, kafirler ise sol ellerine defterlerini alırlar. Kimsenin zerre kadar haksızlığa uğratılmadığı ve bir hardal tanesi kadar amelin dahi hesaba katıldığı bu anda, müminlerle kafirlerin tavırları çok farklıdır. Müminler, büyük sevinç içinde defterlerini alıp, okumaları için yanında bulunanlara uzatırlar. Allah ayetlerde şöyle buyurmaktadır:

Siz o gün arzolunursunuz; sizden yana hiçbir gizli (şey), gizli kalmaz. Artık kitabı sağ-eline verilen kişi, der ki: "Alın, kitabımı okuyun. Çünkü ben, gerçekten hesabıma kavuşacağımı sanmış (anlamış)tım. Artık o, hoşnut bir yaşama içindedir. Yüksek bir cennette. Devşirilecek (meyve ve eşsiz ürün)leri pek yakındır. Geride kalan günlerde, 'peşin olarak sunduklarınıza karşılık olmak üzere,' afiyetle yiyin ve için. (Hakka Suresi, 18-24)

Müminlerin bu sevinç ve çoşkularına karşın kafirler kahredici bir utanç ve korku içindedirler. Kafirlerin defterleri sol ellerine verilir. En küçüğünden en büyüğüne kadar hiçbir işin eksik bırakılmadan meleklerce yazılmış olan bu defter, Allah'ın beğenmediği işlerle doludur. Bu gerçek karşısında inkar edenlerin korku ve şaşkınlıkları ayette belirtilmiştir:

(Önlerine) Kitap konulmuştur; artık suçlu-günahkarların, onda olanlardan dolayı dehşetle-korkuya kapıldıklarını görürsün. Derler ki: "Eyvahlar bize, bu kitaba ne oluyor ki, küçük büyük bırakmayıp herşeyi sayıp-döküyor?" Yapıp-ettiklerini (önlerinde) hazır bulmuşlardır. Rabbin hiç kimseye zulmetmez. (Kehf Suresi, 49)

Allah'tan korkmamak, O'na eşler koşmak, O'na ibadet ediyor görünüp, O'ndan başkalarını da hoşnut etmeye çalışmak gibi, yalan, zina, kumar ve daha pek çok günah bu defterdedir. Inkarcılar Allah'ı hakkıyla takdir edemedikleri için riyakar bir ahlakla hem dünyada istedikleri gibi yaşayacaklarını, hem de istedikleri ibadetleri yapmış olmayı bir affedilme unsuru olarak öne sürebileceklerini zannederler. İşte böyle Allah'a ibadet etmeyen veya ibadet eder görünen kimseleri hesap gününde korku dolu bir şaşkınlık beklemektedir. Çünkü amel defterlerinde niyetleri dahi eksik bırakılmamıştır. Hak ettiği karşılığı alan inkarcıların çaresizlik dolu pişmanlığı, söylediklerinden açıkça belli olur. Kuran'da bu kişilerin o anki dehşetleri şöyle bildirilir:

Kitabı sol eline verilen ise; o da, der ki: "Bana keşke kitabım verilmeseydi. Hesabımı hiç bilmeseydim. Keşke o (ölüm herşeyi) kesip bitirseydi. Malım bana hiçbir yarar sağlayamadı. Güç ve kudretim yok olup gitti." (Hakka Suresi, 25-29)

Allah'a ve ahirete kesin bilgi ile inanan, hayatı boyunca hesap anı için hazırlık yapan müminler ile ahireti unutan, Allah'tan ve müminlerden yüz çeviren sol yanın adamları arasındaki fark yine bir başka ayette şu şekilde anlatılır:

Kimin de kitabı ardından verilirse, o da, helak (yok olmay)ı çağıracak, çılgın alevli ateşe girecek. Çünkü o, (dünyada) kendi yakınları arasında sevinçliydi. Doğrusu o, (Rabbine) bir daha dönmeyeceğini sanmıştı. Hayır; gerçekten Rabbi, kendisini çok iyi görendi. (İnşikak Suresi, 10-15)

O Gün İnsanlar Sınıflara Ayrılırlar

Allah'tan gereği gibi korkup sakınmış ve dünyada O'nun rızasına uygun yaşamış olanların beklediği an gelmiştir. İnananlar Rabbimiz'in kendilerine vaat ettiğine kavuşmanın çoşkusunu yaşarlar. Kafirlerin üzerinde ise hayatları boyunca yaşamadıkları kadar büyük, tarifsiz bir korku vardır. İman edenlerin dışında bu dehşeti yaşamayacak olan yoktur. Müminlerle kafirlerin arası ayrılır. Kuran'da bu günün bir ayırma günü olduğu şöyle bildirilmiştir:

Bu, sizin yalanladığınız (mü'mini kafirden, haklıyı haksızdan) ayırma günüdür. (Saffat Suresi, 21)

Kuran'da o gün insanların sınıflara ayrılacağı bildirilir. "Ashab-ı Meymene" şeklinde isimlendirilen müminler bir gruptur. "Ashab-ı Meş'eme" ise kafirlerin oluşturduğu, müminlerden ayrılan grubu temsil eder. Bunların yanı sıra müminlerin arasında da Allah'a yakınlık ve Allah yolunda verilen mücadelede en öne geçmiş olanlar vardır ki, Kuran'da bu insanlar "yarışıp öne" geçenler olarak isimlendirilir:

O gün yüzler ışıl ışıl parlar. Rablerine bakıp-durur. O gün, öyle yüzler vardır ki kararmış-ekşimiştir. Kendisine, beli büken işlerin yapılacağını anlamaktadır. (Kıyamet Suresi, 22-25)

İşte o Ashab-ı Meymene, ne (kutludur o) Ashab-ı Meymene. Ashab-ı Meş'eme ne (mutsuz ve uğursuzdur o) Ashab-ı Meş'eme. Yarışıp öne geçenler de, öne geçmiş öncülerdir. İşte onlar, yakınlaştırılmış (mukarreb) olanlardır. (Vakıa Suresi, 8-11)

Cehennemin Gösterilişi

O gün herkes Allah'a dünyada yaptıklarının hesabını verir. Cehenneme gireceğini anlayıp korku içinde olan inkarcılar, kısacık bir ömrü sonsuz bir hayata tercih etmenin verdiği sonsuz pişmanlık içindedirler. Onlar kendilerine azabın dokunmayacağını, kıyamet gününün gerçekleşmeyeceğini ve Allah'ın onları cezalandırmayacağını zannederek sözde rahat bir hayat yaşarlarken, Allah onları sarıp kuşatmış ve hiç ummadıkları bir anda yakalamıştır. Artık herşey bitmiş ve herkesin gideceği yer belli olmuştur. Ancak insanlar hemen birbirlerinden ayrılmazlar. Müminler cennete sevk edilmeden önce onlara da kafirlerle birlikte cehennem gösterilir. O gün mümin ya da kafir tüm insanlar cehennemin çevresinde diz çökecektir. Herkes cehennemin korku salan uğultusunu duyacak ve içindeki tüyler ürpertici görüntülere şahit olacaktır. Ancak sonra müminler kurtarılacak ve kafirler diz üstü çökmüş olarak bırakılacaklardır. Ayetlerde bu gerçek şöyle haber verilir:

İnsan demektedir ki: "Ben öldükten sonra mı, gerçekten diri olarak çıkarılacağım? İnsan önceden, hiçbir şey değilken, gerçekten Bizim onu yaratmış bulunduğumuzu (hiç) düşünmüyor mu? Andolsun Rabbine, Biz onları da, şeytanları da mutlaka haşredeceğiz, sonra onları cehennemin çevresinde diz üstü çökmüş olarak hazır bulunduracağız. Sonra, her bir gruptan Rahman (olan Allah)a karşı azgınlık göstermek bakımından en şiddetli olanını ayıracağız. Sonra Biz ona (cehenneme) girmeye kimlerin en çok uygun olduğunu daha iyi biliriz. Sizden ona girmeyecek hiç kimse yoktur. Bu, Rabbinin kesin olarak üzerine aldığı bir karardır. Sonra, takva sahiplerini kurtarırız ve zulmedenleri diz üstü çökmüş olarak bırakırız. (Meryem Suresi, 66-72)

Elbette müminlere cehennemin gösterilmesinin birçok hikmeti vardır. Cehennemin durumunu yakından gören müminler, Allah'ın kendilerine verdiği imanın ne kadar büyük bir ayrıcalık ve güzellik olduğunu çok daha derinden kavrarlar. Çünkü şahit olunan cehennem o kadar dehşet vericidir ki, o azaptan kurtulmuş olmak insan için tarifsiz bir mutluluğa ve şükre vesile olacaktır. Müminler cehennemi görmekle kıyas yapma imkanına sahip olurlar. Böylece içinde insana verilecek en güzel nimetleri barındıran, ebedi kalacakları cennetin değerini daha iyi anlarlar. Çünkü

nimetin değeri ancak kıyasla anlaşılır. Güzelliklerin yani cennet nimetlerinin değeri, Allah'ın zulmedenlere vereceği karşılık görüldüğünde daha iyi anlaşılır. İmtihan olmak için geldiğimiz dünyanın yaratılış hikmetlerinden biri de eğitimdir. İnsanlar burada doğruyu yanlışı, güzeli çirkini, iyiyi kötüyü tek tek görerek ve kıyas yaparak öğrenirler. Dünyada bu özelliğe sahip olmanın yolu ancak akıl, vicdan ve en önemlisi de Allah korkusundan geçer.

Kıyamet, yaratılmışların en hayırlıları olan müminler (Beyyine Suresi, 7) ile yaratılmışların en kötüleri olan (Beyyine Suresi, 6) inkarcıların birbirinden sonsuza kadar ayrılma vaktidir. Ayırma günü Kuran'da şöyle belirtilmiştir:

> **Ve resuller de (şahitlik için) belli bir vakitte getirildiği zaman (bu,) hangi gün için ertelenmişti? (Mü'mini müşrikten, haklıyı haksızdan) Ayırma günü için. Bu ayırma gününü sana ne bildirdi? O gün, yalanlayanların vay haline. Biz, öncekileri helak etmedik mi? Sonra arkadan gelenleri onların izinde yürüteceğiz. İşte Biz, suçlu-günahkarlara böyle yapıyoruz. O gün, yalanlayanların vay haline. (Mürselat Suresi, 11-19)**

Bu ayırma günü ölümle başlar, dirilişle ve hesapla devam eder ve insanların ebedi yurtlarına yollanmasıyla son bulur. Kaf Suresi'nde kafirlerin ve müminlerin ebedi yurtlarına yaptıkları yolculuk şöyle anlatılır:

> **O, ölüm sarhoşluğu, bir gerçek olarak gelip de, (insana) "İşte bu, senin yan çizip-kaçmakta olduğun şeydir" (denildiği zaman da). Sur'a da üfürülmüştür. İşte bu, tehdidin (gerçekleştiği) gündür. (Artık) Her bir nefis, yanında bir sürücü ve bir şahid ile gelmiştir. Andolsun, sen bundan gaflet içindeydin; işte Biz de senin üzerindeki örtüyü açıp-kaldırdık. Artık bugün görüş-gücün keskindir. Onun yakını olan (ve yanından ayrılmayan melek) dedi ki: "İşte bu, yanımda hazır durumda olan şey." Siz ikiniz (ey melekler), her inatçı nankörü atın cehennemin içine, Hayra engel olan, saldırgan şüpheciyi, Ki o, Allah'la beraber başka bir ilah edinmişti. Artık ikiniz, onu en şiddetli olan azabın içine atın. Onun yakın-dostu (saptırıcı) dedi ki: "Rabbimiz, ben onu kışkırtıp-azdırdım. Ancak kendisi (haktan) uzak bir sapıklık içindeydi." (Allah buyurur:) "Benim huzurumda çekişip-durmayın. Ben size daha önce 'kesin bir uyarı' göndermiştim. Huzurumda söz değişikliğe uğratılmaz ve Ben kullara zulmedici değilim." O gün cehenneme diyeceğiz: "Doldun mu?" O da: "Daha fazlası var mı?" diyecek. Cennet de, muttakiler için, uzakta değildir, (o gün) yakınlaştırılmıştır. Bu, size vadolunandır; (gönülden Allah'a) yönelip-dönen (İslam'ın hükümlerini) koruyan, görmediği halde Rahman'a karşı 'içi titreyerek korku duyan' ve 'içten Allah'a yönelmiş' bir kalp ile gelen içindir. Ona 'esenlik ve barış (selam)la' girin. Bu, ebedilik günüdür. (Kaf Suresi, 19-34)**

“Bunlar, dünya hayatında iman edenler içindir, kıyamet günü ise yalnızca onlarındır.”

Bazı insanlar gelenekçi İslam'ı tanıdıkları için Kuran'ın yeterli olduğunu duyduklarında, Kuran'daki özgürlüğü tanıdıklarında şaşırıyorlar. İslam'da müzik, dans, sanat olmaz, Müslüman dediğin sürekli ağlar, bakımsız olur, fakir yaşar, içine kapalıdır diye biliyorlar. Müslümanların coşkulu bir hayatı olması, güzel, bakımlı, zengin olmaları bu insanları şaşırtıyor. Zenginliğin, güzelliğin ve neşenin sadece küfrün hakkı olduğunu, Müslümanın dünyada süründüğünü, güzelliklere ancak cennette kavuşacağını sanıyorlar. Oysa Allah tüm nimetleri müminler için yaratmıştır. Küfür zengin olduğunda hiç kimse bu nasıl oluyor diye sormuyor. Mümin zengin olduğunda bu nasıl olur diye yadırgıyorlar. Dünyadaki tüm güzellikler Araf Suresi 32. ayette bildirildiği gibi "Bunlar, dünya hayatında iman edenler içindir, kıyamet günü ise yalnızca onlarındır."

Adnan Oktar

4 Ağustos 2017 / A9TV

“Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir”

Kuran'da hükmü kaldırılan bir ayet yoktur. Kuran'ın bütünü kıyamete kadar geçerlidir. Kuran'ın bazı hükümlerinin nesh edildiğini iddia edenler ahirette bu çirkin cesaretlerinin karşılığını tam olarak alacaklardır. (Bakara Suresi, 85: **Sonra (yine) siz, birbirinizi öldürüyor, bir bölümünüzü yurtlarından sürüp-çıkarıyor ve günah ve düşmanlıkla aleyhlerinde ittifaklar kuruyor ve size esir olarak geldiklerinde onlarla fidyeleşiyordunuz. Oysa onları çıkarmanız, size haram kılınmıştı. Yoksa siz, kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkar mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası aşağılık olmaktan başka değildir; kıyamet gününde de azabın en şiddetli olanına uğratılacaklardır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir.**)

Adnan Oktar

28 Ocak 2017 / A9TV

ÖLÜM İLE BAŞLAYAN ASIL HAYAT

Ortalama 60-70 sene kadar kısa bir ömrü İslam'ın hükümlerini koruyarak geçiren müminler ile tutkularının peşi sıra koşarak, Allah'ı ve din gününü unutan kafirlerin alacağı karşılık çok farklıdır. Bu farklılık ilk olarak ölüm anında ortaya çıkar. Melekler müminlerin canlarını güzellikle alırken, kafirlerin canını zorluk içinde çıkarırlar. Melekler müminlere selam verip, onları cennetle müjdelerler. Ayetlerde bildirildiğine göre, ruhları bedenlerinden yumuşakça çekilip alınır. İnanan her kişi, kaçınılmaz olduğunu bildiği ve bu yüzden yaşamı süresince hazırlık yaptığı sonsuz hayatın giriş kapısı olan ölümle artık karşılaşmıştır.

İnkarcılar ise hayatı boyunca kendisinden kaçıp durdukları, varlığını bildikleri halde gözardı etmeye çalıştıkları ölümle, şiddetli sarsıntılar içinde karşılaşırlar. Zebaniler ellerini onlara doğru uzatır, yüzlerine ve sırtlarına vurarak ruhlarını en derinden acıyla sökerler ve onları alçaltıcı, yakıcı bir azaba gönderirler. Bir ayette şöyle buyrulur:

> **Melekleri, onların yüzlerine ve arkalarına vurarak: "Yakıcı azabı tadın" diye o inkar edenlerin canlarını alırken görmelisin. (Enfal Suresi, 50)**

Müminler hayatları boyunca bu gün için hazırlanmışlar ve Allah'a din gününde kendilerini küçük düşürmemesi için dua etmişlerdir. Al-i İmran Suresi'nin 194. ayetinde müminlerin bu duaları şöyle haber verilmektedir:

> **Rabbimiz, elçilerine va'dettiklerini bize ver, kıyamet gününde de bizi 'hor ve aşağılık kılma. Şüphesiz Sen, va'dine muhalefet etmeyensin. (Al-i İmran Suresi, 194)**

Din gününde yaşanacaklar, müminlerin Allah'a karşı korkularını artırmaktadır. Ancak Allah, müminleri o zorlu günün şerrinden koruduğunu ayetinde şöyle bildirmektedir:

> **Çünkü biz, asık suratlı, zorlu bir gün nedeniyle Rabbimiz'den korkuyoruz. Artık Allah, onları böyle bir günün şerrinden korumuş ve onlara parıltılı bir aydınlık ve bir sevinç vermiştir. (İnsan Suresi, 10-11)**

Ayette de görüldüğü gibi Allah'tan korkan ve ahiret günü için hazırlık yapan müminler, yaptıkları hazırlığın bir karşılığı olarak din günü yaşanacak zorluklara karşı korunacaklardır. Zorlu azap ise inkarcıları beklemektedir.

Din Gününde Müminlerin Durumu

Fiziki Durumları

> **O gün, mü'min erkekler ile mü'min kadınları, nurları önlerinde ve sağlarında koşarken görürsün. "Bugün sizin müjdeniz, içinde ebedi kalıcılar (olduğunuz), altından ırmaklar akan cennetlerdir." İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (Hadid Suresi, 12)**

Din gününün korkusuna karşılık büyük bir güven içinde olan müminlerin yüzleri bekledikleri karşılığı almanın güveni ve sevinci ile nurludur; onlar mutluluk içindedirler. (Abese Suresi, 39) Kuran'da müminler ile kafirlerin yüz ifadeleri arasındaki fark şu şekilde anlatılmaktadır:

> **Güzellik yapanlara daha güzeli ve fazlası vardır. Onların yüzlerini ne bir karartı sarar, ne bir zillet, işte onlar cennetin halkıdırlar; orada süresiz kalacaklardır. Kötülükler kazanmış olanlar ise; her bir kötülüğün karşılığı, kendi misliyledir. Bunları bir zillet sarıp kaplar. Onları Allah'tan (kurtaracak) hiçbir koruyucu yok. Onların yüzleri, sanki bir karanlık gecenin parçalarına bürünmüş gibidir. İşte bunlar ateşin halkıdırlar; orada süresiz kalacaklardır. (Yunus Suresi, 26-27)**

İnkarcılar ise iman edenlere yalvarmaktadırlar. Dünya hayatında mücadele halinde oldukları müminlerin nurlarından istemektedirler. Bu nurun anlamı bir aydınlık, güven ve bir sevinçtir. Sadece cenneti hak eden insanlar üzerinde var olan bu nurdan, inkarcılar ne kadar isteseler de faydalanamayacaklardır. Bu nurun kaynağı dünyada yapılan iyi işler olduğundan, arkalarında hiçbir salih davranışı olmayan inkarcının buna sahip olması imkansızdır. Bu yüzden müminler tarafından onlara "Dünyaya dönün de bir nur arayıp bulmaya çalışın" cevabı verilir. Konu ile ilgili olarak Kuran'da geçen ayet şu şekildedir:

> **O gün, münafık erkekler ile münafık kadınlar, iman edenlere derler ki: " (Ne olur) Bize bir bakın, sizin nurunuzdan birazcık alıp-yararlanalım." Onlara: "Arkanıza (dünyaya) dönün de bir nur arayıp-bulmaya çalışın" denilir. Derken aralarında kapısı olan bir sur çekilmiştir; onun iç yanında rahmet, dış yanında o yönden azab vardır. (Hadid Suresi, 13)**

Müminler, dünyada Allah rızası için gösterdikleri çabaların karşılığını almışlardır. Bu çabadan dolayı da hoşnutturlar. (Gaşiye Suresi, 9) Allah kendilerine tüm yaptıklarının en güzeliyle karşılık vermiştir. Zaten beklentileri ve umut ettikleri de budur. Bundan dolayı Allah'a şükrederler. **"Bize olan va'dinde sadık kalan ve bizi bu yere mirasçı kılan Allah'a hamd olsun ki, cennetten dilediğimiz yerde konaklayabiliriz"** (Zümer Suresi, 74) derler.

Müminlerin Alacağı Karşılık

> **İnkar edenlere dünya hayatı çekici kılındı (süslendi). Onlar, iman edenlerden kimileriyle alay ederler. Oysa korkup sakınanlar, kıyamet günü onların üstündedir. Allah, dilediğine hesapsız rızık verir. (Bakara Suresi, 212)**

Ayette de görüldüğü gibi görmedikleri halde Rabbimiz'den yana korku içinde olan ve kıyamet saatini içleri titreyerek bekleyen müminler o gün Allah'ın koruması altında olacaklardır. Müminlerin din gününde güvenlik içinde olacaklarını müjdeleyen bir diğer ayet şu şekildedir:

> **... O gün Allah, peygamberi ve onunla birlikte iman edenleri küçük düşürmeyecektir. Nurları, önlerinde ve sağ yanlarında koşar-parıldar. Derler ki: "Rabbimiz nurumuzu tamamla, bizi bağışla. Şüphesiz Sen, herşeye güç yetirensin." (Tahrim Suresi, 8)**

İnkar edenler benzeri görülmemiş bir aşağılanma içindeyken, müminler din gününde hiçbir korku yaşamazlar. Allah'ın kendilerine vaat ettiğine kavuşmanın sevinç ve neşesi içindedirler. Sağ ellerinden defterlerini alıp, huzur içinde cennete sevk edilecekleri anı beklerler. Allah onlara dünyada ve ahirette hiçbir nimeti yasaklamamış, tam tersine sonsuz nimetlerle cevap vermiş, canlarını güzellikle almış ve din gününde de onları korumuştur. Araf Suresi'nin 32. ayetinde Allah'ın tüm nimetleri müminlere bahşettiği şöyle bildirilir:

> **De ki: "Allah'ın kulları için çıkardığı ziyneti ve temiz rızıkları kim haram kılmıştır?" De ki: "Bunlar, dünya hayatında iman edenler içindir, kıyamet günü ise yalnızca onlarındır." Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (Araf Suresi, 32)**

Hesap anı bitip ateşi çılgınca kızıştırılmış olan cehennem kendilerine gösterildikten sonra müminler cennete sevk olunurlar:

> **Rablerinden korkup-sakınanlar da, cennete bölük bölük sevkedildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman, kapıları açıldı ve onlara (cennetin) bekçileri dedi ki: "Selam üzerinizde olsun, hoş ve temiz geldiniz. Ebedi kalıcılar olarak ona girin." (Zümer Suresi, 73)**

Kuran'da müminlerin sonsuz ahiret hayatında alacakları mükafatlar ayrıntılı olarak anlatılmaktadır. Tur Suresi'nde ebedi yurdun nimetleri şöyle sayılmaktadır:

> **Hiç şüphesiz muttakiler, cennetlerde ve nimet içindedirler; Rablerinin verdikleriyle 'sevinçli ve mutludurlar'. Rableri, kendilerini 'çılgınca yanan cehennemin' azabından korumuştur. Yaptıklarınızdan dolayı afiyetle yiyin ve için." Özenle dizilmiş tahtlar üzerinde yaslanmışlardır. Ve Biz**

onları iri-ceylan gözlü hurilerle evlendirmişiz. İman edenler ve soyları kendilerini imanda izleyenler; Biz onların soylarını da kendilerine katıp-ekledik. Onların amellerinden hiçbir şeyi eksiltmedik. Her kişi kendi kazandığına karşılık bir rehindir. Onlara, istek duyup-arzuladıkları meyvelerden ve etten bol bol verdik. Orada bir kadeh kapışır-çekişirler ki, onda ne 'boş ve saçma bir söz', ne günaha sokma yoktur. Kendileri için (hizmet eden) civanlar, etrafında dönüp dolaşırlar; sanki (her biri) 'sedefte saklı inci gibi tertemiz, pırıl pırıl.' Kimi kimine dönüp sorarlar Dediler ki: Biz doğrusu daha önce, ailemiz (yakın akrabalarımız) içinde endişe edip-korkardık. Şimdi Allah, bize lütufta bulundu ve 'hücrelere kadar işleyen kavurucu' azabdan korudu. Şüphesiz, biz bundan önce O'na dua (kulluk) ederdik. Gerçekten O, iyiliği bol, esirgemesi çok olanın ta Kendisidir. (Tur Suresi, 17-28)

Kafirler Zor, Müminler Kolay Bir Hesaba Çekilirler

Dünyadaki yaşamlarını Allah'ın gösterdiği yolu bırakarak, kendi istek ve tutkularına uyan ya da içinde bulundukları toplumun çarpık değer ve inançlarına göre yaşayan inkarcıların hesabı çok zorlu olacaktır. O gün onlara karşı ne bir acıma, ne bir şefkat vardır, ne de azabı üstlerinden hafifletecek bir güç... Bunun en büyük sebebi kendilerine dünyada Allah'ın varlığına dair hatırlatıcılar gelmesine rağmen Allah'ın sınırlarını korumamaları ve dünyaya tekrar gönderilseler de korumayacak olmalarıdır. Bu, Kuran ayetleri ile haber verilmiş kesin bir gerçektir:

Ateşin üstünde durdurulduklarında onları bir görsen; derler ki: "Keşke (dünyaya bir daha) geri çevrilseydik de Rabbimiz'in ayetlerini yalanlamasaydık ve mü'minlerden olsaydık. Hayır, önceden saklı tuttukları kendilerine açıklandı. Şayet (dünyaya) geri çevrilseler bile, kendisinden sakındırıldıkları şeylere şüphesiz yine döneceklerdir. Çünkü onlar, gerçekten kafirlerdir. (En'am Suresi, 27-28)

Hesaplarını verirken bir yandan kızıştırılan cehennem onları bekler. Hiçbir yaptıkları gözardı edilmeden yaptıklarının karşılığını görmek üzere cehenneme yollanırlar. Bir ayette o büyük hesap şöyle anlatılır:

Sahifeler (amel defterleri) açıldığı zaman, Gök, sıyrılıp-yüzüldüğü zaman, Cehennem ateşi çılgınca kızıştırıldığı zaman, Cennet de yakınlaştırıldığı zaman (artık her) Nefis, neyi hazırladığını bilip-öğrenmiştir. (Tekvir Suresi, 10-14)

Müminler için ise oldukça kolay bir hesap olacağı, İnşikak Suresi'nde bildirilmiştir:

Ey insan, gerçekten sen, hiç durmaksızın Rabbine doğru bir çaba harcayıp durmaktasın; sonunda O'na varacaksın. Artık kimin kitabı sağ yanından verilirse, O, kolay bir hesap (sorgu) ile sorguya çekilecek, Ve kendi yakınlarına sevinç içinde dönmüş olacaktır. (İnşikak Suresi, 6-9)

Müminler dünyadaki yaşamlarını, kendilerini yaratan ve doğruya yönelten Rabbimiz'in istediği şekilde sürdürmüşlerdir. Günahlarını ise sonsuz rahmet sahibi olan Allah affedecektir. Allah pek çok ayette iman edip salih amellerde bulunanların, günahlarını iyiliklere çevirip bağışlayacağını bildirmiştir. O gün Rabbimiz'in vaat ettiklerine kavuşan müminlere Allah şu şekilde buyurmaktadır:

Ey mutmain (tatmin bulmuş) nefis, Rabbine, hoşnut edici ve hoşnut edilmiş olarak dön. Artık kullarımın arasına gir. Cennetime gir. (Fecr Suresi, 27-30)

Böylece müminler Allah'ın kendilerine olan fazlı ve ihsanı sayesinde sonsuz ateş azabından kurtulur ve Rabbimiz'in sınırsız nimetleriyle dolu olan cennete kavuşurlar. Kendisine "Cennete gir" denilen müminin cevabı Kuran'da şu şekilde haber verilmektedir:

(Onlar da) Dediler ki: "Bize olan va'dinde sadık kalan ve bizi bu yere mirasçı kılan Allah'a hamd olsun ki, cennetten dilediğimiz yerde konaklayabiliriz. (Salih) Amellerde bulunanların ecri ne güzeldir." (Zümer Suresi, 74)

Din Gününde İnkar Edenlerin Durumları

Fiziksel durumları

Din gününde insanlar yeni bir yaratılışa sahip olurlar. Buna göre müminlerin yüzü imanın nuru ve güzelliğini taşırken kafirler "çirkinleştirilmişlerdir":

> **Bu dünya hayatında onların arkasına lanet düşürdük; kıyamet gününde ise, onlar çirkinleştirilmiş olanlardır. (Kasas Suresi, 42)**

Yine pek çok ayette o gün inkar edenlerin yüzlerini toz, zillet ve karartının kapladığı, simsiyah olduğu bildirilmiştir:

> **Ve o gün, öyle yüzler de vardır ki üzerini toz bürümüştür. Bir karartı sarıp-kaplamıştır. İşte onlar da, kafir, facir olanlardır. (Abese Suresi, 40-42)**
>
> **Kıyamet günü, Allah'a karşı yalan söyleyenlerin yüzlerinin kapkara olduğunu görürsün. Büyüklenenler için cehennemde bir konaklama yeri mi yok? (Zümer Suresi, 60)**

Yüzlerdeki bu fiziksel çirkinleşme metafizik bir durumdur. Allah'ın istediği gibi yaşayıp, haysiyetli bir yaşamı tercih etmeyen bu insanlar nefislerine uyarken aslında küçük düşmeyi göze almışlardır. Nefse uymanın, vicdana karşı gelmenin çirkinliği ve onursuzluğu üzerlerindedir. İşte bundan dolayı "küçük düşürülmüşler" olarak cehenneme sürülmüşlerdir:

> **Eğer Biz dileseydik, onu bununla yükseltirdik. Ama o yere meyletti (veya yere saplandı), hevasına uydu. Onun durumu, üstüne varsan dilini sarkıtıp soluyan, kendi başına bıraksan dilini sarkıtıp soluyan köpeğin durumu gibidir. İşte ayetlerimizi yalanlayan topluluğun durumu böyledir. Artık gerçek haberi onlara aktar. Ki düşünsünler. (Araf Suresi, 176)**

Nefsin küçük oyunlarına yenik düşen bu insanlar dünyada büyüklenmenin karşılığını ahirette aşağılanma olarak görürler. Gaşiye Suresi'nin 2. ayetinde yalnızca fiziksel çirkinliklerinden değil, aynı zamanda aşağılanmış olduklarından da bahsedilir:

> **O gün, ö yle yüzler vardır ki, 'zillet içinde aşağılanmıştır. (Gaşiye Suresi, 2)**

Tehditlere rağmen ayetleri dikkate almamış, uygulamaya yanaşmamış ve durumlarını düzeltmemiş olan inkarcılar, o anda hiç beklemedikleri kadar aşağılık ve çaresiz bir duruma düşmüş olmanın şaşkınlığını yaşarlar. Allah'ın ayetlerini reddedip kendi tutkularına göre keyfi bir yaşamı seçenler, Kuran'da belirtilen azabı bu tavırları ile hak etmektedirler. Bu kişilerin hesap gününde düşecekleri durum oldukça zordur. Allah hiç şüphesiz hak ile hükmetmesi ve adaleti dolayısıyla, vaatlerini gerçekleştirecektir. Ayetlerde şöyle buyrulur:

> **... Kıyamet günü, Biz onları yüzükoyun körler, dilsizler ve sağırlar olarak haşrederiz. Onların barınma yerleri cehennemdir, ateşi sükün buldukça çılgın alevini onlara arttırırız. (İsra Suresi, 97)**
>
> **O da (şöyle) demiş olur: "Ben görmekte olan biriyken, beni niye kör olarak haşrettin Rabbim? (Allah da) Der ki: "İşte böyle sana ayetlerimiz gelmişti, fakat sen onları unuttun, bugün de sen işte böyle unutulmaktasın. (Ta-ha Suresi, 125-126)**

Kuran'da kafirlerin gözlerinin o gün zilletten düşük olacağı da şöyle bildirilmektedir:

> **Gözleri 'zillet ve dehşetten düşmüş olarak', sanki 'yayılan' çekirgeler gibi kabirlerinden çıkarlar. (Kamer Suresi, 7)**

Kafirlerin kör ve zilletten düşmüş olan gözleri de görünümlerindeki korkunçluğu ve iğrençliği arttırır. Gözdeki ifade ve dehşet verici görünüm o gün inkarcılara verilmiş bir özelliktir. Allah Taha Suresi'nde bu kişileri şöyle tarif eder:

Sur'a üfürüleceği gün, Biz suçlu-günahkarları o gün, (yüzleri kara, gözleri) gömgök (kaskatı ve kör) olarak' toplayacağız. (Ta-ha Suresi, 102)

Yine Kuran'da, Allah'ın gönderdiği elçilere ve ayetlerine karşı büyüklenen bu insanların din günü de burunları üzerine damga vurulacağı bildirilmiştir:

Yakında Biz onun hortumu (burnu) üzerine damga vuracağız. (Kalem Suresi, 16)

Bu durum dünyadayken haksız bir büyüklenme içinde olan insanlar için önemli bir aşağılanma sebebidir. Burunların hortum olarak tarif edilmesi ve hortumların üzerine iğrençliklerini arttıran damgaların vurulması, inkarcıların ahiretteki çirkinlikleri ve düştükleri aşağılık durum hakkında fikir vermek için yeterlidir. Ahirette son derece rahat ortamlarda yaşayacak olan müminlerin aksine inkarcılar sürekli aşağılanacakları bir hayata başlamaktadırlar artık. Müminler ve inkarcılar arasındaki bu fark ayetlerde şöyle bildirilir:

O gün yüzler ışıl ışıl parlar. Rablerine bakıp-durur. O gün, öyle yüzler vardır ki kararmış-ekşimiştir. Kendisine, beli büken işlerin yapılacağını anlamaktadır. (Kıyamet Suresi, 22-25)

Ne kaçma ne saklanma ihtimalleri vardır. Allah Kuran'da görünümleriyle hemen tanınan kafirlerin, alınlarından ve ayaklarından yakalanarak cehenneme atıldığını şöyle bildirmiştir:

(Çünkü o gün) Suçlu-günahkarlar, simalarından tanınır da alınlarından ve ayaklarından yakalanırlar. (Rahman Suresi, 41)

Konuşmalarına İzin Verilmez

İnkar edenler o gün hayatlarına ait unuttukları her hareketin karşılarına çıkmasını tarifsiz bir şaşkınlık ve pişmanlıkla karşılarlar. Kuran'da bahsedilen "keşke" veya "eyvah" şeklindeki haykırışları taşıdıkları pişmanlığın aslında bir faydası olmadığının farkında olduklarını gösterir. **"Eyvahlar bize, keşke Allah'a itaat etseydik ve elçiye itaat etseydik."** (Ahzap Suresi, 66) diyerek hayıflanan bu insanların yakınma ve özürlerinin artık hiçbir geçerliliği yoktur. Yalvarışlarına, ağlamalarına, acı dolu haykırışlarına ve yardım çağrılarına Allah'tan gelen karşılık Kuran'da şu şekilde anlatılmıştır:

Denildi ki: 'Bugününüzle karşılaşmayı unuttuğunuz gibi, Biz de sizi bugün unutuyoruz." (Casiye Suresi, 34)

Bunlara rağmen söz konusu insanlar Allah'tan istekte bulunmaya devam ederler. Bir kısmı Allah'tan yok olmayı ister. Bir kısmı karşılaştığı azaptan kurtulmak için sahip olduklarını fidye olarak vermek ister, bir kısmı dünyaya geri dönüp yaptıklarını telafi etmek ister. Kuran'da bu insanların salih amellerde bulunmak için dünyaya geri çevrilme istekleri şu şekilde anlatılır:

Suçlu-günahkarları, Rableri huzurunda başları öne eğilmiş olarak: "Rabbimiz, gördük ve işittik; şimdi bizi (bir kere daha dünyaya) geri çevir, salih bir amelde bulunalım, artık biz gerçekten kesin bilgiyle inananlarız" (diye yalvaracakları zamanı) bir görsen. (Secde Suresi, 12)

Bu yalvarışları, kendilerini saran korkunç azaptan kurtulabilmek içindir. Oysa dünyaya geri döndürülseler bile inkarcıların eski tutumlarının asla değişmeyeceğini Allah bildirmiştir. Bu insanlar için artık hiçbir şekilde kurtuluş yoktur. Kafirler kendilerini yaratan ve yaşatan Allah'a isyan etmekle olabilecek en büyük suçu işlemişlerdir. Bu yüzden hesap günü kendilerini savunmalarına dahi izin verilmez. Allah bu gerçeği ayetlerde şöyle bildirir:

O gün, yalanlayanların vay haline. Bu, onların konuşamayacakları bir gündür. Ve onlara özür beyan etmeleri için izin verilmez. O gün, yalanlayanların vay haline. (Mürselat Suresi, 34-37)

Nitekim Kuran'da Allah'ın, inkarcıların yaptıklarına karşılık olmak üzere din gününde bu insanlarla konuşmayacağı onları gözetmeyeceği ve arındırmayacağı bildirilmiştir. Konu ile ilgili ayetlerden bazıları şu şekildedir:

Allah'ın indirdiği Kitaptan bir şeyi gözardı edip saklayanlar ve onunla değeri az (bir şeyi) satın alanlar; onların yedikleri, karınlarında ateşten başkası değildir. Allah kıyamet günü onlarla konuşmaz ve onları arındırmaz. Ve onlar için acı bir azab vardır. (Bakara Suresi, 174)

Allah'ın ahdini ve yeminlerini az bir değere karşılık satanlar... İşte onlar; onlar için ahirette hiçbir pay yoktur, kıyamet gününde Allah onlarla konuşmaz, onları gözetmez ve onları arındırmaz. Ve onlar için acı bir azab vardır. (Al-i İmran Suresi, 77)

Der ki: "Onun içine sinin ve Benimle söyleşmeyin." (Mü'minun Suresi, 108)

İnsanların öfkesi, Allah'ın inkarcılara gazaplanmasıyla kıyaslanamaz bile. İnsan ne kadar hiddetlense de bunun sonucunda verebileceği ceza sınırlıdır. Oysa Allah'ın gazabı tasavvur edilemeyecek kadar büyüktür. Akla hayale gelmeyecek dehşette bir karşılık vardır bu gazabın sonunda. Gazabın boyutları insan aklının ve hayal gücünün ulaşabileceği sınırların çok ötesindedir. Kuran'da bu gerçek şöyle ifade edilir:

Şüphesiz küfredenlere de (şöyle) seslenilir: "Allah'ın gazablanması, elbette sizin kendi nefislerinize gazablanmanızdan daha büyüktür. Çünkü siz, imana çağrıldığınız zaman inkar ediyordunuz." (Mü'min Suresi, 10)

Korku İçinde Olmaları

İnkarcıların sonsuza kadar sürecek olan korku ve pişmanlıkları ölüm meleklerinin canlarını almaya gelmesi ile başlar. Meleklere yakalandıktan sonra hiçbir inkarcı kaçmaya yeltenemez. Çünkü bu son yakalanıştır ve ölümle birlikte sonsuz hayatın kapısından giriş yapılmıştır. İşte o anda tarif edilemez bir korku tüm benliklerini sarar ve dünyada kendilerine bildirilen azap gerçeğinin ilk anlarının başladığını anlarlar. Allah Enam Suresi'nde şöyle buyurmaktadır:

... Sen bu zalimleri, ölümün 'şiddetli sarsıntıları' sırasında meleklerin ellerini uzatarak onlara: "Canlarınızı (bu kıskıvrak yakalanıştan) çıkarın, bugün Allah'a karşı haksız olanı söylediğiniz ve O'nun ayetlerinden büyüklenerek (yüz çevirmeniz) dolayısıyla alçaltıcı bir azabla karşılık göreceksiniz" (dediklerinde) bir görsen... (Enam Suresi, 93)

Dünyada elde ettikleri tüm zenginlikleri arkalarında bırakmışlardır. O gün sahip oldukları hiçbir şeyin anlamı yoktur. Ne kazandıkları ne de güvendikleri, kimseye bir fayda sağlamamaktadır. Ayette bildirildiği üzere Allah'ın huzurunda "yapayalnızdırlar":

Andolsun, sizi ilk defa yarattığımız gibi (bugün de) 'teker teker, yapayalnız ve yalın (bir tarzda)' Bize geldiniz ve size lutfettiklerimizi arkanızda bıraktınız. İçinizden, gerçekten ortaklar olduklarını sandığınız şefaatçilerinizi şimdi yanınızda görmüyoruz. Andolsun, aranızdaki (bağlar) parçalanıp-koparılmıştır ve haklarında zanlar beslediklerinizi sizlerden uzaklaşmıştır. (Enam Suresi, 94)

İnkarcıların elleri ayakları bağlanmış gibidir adeta. Dünyada o çok sevdikleri, istenen herşeyi yaptırdıklarını zannettikleri, kendi istekleri doğrultusunda kullandıkları bedenlerine söz geçiremezler, sahip çıkamazlar. Yapmak istediklerini bir türlü yapamazlar. Nitekim Kuran'da bu insanların o gün secdeye davet edilecekleri, fakat secde etmeye bile güçlerinin yetmeyeceği bildirilmiştir:

Ayağın üstünden (örtünün) açılacağı ve onların secdeye çağrılacakları gün, artık güç yetiremezler. Gözleri 'korkudan ve dehşetten düşük', kendilerini de zillet sarıp-kuşatmış. Oysa onlar, (daha önce) sapasağlam iken secdeye davet edilirlerdi. (Kalem Suresi, 42-43)

Herşeyin sahibi Allah'tır ve herşey O'nun dilemesi ile oluşur. İnkarcıların secdeye çağrılmalarının sebebi, dünya hayatları boyunca yapmayıp erteledikleri için dolayı bir sıkıntı ve pişmanlık duymalarını sağlamaktır. Daha önce büyüklenerek Allah'a secde etmeyi reddeden bu insanlar, o gün istedikleri halde bunu başaramayacaklardır. Artık tutuklanıp sorgulanır ve cehenneme yollanırlar.

Pişmanlık

Allah'a kavuşmayı yalan sayanlar, doğrusu hüsrana uğramışlardır. Öyle ki, saat (kıyamet günü) apansız onlara geliverince, günahlarını sırtlarına yüklenerek: "Onda (dünyada) sorumsuzca yaptıklarımızdan dolayı yazıklar olsun bize" derler. Dikkat edin, o işleyip-yüklendikleri ne kötüdür. (En'am Suresi, 31)

İnsan yaşamı boyunca sık sık pişmanlık duygusunu yaşar. Yaptıklarını telafi imkanı da vardır. Ama nedense kibirinden dolayı düzeltmeye hiç yeltenmez, doğruya hiçbir zaman yönelmez. Çünkü kendisinin en doğruyu bildiğini zannetmekte, bu yüzden de her öğüte kulaklarını tıkamaktadırlar. Ama o gün insan, dünyada yaptığı bu tavrından dolayı ciddi bir pişmanlık duyar. Ancak duyulan bu pişmanlığın bir geri dönüşü yoktur artık. İnkar edenler o gün yaptıklarını telafi edebilmek için dayanılmaz bir istek duyarlar. Allah'a kendilerini dünyaya geri döndürmesi için yalvarırlar. Dünyada sahip olunan malların, oğulların, eşlerin, geleneklerin, bir temeli olmadan savunulan fikirlerin ne derece anlamsız ve yararsız olduğunu, sadece Allah için yapılan işlerin bir değeri olduğunu tam olarak idrak ederler. Ancak bu idrakın kendilerine artık bir faydası yoktur.

İçlerinden bir kısmı ise gururları nedeniyle böylesine dehşetli bir anda bile pişmanlıklarını gizlemeye çalışırlar. Bunu haber veren ayette şöyle buyrulmaktadır:

Zulmeden her nefis, yeryüzündekilerin tümüne sahip olsa bunu (azaba karşılık) mutlaka fidye olarak verirdi. Onlar azabı görünce pişmanlıklarını gizlerler, oysa onlar haksızlığa uğratılmadan aralarında adaletle hükmedilmiştir. (Yunus Suresi, 54)

Suçlarını bilmelerine rağmen bunu belli etmezler. Oysa gördükleri karşılık tam da hak ettikleri gibidir ve Allah'ın adaletinin bir sonucudur. Allah o gün iman edenlerle inkar edenleri kesin olarak birbirinden ayırır. İnkar edenlerin cehenneme girene dek karşılaştıkları her olay şeytanın yolunu doğru yola tercih etmelerinden dolayıdır. Bu ürkütücü karşılamayı gerçekten de hak etmektedirler:

Kim bir kötülükle gelirse, artık onlar da ateşe yüzükoyun atılır (ve onlara:) "Yaptıklarınızdan başkasıyla mı cezalandırılıyorsunuz? (denir)." (Neml Suresi, 90)

Pişmanlığı getiren çok fazla sebep vardır. Azapla karşılık görmüşlerdir, yapayalnızdırlar, kendi derileri dahi aleyhlerinde şahitlik etmektedir, çirkinleştirilmişlerdir ve sonsuz azabın dehşetini hissetmektedirler. Cehennemi görmüşler ve nasıl bir dehşetle karşılaşacaklarını sonunda anlamışlardır. Kendisine dünyada körü körüne bağlandıkları ve güvendikleri sahte ilahları artık bir rüyanın bitişi gibi yok olmuşlardır. Yolundan büyük bir sebatla gittikleri şeytan da onları yapayalnız bırakmıştır. Şeytanın sözleri Kuran'da şöyle haber verilir:

İş hükme bağlanıp-bitince, şeytan der ki: "Doğrusu, Allah, size gerçek olan va'di va'detti, ben de size vaadde bulundum, fakat size yalan söyledim. Benim size karşı zorlayıcı bir gücüm yoktu, yalnızca sizi çağırdım, siz de bana icabet ettiniz. Öyleyse beni kınamayın, siz kendinizi kınayın. Ben sizi kurtacak değilim, siz de beni kurtacak değilsiniz. Doğrusu daha önce beni ortak koşmanızı da tanımamıştım. Gerçek şu ki, zalimlere acı bir azap vardır. (İbrahim Suresi, 22)

O gün müminler inkarcıların düştüğü bu çaresiz durumu seyredeceklerdir, yaşadıkları aşağılanmanın sonucunda başları önlerine düşmüş olan kafirler ise utanç ve pişmanlıktan dolayı ancak göz ucuyla müminlere bakabileceklerdir. Bu gerçek bir ayette şöyle bildirilir:

Onları görürsün; zilletten başları önlerine düşmüş bir halde, ona (ateşe) sunulurlarken göz ucuyla sezdirmeden bakarlar. İman edenler de: "Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendi nefislerini, hem yakın akraba (veya yandaş)larını da hüsrana uğratmışlardır" dediler. Haberiniz olsun; gerçekten zalimler, kalıcı bir azab içindedirler. (Şura Suresi, 45)

Ahiretteki pişmanlık kuşkusuz dünyadaki örnekleriyle bir kıyasa meydan vermeyecek şekilde büyüktür. Geri dönüş imkanı ve çaresi olamayan bir pişmanlıktır yaşanan. Artık hiçbir şekilde değiştirilemeyecek bir sonun

çöküntüsünü; bunun ağır yükünü tüm omuzlarında hissederler. Bu çöküntü ve pişmanlık, büyük bir yanılgının sonucudur. Bu insanlar kendilerini yaratan ve neredeyse dünyayı tüm nimetleriyle emirlerine veren Allah'ı inkar etme cesaretinde bulunmuşlardır. Seçtikleri bu inkar yolu ahirette konaklayacakları yeri belirlemiştir: Bu mekan cehennemdir. Akıllarına bile getirmek istemedikleri her türlü üzüntünün, acının, kaygının sonsuza kadar yaşandığı yerdir orası. Allah'ın gazabının sonuçları tüm azameti ile karşılarındadır artık.

Kendi Aralarındaki Çekişmeleri

Orada birbirleriyle çekişip tartışarak derler ki: "Andolsun Allah'a, biz gerçekten apaçık bir sapıklık içindeymişiz, Çünkü sizi (yalancı olanları) alemlerin Rabbiyle eşit tutuyorduk. Bizi suçlu-günahkarlardan başka saptıran olmadı. Artık bizim için ne bir şefaatçi var, Ne de candan-yakın bir dost. Bizim bir kere daha (dünyaya dönüşümüz mümkün) olsaydı da iman edenlerden olabilseydik." Gerçekten, bunda bir ayet vardır, ama onların çoğu iman etmiş değildirler. (Şuara Suresi, 96-103)

İnkar edenler o gün hiç ummadıkları kadar büyük bir azap ile karşılaşırlar. İçinde bulundukları durumdan dolayı hem kendilerine hem de kendilerini Allah'ın yolundan uzaklaştıran insanlara karşı büyük bir kızgınlık içindedirler. Dünyada iken en önemli hedeflerden biri olan makam ve mevkilerinin o gün hiçbir anlamı kalmamıştır. İnkarcılar o gün kendilerini doğru yoldan saptıran liderlerine karşı büyük bir kızgınlık duyarlar. Dünyadayken peşinden koştukları bu kişilerden kaçarak uzaklaşmaya çalışırlar. Kendilerine tabi olunan insanlar ile tabi olanların o günkü çekişmeleri ise ayetlerde şu şekilde anlatılır:

Öyle ki (o gün) kendilerine tabi olunanlar, kendilerine tabi olanlardan uzaklaşıp-kaçmışlardır. (Artık) Onlar azabı görmüşlerdir ve aralarındaki bütün bağlar (ve ilişkiler) de parçalanıp-kopmuştur. (O zaman, yönetilip) Uyanlar derler ki: "Eğer bize bir kere (daha dünyaya dönme) fırsatı verilse(ydi) muhakkak (şimdi) onların bizden uzaklaştıkları gibi, biz de onlardan uzaklaşır (onları yüzüstü bırakır)dık." Böylece Allah, onlara bütün yaptıklarını onulmaz hasretlerle gösterecektir. Ve onlar ateşten çıkacak değildirler. (Bakara Suresi, 166-167)

Yüzlerinin ateşte evrilip çevrileceği gün, derler ki: "Eyvahlar bize, keşke Allah'a itaat etseydik ve Resûl'e itaat etseydik." Ve dediler ki: "Rabbimiz, gerçekten biz, efendilerimize ve büyüklerimize itaat ettik, böylece onlar bizi yoldan saptırmış oldular. Rabbimiz, onlara azabtan iki katını ver ve büyük bir lanet ile lanet et." (Ahzap Suresi, 66-68)

Allah Kuran'da, dünyada insanları yanlış yönlendiren ve Allah inancından uzaklaştıran etkenler arasında "önde gelenlerin" etkisine de işaret etmiştir. Allah'ın belirlediği ölçülere göre değil de insanların belirlediklerine göre "üstün" kabul edilen bu insanların kendilerine tabi olanlar üzerinde etkileri çok büyük olmuştur. Bu tabiyet sonucunda insanların düşüncesizce bağlandıkları liderler kendilerine dünyanın geçici değerleri için yaşamanın makbuliyetini öğretmekte ve boş uğraşılarla onları oyalamaktadır. Ancak ne kendileri, ne de tabi olanlar, dünya üzerinde yaptıkları hatanın farkına varabilmişlerdir. Allah'a karşı gelip birbirlerini desteklemişler, kendi doğrularına uymuşlardır. Bu büyük yanılgının ortaya çıktığı gün, birbirlerini suçlamaya başlarlar. Bu suçlamalara rağmen her iki taraf da cehennemden çıkarılmayacaktır.

Allah, Kendisi'ne uyanları doğru yoldan saptıran bu liderleri Kuran'da şu şekilde tarif etmektedir:

Biz, onları ateşe çağıran önderler kıldık kıyamet günü yardım görmezler. Bu dünya hayatında onların arkasına lanet düşürdük... (Kasas Suresi, 41-42)

O, kıyamet günü kavminin önderliğine geçer, böylece onları ateşe götürmüş olur. Sonunda vardıkları yer, ne kötü bir yerdir. (Hud Suresi, 98)

O gün inkar edenler dünyada büyük bir sebatla bağlılık gösterdikleri liderle aralarında doğu ve batı uzaklığı olmasını isteyeceklerdir. Bu gerçek Zuhruf Suresi'nde şöyle haber verilmektedir:

Kim Rahman (olan Allah)ın zikrini görmezlikten gelirse, Biz bir şeytana onun 'üzerini kabukla bağlattırırız'; artık bu, onun bir yakın dostudur. Gerçekten bunlar (bu şeytanlar), onları yoldan alıkoyarlar; onlar ise, kendilerinin gerçekten hidayette olduklarını sanırlar. Sonunda Bize geldiği zaman, der ki: "Keşke benimle senin aranda iki doğu (doğu ile batı) uzaklığı olsaydı. Meğer ne kötü yakın-dost(muşsun sen)." (Bu söylenmeleriniz,) Bugün size kesin olarak bir yarar sağlamaz. Çünkü zulmettiniz. Şüphesiz azabta da ortaksınız. (Zuhruf Suresi, 36-39)

O gün insanlar, dünyada çok sevdikleri, güvendikleri, büyük bir şehvetle bağlandıkları, kişilerin bir kısmını tanımayacak, bir kısmını da inkar edecek, hatta onlara lanet edeceklerdir. Ayette şöyle buyrulur:

(İbrahim) Dedi ki: "Siz gerçekten, Allah'ı bırakıp dünya hayatında aranızda bir sevgi-bağı olarak putları (ilahlar) edindiniz. Sonra kıyamet günü, kiminiz kiminizi inkar edip-tanımayacak ve kiminiz kiminize lanet edeceksiniz. Sizin barınma yeriniz ateştir ve hiçbir yardımcınız yoktur. (Ankebut Suresi, 25)

Kuran'da, Allah'ı unutup O'ndan başkasını razı etmeye çalışarak ömrünü geçiren bu kişilerin Allah'ın huzurunda birbirleriyle olan çekişmeleri şu şekilde anlatılır:

Siz ikiniz (ey melekler), her inatçı nankörü atın cehennemin içine, Hayra engel olan, saldırgan şüpheciyi, Ki o, Allah'la beraber başka bir ilah edinmişti. Artık ikiniz, onu en şiddetli olan azabın içine atın. Onun yakın-dostu (saptırıcı) dedi ki: "Rabbimiz, ben onu kışkırtıp-azdırdım. Ancak kendisi (haktan) uzak bir sapıklık içindeydi." (Allah buyurur:) "Benim huzurumda çekişip-durmayın. Ben size daha önce 'kesin bir uyarı' göndermiştim. Huzurumda söz değişikliğe uğratılmaz ve Ben kullara zulmedici değilim." (Kaf Suresi, 24-29)

Müminleri ve onların gittiği dosdoğru yolu beğenmeyen bu insanlar din gününde müminleri kendi yanlarında göremeyince oldukça şaşırırlar. Şaşkınlıkları ise ayetlerde şu şekilde haber verilmektedir:

Ve derler ki: "Bize ne oluyor ki, kendilerini şerir (kötü)lerden saydığımız adamları göremiyoruz. Biz onları bir alay konusu edinmiştik; yoksa gözler mi onlardan kaydı?" Bu, cehennem halkının birbiriyle çekişmesi kesin bir gerçektir. (Sad Suresi, 62-64)

Dünyada aralarındaki anlaşmazlıklar hiçbir zaman son bulmamış, kendi yaşamlarını kendi elleriyle karartmışlardır. Birbirlerine yaptıkları bu zulmün aslında farkındadırlar. Yaşadıkları ortamda hatta yakınları arasında dahi rahat etmemişlerdir. Buna rağmen aralarındaki münakaşalardan bir türlü vazgeçmezler. Müminler dünyada ve ahirette hep huzur içinde olmalarına rağmen, onlar hep bir huzursuzluk ve sıkıntı ortamında yaşarlar. Kuşkusuz bu durum yaşadıkları ve daimi olarak yaşayacakları azap çeşitlerinden biridir. Hem dört bir koldan acıyı tadacaklar, hem de yakınları sandıkları kişilerle çekişme halinde olacaklardır.

Aşağılanırlar

Allah'a karşı büyüklenmenin sonucu aşağılanmaktır. Ahiretin varlığına inanmayan insan, Allah'ın apaçık varlığını inkar edip umursuzca yaşamasının karşılığını oldukça pahalı ödeyecektir. Oysa onun dünyadaki yaşamında içine düştüğü; Allah'ın azabına ihtimal vermemesi, bunu bir an dahi düşünmemesidir. Dünyada şeytanın askeri olmuş, onun oyalama yöntemlerine kapılmış ve imtihandan ibaret olan bir yaşamı boş bir amaç uğruna harcamıştır. Hatta Allah'a karşı büyüklenme hırsı onu yapmaması gereken daha başka hatalara götürmüştür. Allah'a karşı mücadeleye girişmiş, Allah'ı inkar için yöntemler aramıştır. Bu kuşkusuz büyük bir hatadır ve sonucu ahirette korkunç bir azap ve büyük bir aşağılanmadır.

İnkarcılar elbette haksız bir tutum içindedirler. Nimetlere, rızıklara nasıl sahip olduklarını sorgulamadan, kendi üzerlerinde birtakım zevkleri tatma hakkı görürler. Ancak ahirette bu haksız büyüklenmenin karşılığı oldukça büyük olacaktır. Ayette bu gerçek şöyle ifade edilmektedir:

İnkar edenler ateşe sunulacakları gün, (onlara şöyle denir:) "Siz dünya hayatınızda bütün 'güzellikleriniz ve zevklerinizi tüketip-yok ettiniz, onlarla yaşayıp-zevk sürdünüz. İşte yeryüzünde haksız yere büyüklenmeniz (istikbarınız) ve fasıklıkta bulunmanızdan dolayı, bugün alçaltıcı bir azab ile cezalandırılacaksınız. (Ahkaf Suresi, 20)

Dünyaya yönelik bir çaba içerisinde ömrünü geçiren ve ahireti asla düşünmeyen bu insanlar kıyamet gününde ve sonrasında aşağılanacaklardır. Allah bu gerçeği ayetlerde şu şekilde belirtilmiştir:

(Her yanı yaygın olarak kuşatacak olan) Kıyametin haberi sana geldi mi? O gün, öyle yüzler vardır ki, 'zillet içinde aşağılanmıştır.' Çalışmış, boşuna yorulmuştur. (Gaşiye Suresi, 1-3)

Sonra (Allah) kıyamet günü onları aşağılık kılacak ve diyecek ki: "Haklarında (mü'minlere karşı) düşman kesildiğiniz ortaklarım hani nerede?" Kendilerine ilim verilenler, dediler ki: "Bugün, gerçekten aşağılanma ve kötülük kafirlerin üstünedir. (Nahl Suresi, 27)

Kıyamet günü, azab ona kat kat arttırılır ve içinde aşağılanmış olarak temelli kalır. (Furkan Suresi, 69)

Allah'a karşı mücadelelerini çirkin bir cesaretle sürdüren insanlar, hesap gününü önemsememişlerdir. Allah'ın kendileri için hazırlamış olduğu tuzaktan habersiz yaşamışlardır. Oysa bu tuzak eşi benzeri görülmemiş bir tuzaktır. Tüm inkarcı toplumlara elçiler vasıtası ile yapılan öğütler, çok az bir grup dışında, etkili olmamıştır. Hatta bir kısmının inkarını daha da artıran bu uyarılar, aslında onların sorumluluğunu da artırmıştır. En nihayet Allah, dünyada kendilerine hatırlatılan ahiret gerçeğini kıyamet günü en gösterişli şekli ile insanların tümüne göstermektedir.

Allah'ın vaadinin sonuçlarının ne olduğunu inkarcılar o gün açık bir şekilde anlayacaklardır. Yaşamları sürekli değildir ve dünya hayatı tüketilmiştir. Artık zevk ve isteklerin bir hükmü yoktur, geçerli olan yegane gerçek Allah'ın hükmüdür. Allah'a karşı zulüm içinde olan bu insanlara yaptıklarının karşılığı verilmiştir. Allah'ın hükmüne göre azap ve sıkıntı içinde sonsuza dek yaşayacaklardır.

Böyle olmakla beraber Allah'tan bir rahmet olarak Peygamber Efendimiz (sav)'nin şöyle bir hadisi de vardır:

Hz. Peygamber (sav) şöyle buyurdular: "Kalbinde zerre miktarı iman bulunan kimse ateşten çıkacaktır." Ebu Said der ki: "Kim (bu ihbarın ifade ettiği hakikatten) şüpheye düşerse şu ayeti okusun: "Allah şüphesiz zerre kadar haksızlık yapmaz..." (Nisa Suresi, 40) (Tirmizi, Sıfatu Cehennem 10, (2601))

İnananların hak ettikleri cennetteki sonsuz hayat da, tüm ihtişamı ve güzellikleriyle din gününde tüm insanlığa gösterilecektir. Bir ayette Rabbimiz cennetle ilgili olarak şöyle haber vermektedir:

Ama Rablerinden korkup-sakınanlar; onlar için Allah Katında -bir şölen olarak- altlarından ırmaklar akan -içinde ebedi kalacakları- cennetler vardır. İyilik yapanlar için, Allah'ın Katında olanlar daha hayırlıdır. (Al-i İmran Suresi, 198)

"Mümin daima Allah'a hüsnü zan edecek."

Kıyametin de ölümün de Müslümanları rahatsız edecek hiçbir yönü yoktur. Müslüman eğer kendisine zulüm yapılacağına yahut acı çekeceğine inanırsa bu Allah'ın gücüne gider. Çünkü Allah diyor ki, "Bana güven. Sen iyiysen sana bir zarar gelmez." Mümin daima Allah'a hüsnü zan edecek.

Adnan Oktar

20 Aralık 2015 / A9TV

“Müminin ahiretteki sorgusu çok kolay ve hızlıdır.”

Müminin ahiretteki sorgusu çok kolay ve hızlıdır. Kafirlerin sorgusu ise zorlu ve uzundur, her şeyin hesabını tek tek verecekler.

Adnan Oktar

5 Eylül 2017 / A9TV

“Ahirette sadece Kuran'dan sorulacağız.”

Adnan Oktar

11 Eylül 2017 / A9TV

“Allah'ı seven için ölüm cennete bir adımdır.”

Kuran Müslümanlığında yas yoktur. Ölüm Müslüman için son değildir, imtihanının bitmesidir. Ölüm zalim için korkması gereken bir olaydır. Mümin için, Allah'ı seven için ölüm cennete bir adımdır.

Adnan Oktar

25 Eylül 2017 / A9TV

“İmanlı insana her gün güzeldir.”

Ama Allah'ı sevmeyen Allah'tan korkmayan insan için en güzel dediği gün de cehennemdir.

Adnan Oktar

20 Aralık 2015 / A9TV

SONUÇ

Kıyamet saati ve sonrasındaki sonsuz yaşam, insanları bekleyen en önemli gerçeklerdir. Bu nedenle de kitap boyunca dünya hayatının geçici olmasına dair anlatılanlar çok büyük önem taşımaktadır. Dünyadaki hiçbir şey, ne kariyeriniz, ne evliliğiniz, ne de malınız-mülkünüz, uğruna sonsuz yaşamınızı harcayacağınız kadar önemli ve vazgeçilmez değildir. Uğrunda yaşanması ve çaba harcanması gereken tek şey "Allah rızasıdır". Allah, sonsuz hayatın başlangıcını son derece büyük ve ihtişamlı olaylarla gerçekleştirecektir. Bu günle karşılaşan herkes, dünya hayatının artık tamamen sona erdiğini anlayacak ve artık ahiretin varlığını kesin bir bilgiyle kavrayacaktır.

Tüm insanların böyle bir gün ile karşılaşmadan evvel, daha önce belki de hiç düşünmemiş olduğu kıyamet saatini ve onun beraberinde getireceklerini hatırlamaları gerekmektedir.

Bu kitapta yazılanlar günlük uğraşlardan ve gelip geçici isteklerden bir an için olsun sıyrılmanızı sağlayıp, yaşamın var olmasındaki asıl amacı görmenizi sağlamaktadır. Bu büyük ve zorlu gün gelip çatmadan evvel sizleri, "kesin bir gerçek olarak" karşılaşacağınız kıyamet gününe karşı uyarmak amaçlanmıştır. Bu uyarı önemli bir uyarıdır. Çünkü böyle bir günün ve sonrasının varlığından gaflet içinde yaşayan her kişinin kıyamet günü şahit olacağı olaylar dayanılmaz olacak ve bu kişiler ahirette sonsuza kadar zorluklarla karşılaşacaktır.

Kuran'da detaylı bir şekilde tasvir edilen kıyamet günü ile mutlaka karşılaşacaksınız. O gün, tüm sahip olduklarınızın, hatta kendi bedeninizin bile sizden uzaklaştığını görecek ve yepyeni bir diriliş ile dirileceksiniz. Sizi bekleyen sonsuz hayatta, bu dünyadaki ile karşılaştırılmayacak bir nimet, rahatlık ve huzur elde etmek için, Allah'ın sizlere henüz dünyada iken vermiş olduğu fırsatı değerlendirmelisiniz. Bunun için yapılması gereken tek şey, Allah'a iman etmek, O'nun karşılıksız olarak vermiş olduğu nimetlere şükretmek ve ahiret gününün kesin bir gerçek olduğuna inanmaktır. Bunun tam tersi ahirette büyük bir pişmanlık olacaktır. Allah bir ayette bunu şöyle haber vermektedir:

> **Allah'a kavuşmayı yalan sayanlar, doğrusu hüsrana uğramışlardır. Öyle ki, saat (kıyamet günü) apansız onlara gelince, günahlarını sırtlarına yüklenerek: "Onda (dünyada) sorumsuzca yaptıklarımızdan dolayı yazıklar olsun bize…" derler. Dikkat edin, o işleyip-yüklendikleri ne kötüdür. (Enam Suresi, 31)**

İşte bu nedenle ahiretin kesin bir gerçek olduğunu düşünmeli, bu büyük gün için hazırlık yapmalısınız. Ancak o zaman bu dünya üzerinde yaptıklarınızın bir değeri olacak dünyada ve ahirette benzersiz bir karşılık alabileceksiniz. Bu karşılık kuşkusuz ahirette, nefsinizin dilediği herşeye sahip olabileceğiniz bir mekanda, yani cennette ağırlanma olacaktır. Şu unutulmamalıdır ki, hesap günü her insan Allah'ın huzurunda yapayalnız ve tek başına sorguya çekilecektir. O halde ölüm ve sonrası için ciddi bir çaba göstermek ve bir hazırlık yapmak gerekir. Çünkü her insan ahirette dünyada yapıp ettiklerinin karşılığını, haksızlığa uğratılmadan, tam olarak alacaktır. Ancak herşeyin üzerinde insanın en büyük kazancı kuşkusuz Allah'ın rızasıdır. Haşr Suresi'nde Allah bu gerçeği şu şekilde haber verir:

> **Ey iman edenler, Allah'tan korkun. Herkes yarın için neyi takdim ettiğine baksın. Allah'tan korkun. Hiç şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. Kendileri Allah'ı unutmuş, böylece O da onlara kendi nefislerini unutturmuş olanlar gibi olmayın. İşte onlar, fasık olanların ta kendileridir. (Haşr Suresi, 18-19)**

Ek Bölüm
EVRİM ALDATMACASI

Evrim teorisi, yani Darwinizm, Yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Evrim teorisi Eski Mısır'dan ve Sümerlerden bu yana gelen, kainatı ve canlılığı tesadüfle açıklayan putperest bir hurafedir, bilimle hiçbir bağlantısı yoktur. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle ve evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ortaya koyan 700 milyona yakın fosilin bulunmasıyla çürümüştür. Üstelik, evrim teorisi hayatın temel yapı taşı olan tek bir proteinin oluşumunu dahi açıklamaktan acizdir. Proteinin kendi kendine tesadüfen oluşmasının imkansız olduğu bilim tarafından ortaya konmuştur. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda, gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Biyoloji, biyokimya, paleontoloji, genetik, zooloji, arkeoloji gibi farklı alanlardan çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini Yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve Yaratılış'ın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi Eski Mısır'a, Sümerler'e kadar uzanan pagan bir öğreti olmakla birlikte, kapsamlı olarak 19. yüzyılda yeniden gündeme geldi. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan Türlerin Kökeni adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine kendince karşı çıkıyordu. Darwin'in yanılgılarına göre, tüm türler ortak bir hayali atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece sözde bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer yıktı.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce dünyada hayali şekilde tesadüfen ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Çamur birikintisi içinden koful, mitokondri, lizozom, golgi cisimciği gibi çok sayıda kompleks organelden oluşan hücrenin nasıl meydana geldiği, tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak öncelikle, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, Yaratılış'ı cahilce reddettiği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde kör tesadüflerin ürünü olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı. Darwin'in Türlerin Kökeni adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: "**Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür.**" *(Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2)*

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin kompleks yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: "**Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır.**" *(Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s. 196)*

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. *("New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330)*

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. (*Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7*)

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci Earth dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

> *Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? (Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40)*

Hayatın Kompleks Yapısı Tek Bir Protein Dahi Tesadüfen Oluşamaz

Evrimcilerin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmelerinin başlıca nedeni, Darwinistlerin en basit zannettikleri canlı yapıların bile olağanüstü derecede kompleks özelliklere sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha komplekstir. Öyle ki, bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre, hatta hücreye ait tek bir protein bile üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Ancak bunu detaylarıyla açıklamaya bile gerek yoktur. Evrimciler daha hücre aşamasına gelmeden çıkmaza girerler. Çünkü hücrenin yapı taşlarından biri olan **proteinlerin tek bir tanesinin dahi tesadüfen meydana gelmesi ihtimali matematiksel olarak "0"dır.**

Bunun nedenlerinden başlıcası bir proteinin oluşması için başka proteinlerin varlığının gerekmesidir ki bu, bir proteinin tesadüfen oluşma ihtimalini tamamen ortadan kaldırır. Dolayısıyla tek başına bu gerçek bile evrimcilerin tesadüf iddiasını en baştan yok etmek için yeterlidir. Konunun önemi açısından özetle açıklayacak olursak,

1. Enzimler olmadan protein sentezlenemez ve enzimler de birer proteindir.

2. Tek bir proteinin sentezlenmesi için 60'a yakın enzim görevi gören proteinin hazır bulunması gerekmektedir. Dolayısıyla proteinlerin varlığı için proteinler gerekir.

3. Proteinleri sentezleyen enzimleri DNA üretir. DNA olmadan protein sentezlenemez. Dolayısıyla proteinlerin oluşabilmesi için DNA da gerekir.

4. Protein sentezleme işleminde hücredeki tüm organellerin önemli görevleri vardır. Yani proteinlerin oluşabilmesi için, eksiksiz ve tam işleyen bir hücrenin tüm organelleri ile var olması gerekmektedir.

Hayatın başlangıcı konusunun evrimciler için açıklanamaz olduğunu, evrimci bilim yazarı Brian Switek şu şekilde itiraf etmiştir:

> *Hayatın nasıl başladığı doğanın en kalıcı gizemlerinden biridir. (Brian Switek, "Debate bubbles over the origin of life", Nature, 13 Şubat 2012)*

Harvard'lı kimyager George Whitesides ise, Amerikan Kimya Topluluğu tarafından kendisine, en üst düzey ödül olan Priestley Madalya'sı verilirken yaptığı konuşmasında, şu itirafı yapmıştır:

> ***Yaşamın kökeni. Bilimdeki en büyük problemlerden biridir...*** *Çoğu kimyager, benim gibi, hayatın prebiyotik Dünya'daki moleküllerin karışımlarından, spontane olarak ortaya çıktığına inanır. Nasıl? Hiçbir fikrim yok. (George M. Whitesides, "Revolutions In Chemistry: Priestley Medalist George M. Whitesides' Address", Chemical and Engineering News, 85: 12-17 (March 26, 2007)*

Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, muazzam bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu konuda evrimciler açısından çok ilginç bir açmaz daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu yerle bir etmektedir. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

> *Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. (Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78)*

Kuşkusuz eğer hayatın kör tesadüfler neticesinde kendi kendine ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın yaratıldığını kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı Yaratılış'ı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: Türlerin Kökeni, *Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve Türlerin Kökeni adlı kitabında **"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz" demek zorunda kalmıştı.** *(Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 184)*

Lamarck'ın Yanılgısı

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler

sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin Türlerin Kökeni adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. *(Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, p. 184.)*

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20. yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma kendilerince bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi. Bugün de hala bilimsel olarak geçersiz olduğunu bilmelerine rağmen, Darwinistlerin savunduğu model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler**. Çernobil, Hiroşima, Nagazaki'de meydana gelen dehşet verici görüntüler tam olarak mutasyonların meydana getirdiği sonuçlardır. Düzgün yapıdaki organizmalar mutasyonların etkisiyle ölmüş veya şiddetli zarar görmüştür.

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi bir tesadüfi etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

> *Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner of Truth Trust, 1988, p. 7.)*

Darwinistlerin iddiasına göre, mutasyon, vücudun her yerinde orantılı ve birbirine uyumlu değişiklikler yapmak zorundadır. Örneğin evrimcilerin iddiasına göre rastgele mutasyonlarla sağ tarafta iddia ettikleri şekilde bir kulak oluştuysa, sol tarafta da rastgele mutasyonların aynı simetride aynı şekilde duyan, aynı özelliklere sahip ikinci bir kulağı oluşturması gerekir. Örs, çekiç, üzengi her birinin aynı şekilde mükemmel olarak eşit şekilde meydana gelmesi gerekir. Rastgele mutasyonların, kalp kapakçıklarını iki tarafta da aynı şekilde oluşturması; bütün kapakçıkları, kulakçıkları eşit uyumda, hatasız, tam yerli yerinde ve aynı anda meydana getirmesi gerekir. Vücudun her bir organında bunun bu simetri ve düzen sağlanmadığı takdirde büyük çelişkiler olur. Bir kulağı ters, bir dişi farklı, tek gözü alnında tek gözü burunda garip yapılar ortaya çıkar. Canlılıkta ise böyle bir dengesizlik yoktur. Darwinistlerin iddiasına göre mutasyonların her şeyi simetrik ve uyumlu şekilde meydana getirmesi geremektedir. Oysa mutasyonların tümü zarar getirir. Geçmişte, mutasyonların % 99'unun zararlı, %1'inin etkisiz olduğu kabul edilmekteydi. Oysa yeni yapılan araştırmalar, DNA'nın protein kodlamayan bölgelerinde gerçekleşen ve bu nedenle de zararsız olduğu sanılan %1 oranındaki mutasyonların da uzun vadede zarar getirdiğini ortaya koymuş ve bu nedenle bilim adamları bu mutasyonlara "sessiz mutasyon" adını vermişlerdir. **Mutlak zararlı olan mutasyonların ise akılcı, uyumlu, simetrik, organları aynı anda meydana getirebilmeleri imkansızdır.**

Mutasyonlar düzgün bir yapıya adeta makinalı tüfekle ateş etmek gibidir. Sağlam bir şeyin üzerine ateş açılması o yapıyı tamamen ortadan kaldırır. Tek bir tanesinin etkisiz kalması veya vücuttaki mevcut bir enfeksiyonu yakarak iyileştirmesi bir şeyi değiştirmemektedir. Organizma zaten kendisine isabet eden 99 mermi ile yerle bir olmuştur.

Ulusal Bilimler Akademisi üyesi Lynn Margulis, mutasyonların net zararlı etkileri ile ilgili şu itirafı yapmıştır:

> *Yeni mutasyonlar yeni türler oluşturmaz; sakat yavrular oluşturur. (Lynn Margulis, quoted in Darry Madden, UMass Scientist to Lead Debate on Evolutionary Theory, Brattleboro (Vt.) Reformer, 3 Şubat 2006).*

Margulis, 2011 yılındaki bir röportajında ise mutasyonların organizmayı değiştirdiğine ve bu yolla yeni türler ortaya çıktığına dair **"hiçbir delil olmadığını"** şu sözlerle vurgulamıştır:

> *Neo-Darwinistler, mutasyonlar gerçekleştiğinde ve bir organizmayı değiştirdiğinde, yeni türlerin ortaya çıktığını söylerler. Bana da defalarca, rastgele mutasyonların yeni türleri oluşturan evrimsel değişikliğe yol açtığı öğretildi. Buna inandım; ta ki delil arayana dek... (Lynn Margulis quoted in "Lynn Margulis: Q + A," Discover Magazine, Nisan 2011, s. 68)*

Lynn Margulis'in söylediği gibi rastgele mutasyonların yeni türleri oluşturan evrimsel değişikliğe yol açtığına dair tek bir delil yoktur.

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisinin bilim dışı iddiasına göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü (ki bu türün de nasıl ortaya çıktığı konusunda evrimcilerin bir açıklaması yoktur), zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu hayali dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu hayali varlıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ayrıca bu garip canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

> *Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. (Charles Darwin, The Origin of Species, New York: D. Appleton and Company s. 161)*

Ancak bu satırları yazan Darwin, bu ara formların fosillerinin bir türlü bulunamadığının da farkındaydı. Bunun, teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu görüyordu. Bu yüzden, Türlerin Kökeni kitabının "Teorinin Zorlukları" (*Difficulties on Theory*) adlı bölümünde şöyle yazmıştı:

> *Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak*

bulamıyoruz?.. Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? (Charles Darwin, The Origin of Species, New York: D. Appleton and Company s. 154, 155)

Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? (Charles Darwin, The Origin o Species, s. 246)

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek V. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek V. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133.)

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, hiçbir sözde farklı tür atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. (Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197)

Günümüzde yaklaşık 700 milyon fosil elde edilmiştir. Tüm bu fosiller, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Fosiller, "Biz evrim geçirmedik" demektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil Yaratılıştır.

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, insanın sözde maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, insan ile hayali ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus

2- Homo habilis

3- Homo erectus

4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "*Australopithecus*" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve

Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. *(Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, Toplinger Publications, New York, 1970, 75-14; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, vol. 258, 389)*

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecuslar'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrimciler "*Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. *(Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272)*

Evrimciler *"Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens"* sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. *(Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272)*

Dahası *Homo erectus* sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, Homo erectus ve Homo sapiens aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. *(Jeffrey Kluger, "Not So Extinct After All", Time, 24 Haziran 2001)*

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

> *Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30)*

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir. Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle *Australopithecus* fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

> *Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. (Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19)*

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Müslüman Neden Evrimci Olamaz?

Bazı Müslümanlar, 1940-50'lerin bilgisiyle evrimin bilim tarafından desteklenen bir teori olduğunu zannederek, "Müslümanlar Darwin'den çok önce evrimi biliyorlardı" gibi garip bir mantık örgüsüyle kendilerince İslamla evrimi bağdaştırmaya çalışmaktadırlar. Bu mantık, ciddi bir bilgisizliğin ürünüdür. Bilim evrimin geçersiz olduğunu ispatlamıştır. Bilimin gösterdiği gerçek Yaratılış'tır.

Müslümanın iman ettiği ve Kuran'da haber verilen, her şeyi Allah'ın yarattığı gerçeğidir. Dolayısıyla bir Müslümanın, Eski Mısır ve Sümerler devrinden kalan putperest bir hurafe olan ve her şeyi tesadüflerle açıklayan evrim teorisi ile aynı şeyi savunuyor olması mümkün değildir.

Elbette Allah dileseydi canlıları evrimle de yaratabilirdi. Ancak Kuran'da bu yönde bir bilgi yer almamakta, evrimcilerin öne sürdüğü gibi türlerin aşama aşama oluşumunu destekleyecek hiçbir ayet bulunmamaktadır. Eğer böyle bir yaratılış şekli olsaydı, bunu, Kuran ayetlerinde detaylı açıklamaları ile görmemiz mümkün olurdu. Ancak tam tersine Kuran'da canlılığın ve evrenin Allah'ın "Ol" emriyle mucizevi şekilde var edildiği bildirilmektedir:

> **Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "Ol" der, o da hemen olur. (Bakara Suresi, 117)**

Kuran'da bildirilen gerçek insanın yoktan, en güzel biçimde yaratıldığıdır:

> **Doğrusu, Biz insanı en güzel bir biçimde yarattık. (Tin Suresi, 4)**

> **Gökleri ve yeri hak olmak üzere yarattı ve size düzenli bir biçim (suret) verdi; suretlerinizi de güzel yaptı. Dönüş O'nadır. (Tegabün Suresi, 3)**

Hz. Adem (as) ve Tüm İnsanlar, Daha Kainat Yaratılmadan Zer Aleminde Vardır

Allah Kuran'da kainat yaratılmadan önce insanları zer aleminde var ettiğini ve hepsinden söz aldığını bildirmiştir:

> **Hani Rabbin, Adem oğullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendi nefislerine karşı şahidler kılmıştı: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" (demişti de) onlar: "Evet (Rabbimizsin), şahid olduk" demişlerdi. (Bu,) Kıyamet günü: "Biz bundan habersizdik" dememeniz içindir. (Araf Suresi, 172)**

Görüldüğü gibi ayette, kainat henüz var edilmeden önce insanların yaratıldığı, kusursuz ve tam olarak var oldukları ve Allah'a söz verdikleri bildirilmiştir. Ayetteki bilgiye göre, kainat henüz yoktur ama konuşan, duyan, söz veren, tüm uzuvları ve fiziksel özellikleriyle tam insanlar vardır.

Ayetin Arapçası ise şöyledir:

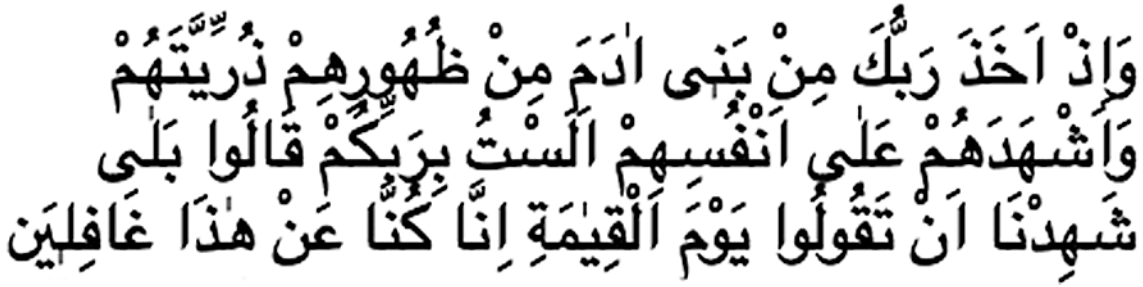
وَاِذْ اَخَذَ رَبُّكَ مِنْۢ بَنِىْٓ اٰدَمَ مِنْ ظُهُوْرِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ
وَاَشْهَدَهُمْ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوْا بَلٰى
شَهِدْنَا اَنْ تَقُوْلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ هٰذَا غٰفِلِيْنَ

"Ve iz ehaze rabbuke min benî âdeme min zuhûrihim zurriyyetehum ve eşhedehum alâ enfusihim, e lestu birabbikum, kâlû belâ, şehidnâ, en tekûlû yevmel kıyâmeti innâ kunnâ an hâzâ gâfilîn(gâfilîne)."

ve iz ehaze: ve çıkardığı, aldığı zaman

(**iz:** Hani, hatırla, o halde, öyleyse, o vakit, zaman, …dığında, …dığı vakit, çünkü, zira, …dığı için, sebebiyle)

rabbu-ke: senin Rabbin

min benî âdeme: Âdemoğullarından

min zuhûri-him: onların sırtlarından

zurriyyete-hum: onların zürriyetlerini, onların soyları, onların nesilleri

ve eşhede-hum: ve onları şahit tuttu

alâ enfusi-him: nefslerinin (kendilerinin) üzerine

e lestu: ben değil miyim?

bi rabbi-kum: sizin Rabbiniz

kâlû: dediler

belâ: evet

şehid-nâ: biz şahit olduk

en tekûlû: demeniz, demenize karşı (dememeniz için)

yevme el kıyâmeti: kıyâmet günü

innâ: muhakkak ki biz, gerçekten biz

kun-nâ: biz olduk, ... idik

an hâzâ: bundan

gâfilîne: gâfiller, habersiz olanlar

Ayette geçen 'zürriyyet' kelimesi bu ayetin dışında Kuran-ı Kerim'de 18 yerde daha geçmektedir. Bu kelimenin kullanıldığı tüm ayetlerde ise anlamı, İslam alimlerinin ittifakıyla, "insan nesli"dir. Bu ayette de, Adem'in zürriyetinden yani Hz. Adem (as)'ın soyundan, yani dünyada yaşamış ve yaşayacak tüm insanlardan bahsedilmektedir. Zira, sadece Hz. Adem (as)'ın kendisinden alınan bir ahid söz konusu olsaydı, "hani Rabbin Adem'den ahid almıştı" ifadesi kullanılırdı. Ayette geçen 'hani Rabbin Adem oğullarından ahid almıştı' ifadesiyle, Hz. Adem (as)'ın zürriyeti, yani tüm insanlar kast edilmektedir.

Ayetin başında yer alan '**iz** / hatırla o zamanı, hani' ifadesi ise, Hz. Adem (as)'ın zürriyetine yani tüm insanlığa olan bu hitabın olduğu zamanını gösterir. 'İz' kelimesi geçmişte olan bir olay hakkında kullanılan zaman edatıdır. Anlamı da 'geçmişte olan bu olayı hatırla'dır. Söz konusu olan tüm insanların geçmişte, henüz kainat yaratılmadan önce, verdikleri sözdür.

Kuran'ın bir başka ayetinde ise insanların iki defa ölüp dirildikleri haber verilir:

Dediler ki: "Rabbimiz, bizi iki kere öldürdün ve iki kere dirilttin; biz de günahlarımızı itiraf ettik. Şimdi çıkış için bir yol var mı?" (Mümin Suresi, 11)

İşte bu ayette bildirilen ilk ölüm ve dirilme, zer aleminde insanlar söz verdikten sonra bir nevi ölmeleri, sonra Allah'ın anne ve babayı vesile edip can vermesi ve dünyaya gelmeleri, yani dirilmeleridir. İkinci ölüm ise dünyadaki bildiğimiz fiziksel vefat olacak, ahirette de ikinci kez dirilme gerçekleşecektir.

Kuran'da evrimle yaratılış olduğunu iddia edenlerin, "aşama aşama insan oluştu" iddiaları bu durumda tamamen geçersizdir. **İnsan dünyada aşama aşama oluşmamıştır. Zer aleminde tüm insanlar Hz. Adem (as) ve diğer peygamberler vardır.** Hz. Adem (as)'ın ve diğer insanların bir takım evrimsel süreçlerden geçerek bugünkü insan olduğu iddiası doğru değildir.

Hz. Adem (as) önce tüm insanlar gibi zer aleminde vardır, sonra cennette yaratılmış, sonra da dünyaya gönderilmiştir:

Hani Rabbin meleklere: "Gerçekten Ben, çamurdan bir beşer yaratacağım" demişti. "Onu bir biçime sokup, ona ruhumdan üflediğim zaman siz onun için hemen secdeye kapanın. (Sad Suresi, 71-72)

Fakat Şeytan, oradan ikisinin ayağını kaydırdı ve böylece onları içinde bulundukları durumdan çıkardı. Biz de: 'Kiminiz kiminize düşman olarak inin, sizin için yeryüzünde belli bir vakte kadar bir yerleşim ve meta vardır' dedik. (Bakara Suresi, 36)

Bir başka Kuran ayetinde ise tüm insanların zer aleminde Allah'a verdikleri söz şöyle bildirilir:

Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve: "İşittik ve itaat ettik" dediğinizde sizi, kendisiyle bağladığı sözünü (misakını) anın. Allah'tan korkup sakının. Şüphesiz Allah, sinelerin özünde olanı bilendir. (Maide Suresi 7)

Zer aleminde Allah'a söz verenler evrcimlerin iddia ettiği gibi yarım, uzuvları tam gelişmemiş, yarı insan yarı başka varlıklar değildir. Tam ve şuur sahibi insanlardır. Bu gerçek, Kuran'da evrimle yaratılış olmadığının açık bir ispatıdır.

Evrimi Savunan Müslümanlar, Meleklerin ve Cinlerin Yaratılışını Açıklayamazlar

İnsanın evrimle gelişim gösterdiğini iddia eden kişilere, meleklerin ve cinlerin nasıl yaratıldığı sorulduğunda ise cevapları "Allah yoktan yarattı" olacaktır. Cinleri ve melekleri Allah'ın yarattığını bilip kabul eden bu kişilerin, Allah'ın, insanı da aynı şekilde yaratmış olduğunu düşünememeleri, bunu akledememeleri oldukça vahimdir. Meleği "Ol" emri ile bir anda yaratan Yüce Rabbimiz'in, insanı da aynı şekilde yaratmış olduğunu görememeleri çok şaşırtıcı bir durumdur. Allah aynı şekilde Melekleri insan görünümünde de bir anda yaratmaktadır. Hz İbrahim'e gelen ziyaretçi melekler tam ve kusursuz birer insan görünümündedirler ve bir anda yaratılmışlardır.

Allah Kuran'da cinlerin, insanlardan farklı olarak, ateşten yaratıldıklarını haber vermiştir:

İnsanı, ateşte pişmiş gibi kuru bir çamurdan yarattı. Cann'ı (cinni) da 'yalın-dumansız bir ateşten' yarattı. (Rahman Suresi, 14-15)

Kuran'da haber verildiği gibi, meleklerin yaratılışı da insanın yaratılışından çok farklıdır. Ayette meleklerin yaratılışı şöyle bildirilmektedir:

Hamd, gökleri ve yeri yaratan, ikişer, üçer ve dörder kanatlı melekleri elçiler kılan Allah'ındır; O, yaratmada dilediğini arttırır. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (Fatır Suresi, 1)

Ayette yer alan ifadeden açıkça anlaşıldığı üzere melekler görünüm olarak da insanlardan çok farklıdırlar. Ayrıca Kuran'da hem meleklerin hem de cinlerin insanlardan önce yaratıldığı haber verilmektedir. Allah için yaratmak çok kolaydır. Rabbimiz hiçbir sebep olmadan yoktan var edendir. Cinleri ve melekleri nasıl farklı şekillerde ve yoktan var ettiyse, insanı da evrime gerek olmadan, ayrı bir varlık olarak yoktan var etmiştir. Aynı durum hayvanlar ve bitkiler gibi diğer canlılar için de geçerlidir. Kuran'da bildirilen açık gerçek şudur: Allah canlıların hiçbirini evrimleştirmeden, yani türleri başka türlere dönüştürmeden bir anda yoktan var etmiştir.

Evrimi Savunan Müslümanlar, Kuran'da Haber Verilen Mucizelere Açıklama Getiremezler

Kuran'da Hz. Musa (as)'ın elindeki asayı yere attığında, Allah'ın dilemesiyle bu asanın canlı bir yılana dönüştüğü bildirilmektedir. Hz. Musa (as) asasını yere attığında asa, yani cansız bir ağaç dalı canlı bir yılana dönüşmekte, eline aldığında yılan tekrar cansız bir ağaca dönüşmektedir, sonra tekrar yere attığında yine can bulmaktadır. Yani cansız bir madde, canlanmakta, sonra ölmekte, sonra yine canlanmaktadır. Böylece Allah bu mucizesiyle insanlara, sürekli Yaratılış'ı göstermektedir. Ayetlerde şöyle buyrulur:

> **Böylece, onu attı; (bir de ne görsün) o hemen hızla koşan (kocaman) bir yılan (oldu). Dedi ki: "Onu al ve korkma, Biz onu ilk durumuna çevireceğiz." (Taha Suresi, 20-21)**
>
> **"Sağ elindekini at, onların yaptıklarını yutacaktır; çünkü onların yaptıkları yalnızca bir büyücü hilesidir. Büyücü ise nereye varsa kurtulamaz." (Taha Suresi, 69)**
>
> **"Asanı bırak;" (Bıraktı ve) onun çevik bir yılan gibi hareket etttiğini görünce, geriye doğru kaçtı ve arkasına bakmadı. "Ey Musa, korkma; şüphesiz Ben(im); Benim yanımda gönderilen (elçiler) korkmaz." (Neml Suresi, 10)**

Hz. Musa (as) elindeki asasını yere attığı anda, Allah'ın lütfuyla, **cansız bir odun parçası halindeki asa, hızla hareket eden, diğer şahısların ortaya koyduklarını yutan, yani sindirim sistemi de olan tamamen canlı bir varlığa dönüşmektedir. Bu değişim, aniden gerçekleşmektedir**. Böylece Allah insanlara canlılığın nasıl yoktan var edildiğinin bir örneğini göstermektedir. Cansız bir madde, sadece Allah'ın dilemesiyle, yani "Ol" emriyle can bulmaktadır. Allah'ın Hz. Musa (as)'a lütfettiği bu mucize, eski Mısırlıların batıl evrim inanışlarını bir hamlede yerle bir etmiştir. Hz. Musa (as)'a muhalif olan insanlar dahi hemen o an gerçeği kavrayıp, batıl inanışlarını bırakıp, Allah'a iman etmişlerdir.

Kuran'da Hz. İsa (as)'ın da çamurdan kuş biçiminde birşey yaptığı, sonra bunun içine üflediğinde, Allah'ın dilemesiyle, bu kuşun hayat bulup canlandığı haber verilmiştir:

> **Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluyordu... (Maide Suresi, 110)**

Bu kuş, hiçbir sebebe bağlı olmadan, Allah'ın dilemesi ve mucizesiyle, can bulmaktadır Cansız bir maddeden can sahibi olan kuş, Yüce Allah'ın örneksiz, sebepsiz, üstün yaratışının örneklerinden biridir. Hz. İsa (as) da, Allah'ın lütfettiği bu mucizeyle, evrimci düşüncenin mantıksızlığını ve geçersizliğini gözler önüne sermektedir. Kendilerince İslamla evrimi bağdaştırmaya çalışanların ise Rabbimiz'in bu mucizelerini açıklayabilmeleri mümkün değildir.

Allah cinleri, melekleri, hurileri, gılmanları, cennet vildanlarını, cennet köşklerini, cennet bahçelerini, cehennemi, cehennem bekçilerini nasıl evrimle yaratmadıysa insanı da evrimle yaratmamıştır. Allah cennetteki tüm detayları; yüksek köşkleri, süsleri, bahçeleri, kuşları, yiyecekleri ve sonsuz nimetleri herhangi bir evrim süreci olmadan, bir anda, yoktan yaratmıştır. Cennetteki köşkler, sütten ırmaklar, kıyafetler, tahtlar, takılar Allah'ın "Ol" demesiyle olmuştur. Bunların gerçekleşmesi için sebeplere, inşaat ustalarına, terzilere, zanaatkarlara vs. ihtiyaç

yoktur. Hurma, incir gibi cennet meyveleri; inci, sedef gibi cennet takıları nasıl ki cennette evrimle var olmadıysa, bu dünyada da evrimle var olmamıştır. Bu dünyada da cennette de hiçbir yaratma "evrimle" değildir. *(Detaylı bilgi için bkz.; Kuran Darwinizm'i Yalanlıyor, Harun Yahya (Adnan Oktar)*

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu akıl dışı iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar bir araya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlar ve sonrasında aynı atomlar hayali bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir.

Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri bir araya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Ancak bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (tek bir tanesinin bile tesadüfen oluşması mümkün olmayan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, **bilinçsiz atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar.** Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur. Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, "odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi" dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir. Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak tüm teknolojiye, bu teknolojiyi üretmek için çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır.

En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir. Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu

konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana, tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran yüce Allah'ı düşünüp, O'na hayran olup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir Hurafe

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller, teorinin gerektirdiği ara formların hiç yaşamamış olduklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli, sabit durum teorisi gibi pek çok düşünce bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye ve karşı görüşleri susturmaya bile çalışmaktadırlar. Peki neden?

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler. Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

> *Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. (Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, s. 28)*

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı var ettiğine inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendilerince Allah'ın apaçık olan varlığını kabul etmemek için, bu akıl ve bilim dışı kabulü cehaletle savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği görürler: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Yüce Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin, inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin; Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının; Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların; bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananların arasında bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlar da vardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim (as)'ın kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa (as)'ın kavminin içinden bazı insanların altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

> **Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır... (Bakara Suresi, 6-7)**
>
> **… Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler... (Araf Suresi, 179)**

Allah, Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

> **Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, oradan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)**

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla bir araya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini, Hz. Musa (as) ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa (as), Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa (as)'dan, kendi "bilgin büyücüleri" ile karşı karşıya gelmesini ister. Hz. Musa (as) bu karşılaşma için insanların toplandığı bir bayram gününü ve kuşluk vaktini seçer. Hz. Musa (as) büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

> **(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atınca, insanların gözlerini büyülediler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)**

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa (as) ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa (as)'ın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayette bildirildiği gibi "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlat" diye vahyettik. (O da fırlatınca) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Daha önce örneğini verdiğimiz bu kıssada, Hz. Musa (as)'ın cansız bir tahta parçası olan asasını atması, bu asanın hemen canlanması ve diğer her şeyi yutan tam teşekküllü bir varlık haline gelmesi, Firavun ve taraftarlarının sahte düzenlerini –yani evrimi– altüst etmiştir. Ayetlerde bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43)

Bu gelecek, uzakta değildir. Hatta çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacağını anlayacak ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

... Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın. (Bakara Suresi, 32)

NOTLAR

1. Prof. George O. Abel, Exploration Universe, s. 67
2. Milliyet Gazetesi, 19 Temmuz 1998
3. Carl Sagan, Kosmos, Evrenin ve Yaşamın Sırları, s. 101
4. Hürriyet Yaşam, 14 Aralık 1997
5. Hürriyet Gazetesi, 19 Kasım 1997
6. Hürriyet Gazetesi, 29 Temmuz 1997
7. Paul Davies, Tanrı ve Yeni Fizik, s. 51
8. Dr. John Gribbin, The Omega Point, s. 128
9. Bilim Teknik, sayı 185
10. Taşkın Tuna, Uzayın Ötesi, s. 24
11. A.g.e. s. 62
12. Taşkın Tuna, Uzayın Sırları, s. 278
13. Paul Davies, Tanrı ve Yeni Fizik, s. 51
14. Hürriyet Gazetesi, 17 Ağustos 1997
15. Carl Sagan, Kosmos, Evrenin ve Yaşamın Sırları, s. 98
16. A.g.e. s. 98-99
17. A.g.e. s. 101
18. Sabah Gazetesi, 12 Nisan 1992
19. Walter Alvarez, The Rex and Creator of Doom, s.11
20. A.g.e. s.11
21. Sabah Gazetesi, 14 Mart 1998
22. Paul Davies, The Last Three Minutes, s. 3
23. A.g.e. s. 1-2
24. Milliyet Gazetesi, 19 Temmuz 1998
25. Sabah Yayınları, Hayvanlar Ansiklopedisi, s.1776-1779

ARKA KAPAK

Tüm evrenin öldüğü, göğün yerin ve ikisi arasındaki herşeyin yok olduğu kıyamet günü ile mutlaka karşılaşacaksınız. O gün, sahip olduklarınızın, hatta kendi bedeninizin bile sizden uzaklaştığını görecek ve yepyeni bir yaratılışla diriltileceksiniz.

Sizi bekleyen sonsuz hayatta, bu dünyadaki ile karşılaştırılmayacak bir nimet, rahatlık ve huzur elde etmek için, Allah'ın sizlere henüz dünyada iken vermiş olduğu fırsatı değerlendirmelisiniz. Bunun için yapmanız gereken ise, Allah'a iman etmek, O'nun karşılıksız olarak vermiş olduğu nimetlere şükretmek ve ahiret gününün kesin bir gerçek olduğuna inanmaktır.

Bu kitap, günlük uğraşlardan ve gelip geçici isteklerden bir an olsun sıyrılmanızı sağlayıp, kesin bir gerçek olarak karşılaşacağınız kıyamet gününe karşı, o büyük ve zorlu gün gelip çatmadan önce sizi uyarmak için yazılmıştır. Bu uyarı önemli bir uyarıdır. Çünkü böyle bir günün ve sonrasının varlığından gaflet içinde yaşayan insan, kıyamet günüyle başlayan ve sonsuza kadar süren bir azap içinde yaşayacaktır.

YAZAR HAKKINDA: Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 73 ayrı dile çevrilen 300'ü aşkın eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır. Yazar tarafından kitapların kapağında kullanılan mühür, Hz. Muhammed (sav)'in mührüdür. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah (sav)'in sevgi dolu barış ahlakını kendine rehber edinmiş olmasının sembolü olarak eserlerinde bu mührü kullanmıştır.